

ปีที่ 20 ฉบับที่ 11 พฤศจิกายน 2552

ส่งเสริมการลงทุน

www.boi.go.th

INVESTMENT PROMOTION JOURNAL

FTA กับโอกาสการค้า

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
www.boi.go.th

ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน

One Start One Stop Investment Center (OSOS)

บริการ

- ให้คำปรึกษาและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจ
- การจดทะเบียนต่างๆ เช่น การจัดตั้งบริษัทและการยื่นขอจดทะเบียนภาษี การขึ้นทะเบียนกองทุนประกันสังคม
- การขออนุญาตต่างๆ เช่น
  - การขอรับการส่งเสริมการลงทุน
  - การขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว
  - การขออนุญาตประกอบกิจการและขยายโรงงาน
  - การขอถือครองที่ดินของคนต่างด้าว
  - การขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจเฉพาะ
  - การขออนุญาตติดตั้งสาธารณูปโภค
  - อื่นๆ

หน่วยงานที่ให้บริการ

- กระทรวงพาณิชย์
- กระทรวงพลังงาน
- กระทรวงการคลัง
- กระทรวงอุตสาหกรรม
- กระทรวงมหาดไทย
- กระทรวงแรงงาน
- กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- กระทรวงสาธารณสุข
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
- กระทรวงคมนาคม

ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน

อาคารจัตุรัสจามจุรี ชั้น 18 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

โทรศัพท์ : 0 2209 1100 โทรสาร : 0 2209 1199 เว็บไซต์ : <http://osos.boei.go.th> อีเมล : osos@boei.go.th

Land for Sale Factory for Rent Logistic Park

Your Partnership to Success.

Pinthong Industrial Estate

Tel. 038-347-001-3 Fax : 038-347-005

www.pipestate.com, e-mail : pinthong@pipstate.com

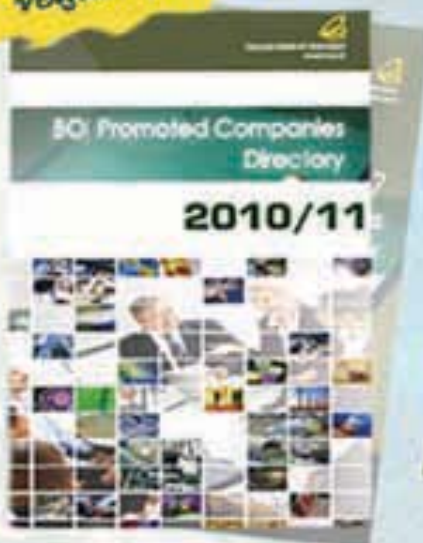
BOI Promoted Companies

Directory 2010/11

www.ic.or.th

ฉบับปี 2010/11 Updated
ข้อมูลล่าสุดจาก BOI

- รวมข้อมูลบริษัทที่ได้รับการส่งเสริมจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) มากกว่า 5,000 บริษัท
- บทความและข้อมูลอุตสาหกรรมที่สำคัญ
- จัดทำเป็นภาษาอังกฤษทั้งเล่ม

**พิเศษ ! รับส่วนลดทันทีสูงสุดถึง 50%
เมื่อจองพื้นที่โฆษณาภายในเวลาที่กำหนด**

สนใจโฆษณา ติดต่อ คุณรุจิรา กั้ววาล แผนกประชาสัมพันธ์ สมาคมส่งเสริมการลงทุน

โทร 0 2936 1429 ต่อ 116 โทรสาร 0 2936 1529

E-mail: rujirak@ic.or.th, icn@ic.or.th <http://www.ic.or.th>

ASEAN'S LEADING INTERNATIONAL INDUSTRIAL SUBCONTRACTING EVENT

SUBCON
MAKES IT PERFECT

SUBCON
THAILAND 2010
Industrial Subcontracting Exhibition

13-15 MAY 2010
BITEC BANGKOK THAILAND

www.subconthailand.com

A Golden Opportunity You Can't Afford To Miss...

- ⊙ Meet local and international buyers from 15 countries
- ⊙ Over 250 booths featuring automotive, electrical and electronic machinery manufacturers PLUS related industries
- ⊙ Special programs designed to put you on the road to international success
- ⊙ Business-building Seminars and Meetings

For more information, please contact:

BOI Unit for Industrial Linkage Development (BUILD), Thailand Board of Investment (BOI)

Tel. (66) 2537 8733, (66) 2936 2567 Fax (66) 2537 8734

E-mail: build@boi.go.th

UBM Asia (Thailand) Co.,Ltd.

Tel. (66) 2642 6911 Ext.213 Fax (66) 2642 7433

E-mail: warayut@cmpthailand.com

Co-organised by:

Co-located with:

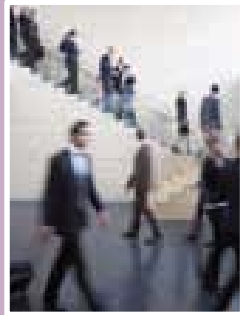

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) พัฒนา และยกระดับการให้บริการเบ็ดเสร็จ ครอบคลุม (One Stop Service : OSS) ไปสู่ **Total Solution Center : TSC** โดยการปรับปรุงและพัฒนาบริการรูปแบบใหม่ ๆ ให้ความหลากหลาย มุ่งเน้นการตอบสนองความต้องการของลูกค้า และพัฒนาการบริการให้สมบูรณ์แบบยิ่งขึ้น เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ให้กับผู้ประกอบการ และนักลงทุนในนิคมอุตสาหกรรม

Total Solution Services

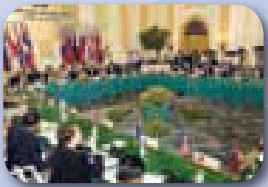
- การให้บริการ Focal Point Service สำหรับกลุ่มนักลงทุนรายใหญ่ อาทิ บริการห้องประชุม สำนักงานชั่วคราว จัดทำ Liaison และฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนช่วยเหลือในการลงทุนในนิคมฯ รวมถึงข้อมูลอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินธุรกิจ
- การให้บริการ Value Added Service นอกเหนือจากการให้บริการอนุมัติ อนุญาตในลักษณะ One Stop Service แล้ว ยังได้พัฒนาการบริการใหม่เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรม
  - บริการ Mobile Service โดยร่วมกับกรมการจัดหางาน และสำนักงานตรวจอาชญากรรมเข้าเมืองอำนวยความสะดวกในการติดต่ออายุใบอนุญาตทำงาน และวีซ่าแก่ช่างเทคนิคและผู้ชำนาญการ ณ สำนักงานนิคมฯ ต่าง ๆ
  - บริการระบบเอกสารไร้เอกสาร e-Paperless เชื่อมโยงกับกรมศุลกากร
  - บริการข้อมูล Website กนอ. อาทิ ภาพรวมผู้ประกอบการในนิคมฯ ข้อมูลนิคมฯ ข้อกฎหมายที่ผู้ประกอบการควรรู้ ฯลฯ
  - บริการอบรมการใช้ระบบ e-PP การรับรู้อะไรและวิธีปฏิบัติแก่ผู้ประกอบการในนิคมฯ
  - ประสานงานความร่วมมือในการพัฒนาเส้นทางคมนาคมเข้าสู่นิคมอุตสาหกรรม
- การให้บริการฝึกอบรม (Training Service) ในลักษณะ Tailor-made ตามความต้องการของผู้ประกอบการ
- บริการ Website : ieatsolution.com ฐานข้อมูลผลิตภัณฑ์ที่ผลิตในและนอกนิคมอุตสาหกรรม เพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดหาสินค้า วัตถุดิบสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและนักธุรกิจ

Contents

วารสารส่งเสริมการลงทุน

ปีที่ 20 ฉบับที่ 11 พฤศจิกายน 2552

6

ข้อตกลงเขตการค้าเสรีของไทย

ยุทธศาสตร์เอฟทีเอของไทย	6
ยุทธศาสตร์การเจรจาการค้าเสรีของไทย	11
ทิศทางการเจรจาการค้าเสรีระหว่างประเทศจาก WTO ถึง FTA	17
วิเคราะห์ผลกระทบของไทยจากการทำข้อตกลง FTA รายประเทศ	25
ความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิก (เอเปก)	36
ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ก้าวที่ท้าทายหรือฝันที่ไกลเกินไปถึง	40
ความตกลงเขตการค้าเสรี BIMSTEC	44
มิติที่เป็นไปของเขตการค้าเสรี	48

17

กฎและระเบียบควรรู้

สิทธิของนักแสดง	56
ทุน ทุนขั้นต่ำ และเงินลงทุน ความเหมือนที่แตกต่าง (ตอนที่ 2)	63
นานาชาติกับบีไอไอ	66

25

สถิติการส่งเสริมการลงทุน

สรุปสถิติการส่งเสริมการลงทุน	71
โครงการอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน	74

44

ความเคลื่อนไหว

แวดวง สกท.	83
------------	----

84

ถนนสู่ BUILD

BUILD นำผู้ผลิตชิ้นส่วนเยี่ยมชม	84
โรงงาน ทาทา มอเตอร์ส (ประเทศไทย)	

วารสารส่งเสริมการลงทุน

ปีที่ 20 ฉบับที่ 11 พฤศจิกายน 2552

เป็นที่ทราบกันดีว่าการตกลงการค้าเสรี (FTA) เป็นความจำเป็น ที่ทุกประเทศต้องเร่งดำเนินการ ไทยเองได้มีความตกลงการค้าเสรีกับหลายประเทศ และครอบคลุมเขตเศรษฐกิจที่สำคัญเกือบครึ่งหนึ่งของโลก

ล่าสุดในการประชุมผู้นำทางเศรษฐกิจ เอเปก ณ ประเทศสิงคโปร์ เมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน 2552 ที่ผ่านมามีการลงนามร่วมกันของไทยและเปรู ในพิธีสารเพิ่มเติมฉบับที่ 2 ทำให้ความตกลงการค้าเสรีของสองประเทศ กำลังอยู่ระหว่างการมีผลบังคับใช้ โดยจะเป็นภายหลังจากที่ได้ปรับเปลี่ยนตารางภาษี และกฎถิ่นกำเนิดสินค้าจากระบบ HS 2002 เป็น 2007 ตามพันธกรณีองค์การศุลกากรโลก เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ซึ่งการเปิดการค้าเสรีกับเปรูนี้จะเป็นประตูการค้าสำหรับนักธุรกิจไทยสู่ตลาดอเมริกาใต้

เพื่อให้ทราบว่าทันทีที่ความตกลงต่าง ๆ มีผลบังคับใช้ จะเกิดอะไรขึ้นบ้าง สินค้าใดของไทยจะได้รับประโยชน์จากความตกลงบ้าง และผู้ประกอบการไทยควรเตรียมความพร้อมในการบุกตลาดอย่างไร วารสารฯ ฉบับนี้ได้รวบรวมให้ทราบค่ะ

สำหรับผู้ประกอบการที่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับ FTA หรือต้องการทราบข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ สามารถดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ www.dtn.go.th หรือ www.thaifta.com หรือ call center 0 2507 7555 และขอรับบริการข้อมูลได้ที่ FTA one stop service กรมส่งเสริมการค้าส่งออก ถ.รัชดาภิเษก โทร. 0 2512 0123 ต่อ 823

» เจ้าของ

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

» คณะที่ปรึกษา

ดร. อรรถกาน สีนุญเรือง	เลขาธิการฯ
นางทริฎญา สุจินัย	ที่ปรึกษาด้านการลงทุน
นางสาวอัจฉรินทร์ พัฒนพันธ์ชัย	รองเลขาธิการฯ
นางสาวดวงใจ อัศวจินตจิตร	ที่ปรึกษาประจำกองบรรณาธิการ

» กองบรรณาธิการ

นางวารากรณ์ เจยสอาด	บรรณาธิการบริหาร
นางบุษยาพร วิริยะศิริ	หัวหน้ากองบรรณาธิการ
ผู้ช่วยหัวหน้ากองบรรณาธิการ	
นางนุชนารถ วงษ์เกษม	
นางสาวสุนันทา อักขระกิจ	

» คณะทำงานวารสารส่งเสริมการลงทุน

นายยุทธศักดิ์ टनाสวดี
 ดร. บงกช อนุโรจน์
 นางสาวกนกวรรณ สุธิรนาถ
 นางสาวพรรณี เชิงสุทธา
 นางสาวกาญจนา นพพันธ์
 นายพิชิต เดชนิรนาท
 นางสาวชอนกลิ่น พลอยมี
 นางสาวรัตนวิมล นารี ศุภริเชษฐ
 นางสาวทรงสิริสุข ตันติเวส
 นางสาวช่อแก้ว ประสงค์สม
 นายสุทธิเกตุดี ทัดพิทักษ์กุล
 นายธีระพงษ์ อติชาตินานนท์
 นางจินจนา ไอลถนากกร
 นางสาววีณา ธนะสิริ
 นายอิสระ อมรกิจบำรุง
 นางสาวอุทัยวรรณ เดชนรงค์
 นางสาวปิยะวรรณ ชัยนมาก

» กองบรรณาธิการ วารสารส่งเสริมการลงทุน

ศูนย์บริการลงทุน
 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
 555 ถนนวิภาวดีรังสิต เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
 โทรศัพท์ : 0 2537 8111 ต่อ 4990-1, 5521
 โทรสาร : 0 2537 8177
 E-mail : head@boi.go.th
 Homepage : www.boi.go.th

» ออกแบบและพิมพ์ที่

บริษัท เกรย์ แมทเทอร์ จำกัด
 21/61-62 RCA โซน C ซอยศูนย์วิจัย ถนนพระราม 9
 แขวงบางกะปิ เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10320

ยุทธศาสตร์เอฟทีเอ ของไทย

เป้าหมายของการเจรจาความตกลงการค้าเสรี ก็คือการลดอุปสรรคทางการค้าระหว่างประเทศ ที่ผ่านมา ประเทศต่างๆ ทั่วโลกทำความตกลงเขตการค้าเสรีในระดับทวิภาคีหรือ FTA กันเป็นจำนวนมาก เนื่องจากการเจรจาในกรอบองค์การการค้าโลก (WTO) ไม่สามารถบรรลุข้อตกลงได้ตามเป้าหมาย เพราะต้องได้รับความยินยอมจากสมาชิกจำนวนมาก ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการให้ได้มาซึ่งข้อตกลงที่เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย

โดยทั่วไป การเจรจาการค้าเสรีมักครอบคลุมในประเด็นหลักๆ คือ การเปิดเสรีทางการค้า การบริการ และการลงทุน รวมถึง การลดอุปสรรคทางการค้าทั้งในด้านภาษีและที่มิใช่ภาษี เช่น การจำกัดโควตาการนำเข้า หรือการอุดหนุนการส่งออก

อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบัน แนวทางการกีดกันทางการค้า เพื่อปกป้องสินค้าในประเทศ หรือกีดกันสินค้าจากต่างประเทศ ด้วยวิธีการที่มิใช่ภาษีอากรก็เป็นอีกยุทธวิธีหนึ่งที่ใช้กันอย่างแพร่หลายโดยเฉพาะในประเทศทางฝั่งยุโรปหรืออเมริกา เช่น มาตรฐานสิ่งแวดล้อม มาตรฐานทางสุขอนามัย การต่อต้านการใช้แรงงานเด็ก หรือการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา เป็นต้น

**เพื่อสร้างพันธมิตรทางเศรษฐกิจ
เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ**

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศของไทย ได้กำหนดเป้าหมายการทำ FTA ของไทยไว้ว่า “เพื่อสร้างพันธมิตรทางเศรษฐกิจ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ เพิ่มโอกาสในการส่งออก และปรับโครงสร้างการผลิตในประเทศให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น”

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถไปสู่เป้าหมายดังกล่าวได้สำเร็จ คณะผู้แทนไทยจึงได้มีการเจรจาความตกลงการค้าเสรีกับหลายประเทศ ทั้งที่จัดขึ้นในประเทศไทย และที่ต้องเดินทางไปเจรจายังต่างประเทศ ซึ่งรูปแบบความตกลงที่ไทยได้ทำกับต่างประเทศนั้น สามารถจำแนกย่อยออกเป็น 2 รูปแบบ

FTA ระหว่างไทยกับประเทศคู่สัญญา (Bilateral FTA) เป็นการเจรจาจัดทำข้อตกลงเขตการค้าเสรีระหว่างประเทศกับประเทศอื่นๆ โดยตรง เช่น ไทยกับออสเตรเลีย ไทยกับนิวซีแลนด์ เป็นต้น

FTA ระหว่างประเทศกลุ่มอาเซียนกับประเทศคู่สัญญา (ASEAN FTA) เป็นการเจรจาจัดทำข้อตกลงระหว่างกลุ่มอาเซียนกับประเทศอื่นๆ เช่น จีน ญี่ปุ่น กลุ่มสหภาพยุโรป อินเดีย เป็นต้น

อนึ่ง นอกจากความตกลงทวิภาคีในรูปแบบปกติแล้ว ยังมีความตกลงในรูปแบบ Early harvest เป็นการเจรจาทำความตกลงที่เปิดเสรีเฉพาะในบางภาคอุตสาหกรรมเท่านั้น เป็นต้นว่า ไทยได้ทำความตกลงการค้าเสรีกับจีน อินเดีย และบราซิล

» **หลักการเลือกคู่สัญญาออฟทีอ**

รักษาตลาดเดิม-ขยายตลาดใหม่

สำหรับการคัดเลือกประเทศที่จะทำการเจรจาทำความตกลงการค้าเสรี ประเทศไทยมีหลักการพิจารณาสำคัญ ได้แก่

- ◎ สถานภาพของประเทศคู่ค้า เช่น ขนาดและขนาดเติบโตเศรษฐกิจ จำนวนประชากร อำนาจซื้อ รายได้ต่อจำนวนประชากร
- ◎ ศักยภาพการค้าและการลงทุน ควรอยู่ในระดับที่เหมาะสม และไม่แตกต่างกันมากเกินไป
- ◎ โครงสร้างการผลิตและส่งออก หากโครงสร้างการส่งออกแตกต่างกัน การเปิดเสรีการค้า จะเป็นประโยชน์แลกเปลี่ยนสินค้าที่แตกต่างกัน โดยไม่เป็นการแข่งขันระหว่างภาคผลิตเองระหว่างกลุ่มประเทศสมาชิก
- ◎ ทำเลที่ตั้งประเทศ ควรอยู่ในภูมิภาคเดียวกัน ซึ่งจะส่งผลดีให้การค้าขายระหว่างกันสะดวกมากยิ่งขึ้นและลดต้นทุนขนส่ง

- ◎ ปัจจัยการเมือง เช่น แนวคิดและนโยบายการเมืองควรเป็นไปในทิศทางเดียวกัน นับเป็นปัจจัยสนับสนุนประเทศ 2 ฝ่าย หันหน้าเจรจาจัดทำข้อตกลงจัดตั้งเขตการค้าเสรีอย่างมีประสิทธิภาพ

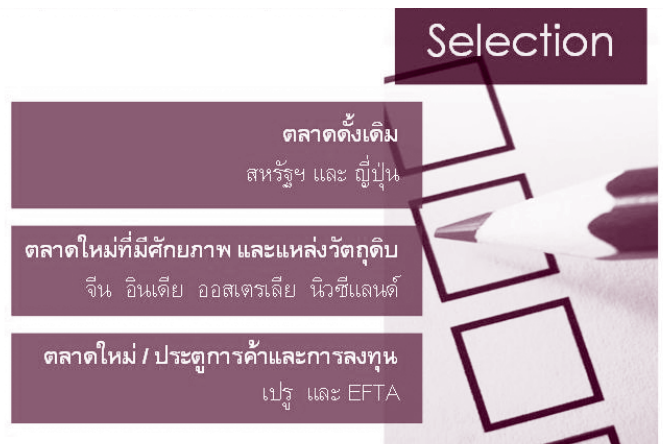
จากหลักเกณฑ์ข้างต้น ในช่วงที่ผ่านมารวมเจรจาการค้าระหว่างประเทศจึงได้กำหนดเป้าหมายประเทศต่างๆ ที่ให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกในการเจรจาจัดทำข้อตกลง FTA เอาไว้ดังนี้

ประการแรก รักษาตลาดเดิมที่เป็นตลาดหลักของไทย (Market Strengthening) คือ สหรัฐฯ และญี่ปุ่นซึ่งมีมูลค่าการค้าขายระหว่างกันสูงมาก ดังนั้น ข้อตกลงย่อมมีศักยภาพส่งผลดีต่อการค้าและการลงทุนระหว่างกันสูงตามไปด้วย

ประการที่สอง ขยายตลาดใหม่ทั้งในแนวกว้างและเจาะลึกในตลาดที่มีศักยภาพ (Market Broadening & Deepening) รวมถึงเป็นแหล่งวัตถุดิบราคาถูก เช่น จีน อินเดีย ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ซึ่งมีประชากรจำนวนมากและประชากรมีกำลังซื้อสูง

ประการที่สาม ขยายไปสู่ตลาดใหม่และประตูการค้าการลงทุนในภูมิภาคอื่นๆ (Regional Gateway) เช่น บราซิล ในภูมิภาคตะวันออกกลาง เปอร์ูในทวีปอเมริกาใต้ สมาคมการค้าเสรีแห่งยุโรป (EFTA) เป็นต้น

นอกจากนี้ ได้เตรียมความพร้อมในการเจรจา FTA ก้าวต่อไป กับสหภาพยุโรป แคนาดา แอฟริกาใต้ ซิลี เม็กซิโก เกาหลีใต้ กลุ่มประเทศในตลาดร่วมของภูมิภาคส่วนใต้ (MERCOSUR) เป็นต้น

» ยุทธศาสตร์การเจรจา 4 สาขา

**เกษตร-อุตสาหกรรม-บริการ-สินทรัพย์
ทางปัญญา**

หากพิจารณายุทธศาสตร์รายสาขา จะพบว่ามีกรอบออกเป็น 4 สาขา ได้แก่ เกษตร อุตสาหกรรม บริการ และทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการค้า โดยมีสาระสำคัญคือ

สาขาอุตสาหกรรมการเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่ไทยมีศักยภาพในการแข่งขันสูง ได้แก่ อุตสาหกรรมการเกษตร และอาหารแปรรูป มุ่งเน้นเจรจาเพื่อเปิดเสรีก่อน ขณะที่สินค้าเกษตรที่มีความอ่อนไหว พยายามเจรจาโดยมีเวลาในการปรับตัวที่นานขึ้น

สินค้าเกษตรและอาหาร ซึ่งการส่งออกของไทยจะมีปัญหาอย่างมากในเรื่องมาตรฐานด้านสุขอนามัย มาตรฐานด้านความปลอดภัยด้านอาหาร และสิ่งแวดล้อม กำหนดเจรจาเพื่อให้ลด ยกเลิก หรือปรับเปลี่ยนไม่ให้เป็นอุปสรรค ขณะเดียวกันให้พัฒนาการผลิตให้ได้มาตรฐานสากล มีความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาและอำนวยความสะดวกด้านการค้าโดยการจัดทำข้อตกลงยอมรับมาตรฐานร่วมกัน (MRA) และการถ่ายทอดเทคโนโลยี

ขณะเดียวกันพยายามกำหนดมาตรฐานการนำเข้าสินค้าเกษตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัตถุดิบที่ต้องนำมาแปรรูปเพื่อการส่งออก ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดและมีความปลอดภัย

**เน้นเจรจาในกลุ่มอุตสาหกรรม
ที่เป็นเป้าหมายการส่งออกของไทย
และคลัสเตอร์ ที่ไทยมีศักยภาพ**

สาขาอุตสาหกรรม จะเน้นเจรจาในกลุ่มอุตสาหกรรมที่เป็นเป้าหมายการส่งออกของไทย และคลัสเตอร์ที่ไทยมีศักยภาพ เช่น เสื้อผ้า เครื่องประดับ รองเท้า ยานยนต์และชิ้นส่วน อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เฟอร์นิเจอร์ ของแต่งบ้าน ฯลฯ

สำหรับมาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (Non-Tariff Barriers : NTBs) ก็พยายามเจรจาลด ยกเลิก หรือปรับเปลี่ยนเพื่อไม่ให้成为อุปสรรคต่อการค้า พัฒนาการผลิตในประเทศให้ได้มาตรฐานสากล และจัดทำข้อตกลงยอมรับมาตรฐานร่วมกัน (Mutual Recognition Arrangement :MRA) ส่วนประเด็นกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า (Rules of Origin: ROOs) พยายามเจรจาเพื่อให้สะท้อนสภาพการผลิตในประเทศ และต้องส่งเสริมการผลิตอุตสาหกรรมต้นน้ำในประเทศ

สาขาบริการ กำหนดจะต้องค่อยๆ เปิดเสรีโดยเน้นใช้รูปแบบ Positive-List Approach ซึ่งจะเน้นที่ธุรกิจซึ่งประเทศไทยมีความพร้อม เป็นต้นว่า ท่องเที่ยว ก่อสร้าง ออกแบบ ฯลฯ รวมถึงธุรกิจที่น่าจะไปได้ดี เช่น เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร (ICT) โลจิสติกส์

สาขาทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการค้า จะเน้นการเจรจาภายใต้ความตกลงว่าด้วยทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการค้าใน WTO เป็นหลัก และแสวงหาความร่วมมือจากประเทศคู่เจรจาในการอำนวยความสะดวกและการให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของคนไทยในต่างประเทศและทรัพย์สินทางปัญญาที่ไทยมีผลประโยชน์ รวมถึงส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีและเพิ่มศักยภาพการวิจัยและพัฒนาของไทย

» เอฟทีเอ กับผลกระทบต่ออุตสาหกรรมไทย

จากยุทธศาสตร์การเจรจา FTA ของไทย ที่กล่าวมาแล้ว นำไปสู่การทำความเข้าใจความตกลงการค้าเสรีซึ่งไทยได้ทำกับประเทศต่างๆ และเริ่มมีผลบังคับใช้แล้วในหลายความตกลง ซึ่งแน่นอนว่า เมื่อเริ่มใช้ ก็ย่อมส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมไทย

โดยเฉพาะการทำความตกลงการค้ากับประเทศที่มีการค้าระหว่างกันสูงย่อมส่งผลกระทบต่อทางการค้าและการลงทุนสูงตามไปด้วย เช่น ความตกลงการค้าเสรีระหว่างไทยกับญี่ปุ่น จีน โดยหากสามารถลดอุปสรรคทางการค้าระหว่างกันได้มากเท่าใด ย่อมส่งผลกระทบต่อทางการค้าระหว่างกันได้มากขึ้นเท่านั้น แต่ประเทศใดจะได้รับผลดีมากกว่ากัน ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ เช่น ความสามารถของผู้แทนในการเจรจา อำนาจต่อรองของประเทศคู่เจรจา ศักยภาพของอุตสาหกรรมการผลิตและบริการของประเทศคู่เจรจา และปัจจัยทางการเมือง เป็นต้น

ผลกระทบทางบวก เมื่อมีการทำความตกลงการค้าเสรีกับประเทศคู่เจรจา และมีข้อตกลงในการลดหรือยกเว้นภาษีอากรนำเข้าสินค้าใดจากประเทศไทย ย่อมส่งผลให้ความต้องการสินค้านั้นๆ จากประเทศไทยมีมากขึ้น เนื่องจากสินค้านั้นมีราคาถูกลงจากอัตราอากรที่ลดต่ำลง ซึ่งแน่นอนว่าเมื่อมีความต้องการสินค้าเพิ่มมากขึ้น ย่อมเป็นผลให้เกิดการขยายตัวในภาคการผลิตเพื่อส่งออกของไทยอย่างมาก

ผลกระทบทางลบ เมื่อข้อตกลงการค้าเสรีกำหนดให้ประเทศอื่นๆ เปิดตลาดให้กับประเทศไทย ประเทศไทยก็จำเป็นต้องเปิดตลาดภายในประเทศเป็นการแลกเปลี่ยนให้กับสินค้าจากประเทศนั้นๆ ด้วย โดยยกเว้นหรือลดอัตราอากรนำเข้า ทำให้ประเทศไทยมีแนวโน้มการนำเข้าสินค้าจากประเทศคู่เจรจานั้นๆ เพิ่มขึ้น

แม้การเปิดตลาดของไทยจะส่งผลดีต่อผู้บริโภคของไทย รวมถึงภาคธุรกิจ ทำให้สามารถซื้อสินค้านำเข้าเพื่ออุปโภคบริโภค หรือเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบ ได้ในราคาที่ถูกลงก็ตาม แต่ย่อมจะส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการภายในประเทศไทยที่ผลิตสินค้าประเภทนั้นๆ โดยเฉพาะกรณีเป็นผู้ผลิตซึ่งมีประสิทธิภาพการดำเนินการต่ำ จะไม่สามารถแข่งขันกับสินค้านำเข้าได้ อาจต้องลดปริมาณการผลิตหรืออาจถึงขั้นต้องเลิกกิจการไป

» ภายใต้ เอฟทีเอ ผู้ประกอบการต้องปรับตัว

จากยุทธศาสตร์การเจรจา FTA ของไทย ที่กล่าวมาแล้วก็นำไปสู่การทำความตกลงการค้าเสรีซึ่งไทยได้ทำกับประเทศต่างๆ มากมาย และเริ่มมีผลบังคับใช้แล้วในหลายความตกลง แม้ว่าจะเกิดผลดีต่อหลายอุตสาหกรรมที่มีความสามารถในการแข่งขันสูง แต่แน่นอนว่าย่อมส่งผลกระทบต่อบางอุตสาหกรรมอยู่บ้างอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

จำเป็นต้องเร่งปรับปรุงตนเอง เพื่อเตรียมรับมือกับผลกระทบจากการทำความตกลงการค้าเสรี

หากพิจารณาให้ดีแล้ว อาจเป็นไปได้ว่า หากไม่มีการทำความตกลงการค้าเสรี เศรษฐกิจของโลกลูกอาจแยกว่านี้ก็เป็นได้

ผู้ประกอบการ จำเป็นต้องเร่งปรับปรุงตนเองเพื่อเตรียมรับมือกับผลกระทบจากการทำความตกลงการค้าเสรี โดยเฉพาะกรณีที่ตนเองมีความสามารถในการแข่งขันต่ำ ซึ่งได้รับผลกระทบในด้านลบ จำเป็นต้องเร่งปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินงานเพื่อลดต้นทุน พัฒนาผลิตภัณฑ์และกระบวนการผลิตเพื่อให้ได้สินค้าที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล โดยเฉพาะมาตรฐานในด้านสุขอนามัย รวมถึงปรับปรุงมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม

ขณะเดียวกันทางราชการได้มีมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการไทยในการปรับตัว โดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มีมาตรการปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตรเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ขณะที่กระทรวงพาณิชย์ได้จัดตั้งกองทุนเพื่อช่วยเหลือระยะสั้นแก่สินค้าและบริการในการปรับตัวรองรับการเปิดเสรี

ภาคราชการ จะต้องดำเนินการในด้านต่างๆ กล่าวคือ ตรวจสอบสินค้านำเข้าเพื่อให้มั่นใจถึงมาตรฐาน เพื่อสกัดกั้นสินค้าที่มีคุณภาพต่ำและไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดเข้ามาแข่งขันตลาดภายในประเทศ

ขณะเดียวกันต้องปรับปรุงกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า (Rules of Origin: ROOs) เพื่อให้แน่ใจได้ว่า สิทธิและประโยชน์ที่ภาคธุรกิจของประเทศคู่สัญญาจะได้รับนั้น เกิดจากสินค้าที่ผลิตที่อยู่ในข่ายได้รับสิทธิจริงๆ ทั้งนี้ ในช่วงที่ผ่านมา ยังมีปัญหาการตีความแตกต่างกันของหน่วยงานของไทยต่อการใช้สิทธิตามข้อตกลงเขตการค้าเสรีต่างๆ ในส่วนที่เกี่ยวกับการกำหนดสัดส่วนการใช้ชิ้นส่วน ซึ่งปัญหานี้จำเป็นต้องได้รับการแก้ไขโดยเร็ว เพราะกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุน

จากข้อมูลของกรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ แสดงให้เห็นตัวเลขมูลค่าการค้าระหว่างไทยและประเทศต่างๆ ทั่วโลก ในภาพรวมพบว่า สถิติการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศของไทยในปี 2552 ลดลงจากปีก่อน ซึ่งเป็นผลจากภาวะวิกฤติเศรษฐกิจที่ได้รับผลกระทบกันทุกประเทศทั่วโลก แม้ว่าการค้าโลกจะมีแนวโน้มดีขึ้นในช่วงไตรมาสแรกของปีนี้ แต่ในภาพรวมของทั้งปีคงไม่ดีขึ้น ซึ่ง WTO คาดว่าปริมาณการส่งออกสินค้าของโลกในปี 2552 จะลดลงจากปีก่อนประมาณร้อยละ 9

แต่หากพิจารณาให้ดีแล้ว อาจเป็นไปได้ว่า หากไม่มีการทำความตกลงการค้าเสรีเลย เศรษฐกิจของโลกอาจแยกว่านี้ก็เป็นได้ เพราะต้นทุนการผลิตสูงขึ้นกว่าแต่ก่อนมาก โดยเฉพาะราคาน้ำมันที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น การลดภาษีหรืออุปสรรคทางการค้าในรูปแบบต่างๆ จะช่วยลดต้นทุนการผลิตให้ต่ำลง ราคาขายจะได้ลดลง และผู้ซื้อจะได้มีกำลังซื้อเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์การเจรจา การค้าเสรีของไทย

ในอดีตนโยบายของรัฐบาลไทย จะหลีกเลี่ยงการเจรจาแบบสองฝ่ายกับประเทศคู่ค้ารายใหญ่ เช่น สหรัฐฯ และญี่ปุ่น เพราะผู้กำหนดนโยบายต่างตระหนักดีว่า ไทยเป็นประเทศเล็กที่เกือบจะไม่มีอำนาจต่อรองกับประเทศใหญ่ จึงพยายามเจรจาในกรอบของ WTO เท่านั้น เพราะการเจรจาในกรอบพหุภาคีนั้น ประเทศกำลังพัฒนาอย่างไทย สามารถรวมตัวกันเพื่อเพิ่มอำนาจต่อรอง และการเปิดเสรีก็จะมีขั้นตอนที่ยาวนานกว่า ทำให้มีเวลาปรับตัวมากขึ้น

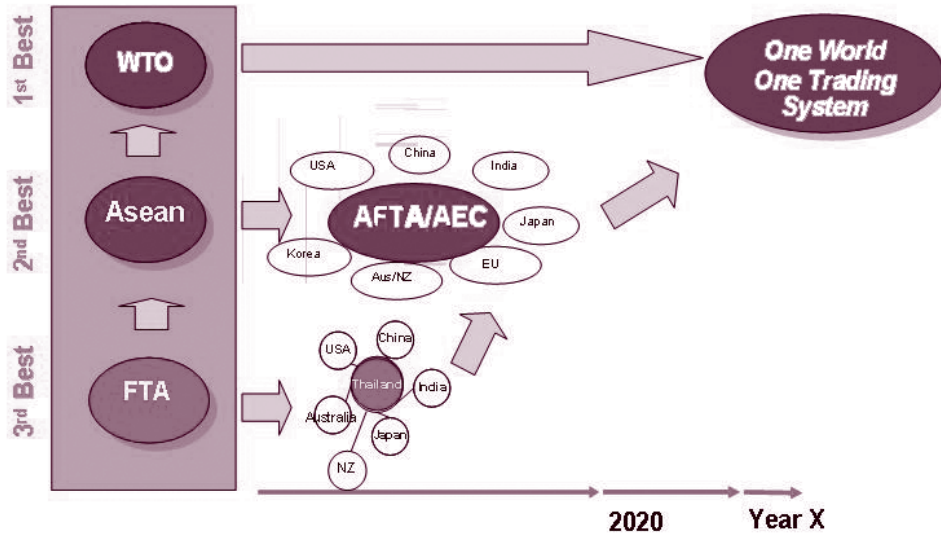
» การปรับเข้าสู่การเจรจาการค้าเสรี

แต่ปัจจุบันสถานการณ์เศรษฐกิจโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีแนวโน้มไปสู่การเปิดตลาดเสรีมากขึ้น ภายหลังจากการเจรจาในกรอบขององค์การการค้าโลกเกิดความชะงักงัน โดยประเทศคู่ค้าสำคัญของไทยต่างหันไปทำข้อตกลงการค้าเสรี หากไทยอยู่นิ่งเฉย จะสูญเสียตลาดแก่ประเทศคู่แข่งเป็นอย่างมาก

นานาประเทศรวมทั้งประเทศไทยต่างตระหนักว่าการที่ประเทศต่างๆ รวมกันเป็นตลาดขนาดใหญ่ เพื่อใช้ทรัพยากรร่วมกันอย่างคุ้มค่า ช่วยกระจายความรับผิดชอบอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะประเทศอาณานิคมบริเวณใกล้เคียงกัน ที่มีความสอดคล้องกันทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ ย่อมเกื้อหนุนนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจให้แข็งแกร่ง มีประสิทธิภาพ และแข่งขันกับตลาดขนาดใหญ่ ที่มีอำนาจต่อรองสูงได้

**ประเทศคู่ค้าสำคัญของไทย
ต่างหันไปทำข้อตกลงการค้าเสรี
หากไทยอยู่นิ่งเฉย จะสูญเสียตลาด
แก่ประเทศคู่แข่งเป็นอย่างมาก**

ยุทธศาสตร์การค้าระหว่างประเทศของไทย

แหล่งข้อมูล: คำบรรยายเรื่อง โลกภิวัตน์กับการค้าสินค้าและบริการ โดยนายดวงอาทิตย์ นิธิอุทัย ผู้อำนวยการส่วนมาตรการที่มีใช้ภายใต้ กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ในหลักสูตรการพัฒนา นักกฎหมายระดับกลาง รุ่นที่ 6 วันที่ 20 พฤศจิกายน 2550

จากเหตุผลข้างต้นไทยจึงจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อรองรับสถานการณ์ดังกล่าว โดยใช้ข้อตกลงการค้าเป็นกลยุทธ์ในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ และเพิ่มโอกาสการส่งออกทั้งจากตลาดเดิม และขยายเข้าสู่ตลาดใหม่ ดังนั้น รัฐบาลได้มีการปรับเปลี่ยนนโยบายไปสู่การเร่งรัดจัดทำข้อตกลงเขตการค้าเสรี (FTA) ต่างๆ มากขึ้น

นโยบายของรัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ที่แถลงต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2552 ก็ได้ให้ความสำคัญต่อการเจรจาการค้าเสรี โดยนโยบายในส่วนที่เกี่ยวกับการตลาด การค้า และการลงทุน ในข้อ 4.2.4.3 ได้กำหนดจะใช้ประโยชน์จากข้อตกลงเขตการค้าเสรีทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี ควบคู่ไปกับการเจรจาข้อตกลงเขตการค้าเสรีที่มีปัญหา ทั้งที่อยู่ระหว่างการเจรจา และที่ได้มีการเจรจาไปแล้ว เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศโดยเน้นการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ภาคเอกชน และภาครัฐ รวมทั้งกำหนดมาตรการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบอย่างเป็นระบบทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

» ยุทธศาสตร์เจรจา 3 ระดับ

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักของไทยซึ่งรับผิดชอบในด้านการเจรจาการค้าดังกล่าวข้างต้น ได้มุ่งเน้นการเจรจาทั้ง 3 ระดับ ควบคู่กัน กล่าวคือ

การเจรจาระดับพหุภาคี ได้กำหนดว่าไทยเข้าร่วมการเจรจาการค้าเสรีเพื่อร่วมสร้างกฎเกณฑ์ทางการค้าโลก เช่น ลดการอุดหนุนภายในประเทศ ลดการอุดหนุนสินค้าเกษตร

การเจรจาระดับภูมิภาค กำหนดเข้าร่วมไม่ว่าจะเป็นกลุ่มอาเซียน กลุ่มเอเปก กลุ่มอาเซ็ม ฯลฯ เพื่อส่งเสริมให้ไทยมีอำนาจต่อรองมากขึ้น เป็นโอกาสในการแลกเปลี่ยนแนวความคิดด้านนโยบายการค้าระหว่างประเทศ และเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ ยังมีส่วนช่วยในการสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มอาเซียน ซึ่งถือเป็นตลาด และแหล่งวัตถุดิบที่สำคัญของไทย

การเจรจาระดับ FTA กำหนดเจรจาเพื่อช่วงชิงโอกาสทางการค้า ในเชิงของการขยายตลาดการส่งออก ซึ่งสามารถ

สร้างความได้เปรียบด้านการค้าให้กับไทย เมื่อเปรียบเทียบกับ คู่แข่ง

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถไปสู่เป้าหมายดังกล่าวได้ สำเร็จ คณะผู้แทนไทยจึงได้มีการเจรจาความตกลงการค้าเสรี กับหลายประเทศ ทั้งที่จัดการเจรจาขึ้นในประเทศไทยและที่ ต้องเดินทางไปเจรจายังต่างประเทศ โดยขั้นตอนการเจรจา สามารถจำแนกเป็น 3 ขั้นตอน

ขั้นตอนก่อนการเจรจา ประกอบด้วยขั้นตอนการให้ ข้อมูล รับฟังความคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้อง การศึกษาวิเคราะห์ ในภาพรวมว่าการจัดทำ FTA ไทยจะได้ประโยชน์หรือเสีย ประโยชน์มากน้อยเพียงใด ชี้แจงต่อรัฐสภา และเสนอกรอบ การเจรจาต่อรัฐสภาเพื่อขอความเห็นชอบ เพื่อให้สอดคล้องกับ มาตรา 190 แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ซึ่งกำหนดว่าการเจรจาการค้าระหว่างประเทศหรือการทำ หนังสือสัญญากับนานาประเทศที่มีผลกระทบต่อการค้า การ ลงทุนของไทย ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาก่อน

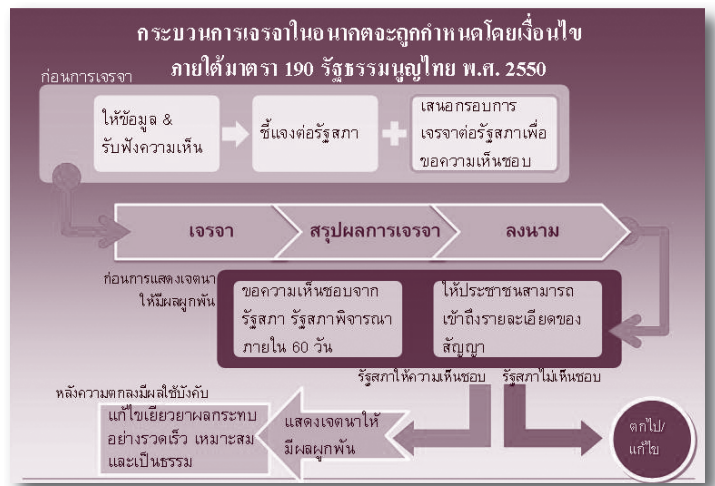
ขั้นตอนการเจรจา เมื่อได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา แล้ว จะประกอบด้วยขั้นตอนการประชุมหารือกับหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดทั้งภาครัฐและเอกชน การเจรจาทำความ ตกลง สรุปผลการเจรจา การเปิดเผยข้อมูลให้ประชาชนสามารถ เข้าถึงรายละเอียดของสัญญา และการขอความเห็นชอบต่อ รัฐสภาอีกครั้งหนึ่ง

การเจรจาทำความตกลงการค้าเสรีจะก่อให้เกิดผลดี และผลเสียต่อประเทศไทยประเทศหนึ่งมากน้อยเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นกับเงื่อนไขของข้อตกลง รวมถึงปัจจัยในด้านต่างๆ อีก มาก เช่น ความรู้ความสามารถของผู้แทนในการเจรจา อำนาจ ต่อรองของประเทศคู่เจรจา ศักยภาพของอุตสาหกรรม การ ผลิตและบริการของประเทศตนเอง และประเทศคู่เจรจา

**ผู้แทนในการเจรจาของไทย
ต้องมีความสามารถในการวิเคราะห์
ว่าสินค้ารายการใด
ควรจัดทำข้อตกลงเช่นใด
และทำข้อตกลงกับประเทศใด**

จากเหตุผลข้างต้น ผู้แทนในการเจรจาของไทยจึงจำเป็นต้องมีความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์ในรายละเอียดว่า สินค้ารายการใด ควรจัดทำข้อตกลงเช่นใด และทำข้อตกลง กับประเทศใด เพื่อให้แต่ละประเทศที่เป็นคู่สัญญาทำการ ผลิตสินค้าที่ไม่ซ้ำซ้อนกัน และเสริมซึ่งกันและกัน มิฉะนั้น ผลประโยชน์ที่ได้รับจากข้อตกลงอาจไม่คุ้มค่ากับสิ่งที่จะต้อง สูญเสียไป

ขั้นตอนภายหลังความตกลงมีผลใช้บังคับ จะต้อง มี ขั้นตอนแก้ไขเยียวยาแก่ผู้ได้รับผลกระทบอย่างรวดเร็ว เหมาะสม และเป็นธรรม

» แนวทางการเจรจาการค้าเสรีของไทย

สำหรับแนวทางการเจรจาการค้าเสรี สามารถสรุปได้ ดังนี้

ประการแรก ความตกลงที่เกิดขึ้นต้องมากกว่า สิทธิประโยชน์ที่ได้รับจาก WTO

ประการที่สอง แนวทางการเจรจาจะตกลงกันในราย สาขาที่ตกลงได้ก่อน ส่วนในประเด็นละเอียดอ่อนจะคอยเวลา ระยะเวลาหนึ่งก่อนเจรจาใหม่

ประการที่สาม เน้นเจรจาการค้าเสรีโดยเร่งรัดลดอากร ขาเข้าลงเหลือร้อยละ 0 ใน 2 กลุ่มสินค้า คือ กลุ่มสินค้ากลุ่ม ที่ไทยพร้อมแข่งขันและกลุ่มวัตถุดิบที่ไทยจำเป็นต้องนำเข้า จากต่างประเทศ สำหรับกลุ่มที่ประเทศไทยไม่พร้อมการแข่งขัน นั้น จะพยายามเจรจาขอเปิดเสรีที่ยาวนานขึ้น เช่น 15 - 20 ปี

รวมถึงกำหนดมาตรการปกป้องพิเศษ (Special Safeguard) และกำหนดโควตาการนำเข้า

ประการที่สี่ กรณีเจรจาการค้ากับประเทศพัฒนาแล้ว ไทยในฐานะเป็นประเทศกำลังพัฒนาขอแต้มต่อ (Special Differential Treatment) ขณะเดียวกันการเจรจาก็ต้องดำเนินการอย่างระมัดระวัง เนื่องจากประเทศพัฒนาแล้ว เช่น สหรัฐฯ มักกำหนดมาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษีจำนวนมาก เช่น มาตรการด้านสุขอนามัย หรือการอุดหนุนการผลิต ฯลฯ

» **นานาชาติที่เกี่ยวข้องกับการเจรจาการค้าเสรีของไทย**

ดร. สมคิด จาตุศรีพิทักษ์ “ในระยะยาวประเทศไทยจะ
ได้ผลประโยชน์ตอบแทนจำนวนมาก”

ดร.สมคิด จาตุศรีพิทักษ์ เคยให้สัมภาษณ์เมื่อปี 2548 ขณะดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ โดยกล่าวถึงภาพรวมที่ประเทศไทยเปิดเขตการค้าเสรีกับประเทศต่างๆ ว่า แม้ในระยะสั้นอาจต้องเสียผลประโยชน์บ้าง แต่ในระยะยาวประเทศไทยจะได้ผลประโยชน์ตอบแทนจำนวนมาก ดังนั้น การเจรจาการค้าเสรีจำเป็นจะต้องมองภาพรวมประเทศว่า จะได้ประโยชน์สูงสุดอย่างไร ไม่ใช่พิทักษ์ผลประโยชน์เฉพาะบางกลุ่มเท่านั้น

สำหรับกรณีที่มีคนบางกลุ่มวิพากษ์วิจารณ์ว่าข้อตกลงการค้าเสรีจะทำให้ไทยขาดดุลการค้าจำนวนมากนั้น ดร.สมคิดให้ทัศนะว่าคนที่วิพากษ์วิจารณ์ โดยเฉพาะเกี่ยวกับการขาดดุลการค้าในการนำเข้าผักและผลไม้ นั้น ตนเองได้ทำเรื่องนี้และรับทราบข้อมูลมาโดยตลอด จึงอยากชี้แจงว่า การเปิดเขตการค้าเสรีที่ประเทศไทยกับคู่เจรจาความตกลงมีผลแล้วขณะนั้น เช่น จีน ออสเตรเลีย ฯลฯ ที่ไทยขาดดุลการค้านั้น หากพิจารณาในรายละเอียดจะพบว่าแม้ประเทศไทยนำเข้าผักและผลไม้เมืองหนาวจากประเทศจีนเป็นจำนวนมากก็จริง แต่ประเทศไทยได้ลดการนำเข้าผักและผลไม้เมืองหนาวจากประเทศอื่นได้เช่นกัน ทั้งยังสามารถส่งออกสินค้าไปยังประเทศจีนได้เพิ่มขึ้นอีกด้วย

แนวทางการเจรจา

0%

สินค้ากลุ่มใดพร้อมแข่งขัน / วัตถุประสงค์จำเป็นต้องนำเข้า

<p>สินค้ากลุ่มที่ไม่พร้อม</p> <ul style="list-style-type: none"> ● เจริญขอเวลาเปิดเสรีที่ยาวนาน เช่น 15-20 ปี ● มาตรการปกป้องพิเศษ (Special Safeguard) และกำหนดโควตานำเข้า 	<p>มาตรการช่วยเหลือรองรับการปรับตัว</p> <ul style="list-style-type: none"> ● กระทรวงเกษตรฯ: ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตรเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของประเทศ ● กระทรวงพาณิชย์: จัดตั้งกองทุนเพื่อช่วยเหลือระยะสั้นแก่สินค้าและบริการในการปรับตัวรองรับการเปิดเสรี
---	--

ประการที่ห้า มุ่งเน้นให้อาเซียนในลักษณะขององค์กรรวมขึ้นมามีบทบาทนำในเวทีโลกให้ได้ เนื่องจากไทยเป็นประเทศที่เล็ก และสามารถดำเนินบทบาทในเวทีการค้าโลกได้จำกัด ไทยจึงจำเป็นต้องพึ่งพาการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มน้ำหนักและอำนาจต่อรองทางการค้า ซึ่งอาเซียนนับเป็นกลุ่มที่มีความเป็นไปได้มากที่สุด ที่ไทยจะสามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการดำเนินบทบาทที่มีน้ำหนักมากขึ้นในเวทีการค้าโลก

**การเจรจาการค้าเสรี
จำเป็นต้องมองภาพรวมประเทศ
ว่าจะได้ประโยชน์สูงสุดอย่างไร
ไม่ใช่พิทักษ์ผลประโยชน์
เฉพาะบางกลุ่มเท่านั้น**

ดร.วีรพงษ์ รามางกูร “ประเทศไทยจะได้รับผลประโยชน์เพียงฝ่ายเดียวย่อมเป็นไปได้ หรือจะเสียอย่างเดียวก็น่าจะสามารถยอมรับได้”

ขณะที่ ดร.วีรพงษ์ รามางกูร อธิบดีรองนายกรัฐมนตรีและอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้เคยให้ทัศนะเช่นกันเมื่อปี 2547 ว่าการเปิดเจรจาการค้าเสรีกับประเทศต่างๆ เช่น จีน สหรัฐฯ ออสเตรเลีย ฯลฯ นับเป็นสิ่งที่ประเทศไทยหลีกเลี่ยงได้ยาก ด้วยเหตุผลหลายอย่าง

ประเทศไทยจะได้รับผลประโยชน์เพียงฝ่ายเดียวย่อมเป็นไปได้ หรือจะเสียอย่างเดียวก็น่าจะสามารถยอมรับได้

ประการแรก ในอนาคตประเทศไทยจำเป็นต้องเปิดตลาดสินค้าและบริการอยู่แล้วตามพันธะที่มีอยู่ทั้งกับ WTO และเขตการค้าเสรีอาเซียน ฯลฯ ดังนั้น ประเทศไทยจะอยู่ตามเดิมไม่ได้แล้ว มิฉะนั้นจะเสียเปรียบประเทศคู่แข่งอื่นๆ ในภูมิภาคเดียวกัน หรือกับคู่แข่งอื่นๆ นอกภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หากประเทศไทยเร่งเจรจาต่อรองการเปิดตลาดเพื่อแลกผลประโยชน์กับคู่ค้าที่สำคัญๆ และเพื่อรักษาตลาดเก่าไว้ให้ได้ พร้อมกับรุกไปเจาะตลาดอย่างจีน ก็น่าจะเป็นกลยุทธ์ดีกว่าที่จะถูกบีบบังคับให้เปิดตลาดแต่เพียงฝ่ายเดียว

ประการที่สอง การเปิดตลาดกับประเทศที่เป็นตลาดใหญ่อย่างสหรัฐฯ จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ หรือแม้แต่อินเดียและออสเตรเลีย ประเทศไทยน่าจะสามารถจำหน่ายสินค้าได้มากกว่า เพราะประชากรของประเทศมีจำนวนน้อยกว่า ทำให้มีอำนาจการซื้อน้อยกว่าของประเทศคู่สัญญา

อย่างไรก็ตาม การเจรจาการค้าจะมีรูปแบบแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ ต้องมีได้ต้องมีเสีย ประเทศไทยจะได้รับผลประโยชน์เพียงฝ่ายเดียวย่อมเป็นไปได้ หรือจะเสียอย่างเดียวก็น่าจะสามารถยอมรับได้ โดย ดร.วีรพงษ์ ให้ทัศนะว่าการวัดผลเสียจากการทำข้อตกลง FTA นั้น ควรพิจารณาในประเด็น ดังนี้

ดร.ศุภวุฒิ สายเชื้อ

ประการแรก ต้องมองระยะยาวด้วย บางส่วนในช่วงแรกอาจจะเสียเปรียบ แต่ในระยะยาวเป็นการกดดันให้ภาคเอกชนและภาคการผลิตของเรามีประสิทธิภาพ เมื่อเราปรับตัวได้ ก็อาจจะเป็นฝ่ายได้รับประโยชน์ก็เป็นได้ เนื่องจากจะสร้างแรงกดดันให้ภาคเอกชนและภาคการผลิตของเรามีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

ประการที่สอง ต้องเปรียบเทียบกับสถานการณ์ว่าประเทศอื่นๆ ทำข้อตกลง FTA แล้วประเทศไทยไม่ทำ จะมีผลดีผลเสียอะไรบ้าง

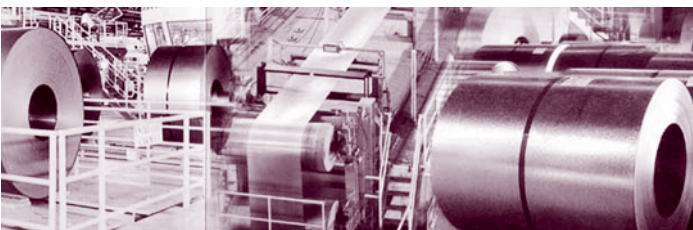
ดร. ศุภวุฒิ สายเชื้อ “ปัญหาสำคัญของการทำความตกลงเขตการค้าเสรีของไทย คือ กลุ่มอุตสาหกรรมต่างๆ มักยื่นคัดค้านในประเด็นต่างๆ”

ดร.ศุภวุฒิ สายเชื้อ กรรมการผู้จัดการ สายงานวิจัยบริษัทหลักทรัพย์ภัทร จำกัด (มหาชน) ได้เคยให้ทัศนะเมื่อปี 2548 ว่าการเจรจาเขตการค้าเสรี มีความยุ่งยากซับซ้อนอย่างมาก ทั้งในการเจรจาทำความตกลงและในทางปฏิบัติ แต่ในหลักการแล้วการเจรจาเขตการค้าเสรีกับประเทศคู่ค้าหลักของไทยจะส่งผลดี คือ ทำให้การค้าของไทยกับประเทศที่เราเลือกเจรจาทำความตกลงด้วย จะเปิดเสรีได้มากกว่า

และรวดเร็วว่าการที่เราจะต้องมารอคอยผลการเจรจาการค้าแบบพหุภาคีของ WTO ซึ่งไม่คืบหน้าเท่าที่ควร

สำหรับปัญหาสำคัญของการทำความตกลงเขตการค้าเสรีของไทย คือ กลุ่มอุตสาหกรรมต่างๆ มักยื่นคัดค้านในประเด็นต่างๆ โดยยกตัวอย่างกลุ่มผู้ผลิตเหล็กของไทยซึ่งคัดค้านข้อเสนอของญี่ปุ่นที่ขอให้ไทยลดอากรศุลกากรการนำเข้าเหล็กให้เหลือร้อยละ 0 โดยให้เหตุผลว่าหากอุตสาหกรรมเหล็กของไทยไม่ได้รับการคุ้มครองด้วยอากรขาเข้า จะส่งผลกระทบทำให้อุตสาหกรรมเหล็กของไทยต้องล้มเลิกกิจการ

หากรัฐบาลอินอ่อนผ่อนปรน ยอมจะส่งผลกระทบต่อทำให้ท่าที ของรัฐบาลไทยขัดแย้งกันเอง ในหลักการสำคัญ

ในทัศนะของ ดร.ศุภวุฒิ สายเชื้อ ซึ่งหากรัฐบาลอินอ่อนผ่อนปรนดำเนินการตามคำร้องขอทั้งหมดจากกลุ่มที่สูญเสียประโยชน์ดังกล่าวข้างต้น ย่อมจะส่งผลกระทบต่อทำให้ท่าทีของรัฐบาลไทยขัดแย้งกันเองในหลักการสำคัญ กล่าวคือเท่ากับว่าประเทศคู่เจรจาทั้ง 2 ฝ่าย ต่างเห็นชอบกับหลักการว่าสินค้าใดที่คู่เจรจาแข่งขันกับไทยไม่ได้ ก็ไม่ต้องนำเข้ามาเจรจาเปิดเสรีได้เช่นกัน ตัวอย่างเช่น ญี่ปุ่น ก็คงจะขอให้ยกเว้นการเจรจาเพื่อเปิดเสรีการส่งออกข้าวของไทยไปตลาดญี่ปุ่น

การขัดกันเองในหลักการสำคัญข้างต้น จะส่งผลกระทบต่อทำให้กระบวนการเจรจา FTA มีปัญหายืดเยื้อยาวนาน แม้ทั้ง 2 ประเทศจะสามารถเจรจาจนประสบความสำเร็จจนสามารถลงนามในข้อตกลงได้ ก็คงเป็นไปด้วยความยากลำบาก และข้อตกลง FTA จะประกอบด้วย การลดอากรขาเข้าในสินค้าจำนวนน้อยรายการ ซึ่งเป็นสินค้าที่ไม่มีการค้าขายระหว่างกันมากนัก

ทิศทางการเจรจาการค้าเสรี ระหว่างประเทศ จาก WTO ถึง FTA

เศรษฐกิจโลกในยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) หรือที่มีนักวิชาการบางท่านกล่าวถึงโดยใช้คำศัพท์ที่ว่า “ฟ้ายับกัน” มีการเจรจาการค้าเสรีในกรอบต่างๆ ทั้งระดับพหุภาคี ระดับภูมิภาค และระดับทวิภาคี

ที่ผ่านมา การเจรจาระดับพหุภาคีประสบปัญหาไม่คืบหน้าเท่าที่ควร ได้กระตุ้นให้ประเทศต่างๆ หันมาให้ความสนใจการเจรจาในระดับภูมิภาคและระดับทวิภาคีเพิ่มมากขึ้น แม้ว่านักเศรษฐศาสตร์ส่วนใหญ่จะไม่เห็นด้วยก็ตาม

» กรอบการเจรจา 3 ระดับ

การเจรจาความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการค้าเสรีสามารถจำแนกออกเป็น 3 ระดับ คือ

ระดับแรก คือ ความตกลงการค้าเสรีภายใต้กรอบพหุภาคี เป็นการเจรจาทำความตกลงภายใต้กรอบขององค์การการค้าโลก (WTO) ซึ่งเป็นองค์การระหว่างประเทศซึ่งจัดตั้งขึ้นเมื่อปี 2538 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาข้อ

สำนักงานใหญ่ขององค์การการค้าโลกในประเทศสวิตเซอร์แลนด์

ขัดแย้งทางการค้าระหว่างประเทศต่างๆ และส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศโดยเปิดตลาดของประเทศต่างๆ

แนวโน้มสำคัญของการค้าโลกในช่วงปัจจุบัน คือ การมุ่งไปสู่ระบบการค้าที่เป็น Rule-Based System คือ มีการวางกฎเกณฑ์และกติกาทางการค้าที่ชัดเจน สามารถฟ้องร้องกันในกรณีที่มีการไม่ปฏิบัติตามกติกาได้ ทั้งนี้ กฎเกณฑ์ทางการค้าที่สำคัญ คือ การไม่เลือกปฏิบัติ (Non-Discrimination) การคาดคะเนได้ล่วงหน้า (Predictability) ความโปร่งใส (Transparency) และการเปิดตลาด (Liberalization)

ความตกลงการค้าเสรีในกรอบ พหุภาคีนับเป็นรูปแบบที่เหมาะสม และเรียบง่ายที่สุด

ในทางทฤษฎีเศรษฐศาสตร์แล้ว ความตกลงการค้าเสรีในกรอบพหุภาคีนับเป็นรูปแบบที่เหมาะสมและเรียบง่ายที่สุด โดยหลักเกณฑ์สำคัญของ WTO คือ หลักการประติบัติเยี่ยงคนชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง (Most Favored Nation) และหลักการประติบัติเยี่ยงคนชาติ (National Treatment) ซึ่งช่วยลดการกีดกันการค้าในระบบการค้าระหว่างประเทศให้น้อยลง

อย่างไรก็ตาม กระบวนการของ WTO มีจุดอ่อนสำคัญคือ จะต้องตกลงเป็นเอกฉันท์ระหว่างประเทศสมาชิกทุกประเทศ ดังนั้น หากประเทศใดประเทศหนึ่งเพียงประเทศเดียวเท่านั้นไม่เห็นด้วยกับร่างข้อตกลงแล้ว ก็ถือว่าข้อตกลงยังไม่ได้ได้รับความเห็นชอบ ดังนั้น จึงนับว่าเป็นเรื่องยากที่จะให้ได้มาซึ่งข้อตกลงอันเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายซึ่งประกอบไปด้วยประเทศต่างๆ จำนวนมาก

สำหรับการเจรจา WTO ในรอบการพัฒนาแห่งโดฮา (Doha Development Round - DDA) ซึ่งเริ่มต้นจากการประชุมในระดับรัฐมนตรีที่นครโดฮาของประเทศการ์ตา ระหว่างวันที่ 9-13 พฤศจิกายน 2544 ซึ่งที่ประชุมรัฐมนตรี WTO ได้ออกประกาศ “ปฏิญญาโดฮา” ให้เปิดการเจรจาการค้ารอบใหม่ หรือที่เรียกว่า “Doha development agenda หรือ DDA” โดยให้เริ่มเจรจาตั้งแต่ต้นปี 2545 และสิ้นสุดภายในเวลา 3 ปี คือ ก่อนวันที่ 1 มกราคม 2548

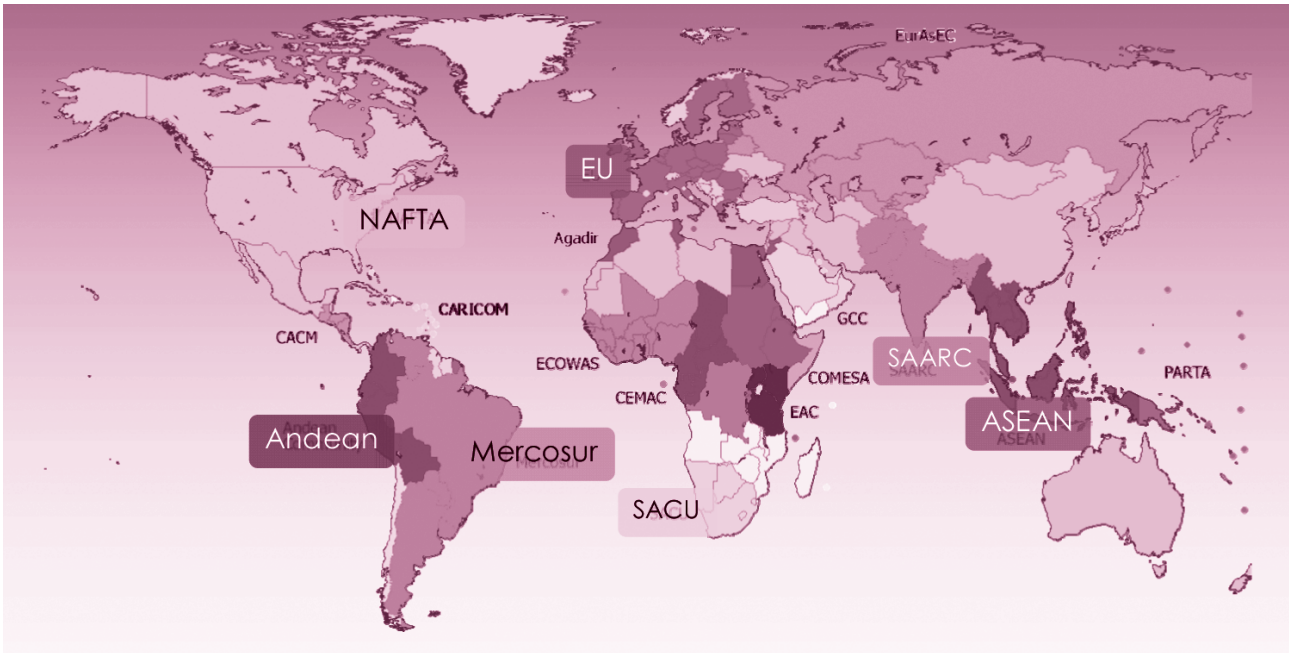
แต่การเจรจาการค้ารอบนี้กลับประสบปัญหา ประเทศสมาชิกได้แตกแยกออกเป็นกลุ่มๆ ทำให้ไม่สามารถเจรจาให้แล้วเสร็จก่อนวันที่ 1 มกราคม 2548 ตามที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้

ปัญหาที่เกิดขึ้นคือ ประเทศกำลังพัฒนาต้องการให้ประเทศพัฒนาแล้วลดการอุดหนุนภาคการเกษตร ซึ่งจะทำให้ประเทศของตนเองมีศักยภาพในการผลิตสินค้าเกษตรเพื่อส่งออกไปยังประเทศพัฒนาแล้วได้มากขึ้น

ขณะที่ประเทศพัฒนาแล้วก็ต้องการให้ประเทศกำลังพัฒนาเปิดตลาดมากขึ้น ทำให้ยากที่จะทำให้การเจรจาการค้าบรรลุเป้าหมายได้ และเป็นเหตุให้ WTO ถูกวิพากษ์วิจารณ์จากทั้งในและนอกองค์กรว่า มีโครงสร้างองค์กรใหญ่และงานบางส่วนกลายเป็นอัมพาต

ระดับที่สอง คือ ความตกลงการค้าเสรีภายใต้กรอบภูมิภาค เป็นต้นว่า สหภาพยุโรป กลุ่มอาเซียน กลุ่มการค้าเสรีทวีปอเมริกาเหนือ (NAFTA) กลุ่มประเทศในตลาดร่วมของภูมิภาคส่วนใต้ (MERCOSUR) ฯลฯ

ปัจจุบันสหภาพยุโรป (EU) นับเป็นความตกลงการค้าเสรีภายใต้กรอบภูมิภาคเพียงเท่านั้นของโลกที่มีขนาดใหญ่ในระดับ Super Bloc ซึ่งนับว่าประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก และมีการขยายจำนวนสมาชิกอย่างต่อเนื่อง โดยกว่าจะมาถึงจุดนี้ได้ ต้องใช้เวลายาวนานมาก

แม้ในระยะต่อมามีความพยายามจัดตั้งเขตการค้าเสรีขนาดใหญ่ในลักษณะ Super Bloc เพิ่มเติม เป็นต้นว่า กลุ่ม APEC กลุ่ม ASEM กลุ่ม FTAA (Free Trade Area of the Americas) แต่ไม่ประสบผลสำเร็จเทียบเท่ากับสหภาพยุโรป เนื่องจากประสบปัญหาต้องเจรจากับสมาชิกจำนวนมาก ซึ่งคล้ายคลึงการเจรจาพหุภาคีภายใต้กรอบ WTO

อนึ่ง สำหรับในภูมิภาคเอเชียซึ่งปัจจุบันยังไม่มี ความตกลงการค้าเสรีภายใต้กรอบภูมิภาคขนาดใหญ่ นั้น นาย Yukio Hatoyama ได้นำเสนอในการประชุม East Asia Summit ซึ่งจัดขึ้นที่หัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เมื่อปลายเดือนตุลาคม 2552 เกี่ยวกับการจัดตั้งเขตความร่วมมือในภูมิภาคขนาดใหญ่หรือ East Asia Community ซึ่งเสนอให้ครอบคลุมญี่ปุ่น จีน เกาหลีใต้ อินเดีย ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และประเทศกลุ่มอาเซียนอีก 10 ประเทศ

ระดับที่สาม คือ ความตกลงภายใต้กรอบทวิภาคี เป็นการเจรจาทำความตกลงระหว่าง 2 ประเทศ โดยข้อตกลงเกือบทั้งหมดอยู่ในรูปของเขตการค้าเสรี (FTA) อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันมีการขยายขอบเขตความตกลง FTA ออกไปเกินกว่า เดิมซึ่งเน้นเฉพาะการสร้างความสะดวกในการแลกเปลี่ยนสินค้าระหว่างกันเท่านั้น แต่จะครอบคลุมประเด็นที่สำคัญที่

คู่เจรจาทุกฝ่ายพอใจ ตั้งแต่การลงทุน การบริการ และการพัฒนาในด้านต่างๆ ร่วมกัน ทั้งนี้ เพื่อให้แน่ใจว่า คู่สัญญาจะสามารถได้ประโยชน์จากข้อตกลงดังกล่าวได้อย่างเต็มที่

จากเหตุผลข้างต้น ปัจจุบันแทนที่จะใช้ชื่อข้อตกลงระดับทวิภาคีว่า FTA จะมีการตั้งชื่อใหม่ว่า ความร่วมมือใกล้ชิดทางเศรษฐกิจ (Closer Economic Partnership หรือ CEP) หรือความตกลงเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจ (Economic Partnership Agreement) ซึ่งนับเป็นกลยุทธ์สำคัญในการสร้างพันธมิตรทางเศรษฐกิจและการเมือง

ข้อตกลง FTA จะทำให้เกิดสิทธิพิเศษ
ด้านการค้าและการลงทุนระหว่าง
ประเทศคู่ตกลง ขณะเดียวกัน
ย่อมส่งผลกระทบต่อการค้ากับประเทศ
นอกกลุ่ม จึงเป็นแรงกระตุ้นสำคัญให้
ประเทศอื่นๆ จำเป็นต้องเปิดเจรจา
เขตการค้าเสรีเช่นเดียวกัน

ข้อตกลง FTA จะทำให้เกิดสิทธิพิเศษด้านการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศคู่ตกลง ขณะเดียวกันย่อมส่งผลกระทบต่อการค้ากับประเทศนอกกลุ่ม เท่ากับว่าจะเกิดการการค้าและการลงทุนกับประเทศนอกกลุ่ม จึงนับเป็นแรงกระตุ้นสำคัญให้ประเทศอื่น ๆ จำเป็นต้องเปิดเจรจาเขตการค้าเสรีเช่นเดียวกัน

ปัจจุบันประเทศต่างๆ ได้จัดทำข้อตกลงเขตการค้าเสรีจำนวนมาก ทั้งในลักษณะภายใต้กรอบภูมิภาคและกรอบทวิภาคี จนทำให้เขตเศรษฐกิจเหล่านี้ทับซ้อนกันอย่างมากมาย ซึ่ง ดร. Jagdish Bhagwati ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ทางด้านเศรษฐศาสตร์สาขาการค้าระหว่างประเทศของมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย ได้กล่าวถึงในชื่อที่เรียกว่า Spaghetti Bowl เปรียบเทียบว่าข้อตกลงเขตการค้าเสรีมีความเกี่ยวโยงทับซ้อนกันไปมาเหมือนสปาเกตตีที่พันกันอยู่ยุ่งเหยิง ภายในซาม

สหรัฐฯ ต้องการให้การเจรจา
ระดับภูมิภาคและระดับทวิภาคี
เป็นยุทธศาสตร์ในการจัดระเบียบใหม่
ด้านการค้าไปในทิศทางที่ตนเองต้องการ

เปิดเสรีเศรษฐกิจการค้าระหว่างกันที่เป็นรูปธรรมและรวดเร็วกว่าการเจรจาภายใต้ WTO

สหรัฐฯ นับเป็นประเทศที่สำคัญในการผลักดันกรอบการเจรจาการค้าระดับภูมิภาคและระดับทวิภาคี เนื่องจากเห็นว่าแนวโน้มจะเอื้อประโยชน์ให้กับตนเองมากกว่าการดำเนินการภายใต้กรอบพหุภาคี กล่าวคือ จากการที่เป็นตลาดขนาดใหญ่ ทำให้มีอำนาจในการเจรจาในระดับทวิภาคีสูง ดังนั้นจึงเห็นว่าตนเองสามารถที่จะโน้มน้าวให้ประเทศคู่เจรจาปรับเปลี่ยนนโยบายและกฎหมายให้เป็นไปในทิศทางที่ตนเองต้องการได้ง่ายกว่า

หากประเทศคู่ค้าของสหรัฐฯ เป็นจำนวนมากได้ยอมรับข้อตกลงในระดับทวิภาคีกับสหรัฐฯ ในที่สุดสหรัฐฯ ก็จะสามารถนำกรอบข้อตกลงดังกล่าวเข้าไปแทนที่ระเบียบการค้าในระดับพหุภาคีต่อไป หรือกล่าวอย่างง่าย ๆ ว่าสหรัฐฯ ต้องการให้การเจรจาในระดับภูมิภาคและระดับทวิภาคีเป็นยุทธศาสตร์ในการจัดระเบียบใหม่ด้านการค้าไปในทิศทางที่ตนเองต้องการ

» การขยายตัวของการเจรจาระดับทวิภาคี

เดิมความตกลงการค้าเสรีระดับทวิภาคีมีจำนวนน้อยมากไม่ถึง 50 ฉบับ แต่ได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วนับตั้งแต่ปี 2535 เป็นต้นมา เนื่องจากแรงผลักดันสำคัญ 4 ประการคือ

1. การเจรจาในระดับพหุภาคี ภายใต้กรอบองค์การการค้าโลกไม่คืบหน้าเท่าที่ควรทำให้ประเทศต่างๆ หันมาพิจารณาการทำข้อตกลงการค้าเสรีภายใต้กรอบการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาคและภายใต้กรอบการเจรจาในระดับทวิภาคีมากขึ้น เพื่อให้เกิดผลคืบหน้าในด้านการ

พิธีลงนามในข้อตกลงเขตการค้าเสรีระหว่างสหรัฐฯ และสิงคโปร์เมื่อเดือนพฤษภาคม 2546

2. การที่จีนเปิดประเทศ โดยเฉพาะภายหลังได้เข้าเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลกได้สำเร็จ ทำให้สินค้าจากจีนสามารถแข่งขันในตลาดโลกบนพื้นฐานที่เท่าเทียมกับภาคีการค้าโลกโดยทั่วไป เนื่องเพราะได้รับการปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง (The Most - Favored - Nation Principle) ส่งผลทำให้ประเทศอื่นๆ หวั่นเกรงพลังการแข่งขันจากจีนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้น (Labor - intensive Industries) ทำให้ประเทศต่างๆ พากันจัดตั้ง 'เขตการค้าเสรี' ในลักษณะทวิภาคี เพื่อให้สินค้าของตนมีความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้นในตลาดของประเทศคู่สัญญา

3. จากการที่ประเทศต่างๆ จัดทำข้อตกลงการค้าเสรีระหว่างกัน ทำให้ประเทศที่ไม่ได้ทำสัญญาตระหนักว่าสินค้าส่งออกของตนเองจะเผชิญปัญหาเสียเปรียบในการแข่งขันส่งผลให้ประเทศนั้นๆ ต้องเร่งเจรจาทำความตกลงการค้าเสรีตามไปด้วย เป็นต้นว่า สิงคโปร์ทำความตกลงกับสหรัฐฯ ซึ่งเป็นตลาดใหญ่มาก กระตุ้นให้ประเทศอื่นๆ เช่น มาเลเซีย ไทย ฯลฯ ต้องเร่งรัดเปิดเจรจาทำความตกลงการค้าเสรีกับสหรัฐฯ ตามไปด้วย มิฉะนั้น จะเสียเปรียบสินค้าสิงคโปร์ในตลาดสหรัฐฯ

4. นักเศรษฐศาสตร์บางคน เช่น ศ. อลัน วินเทอร์ แห่งมหาวิทยาลัยซัสเซก (Sussex) ได้ให้ทัศนะว่าการเจรจาการค้าพหุภาคีรอบอุรุกวัย และการสถาปนาองค์การการค้าโลก มีผลให้นานาประเทศต้องผลิตนักเจรจาการค้าจำนวนมาก แต่เมื่อการเจรจาการค้าพหุภาคีรอบอุรุกวัยจบสิ้นลง ทำให้บรรดานักเจรจาเหล่านี้ประสบปัญหาไม่มีงานทำ ทำให้ต้องพยายามสร้างงานโดยกระตุ้นให้รัฐบาลของตนเปิดการเจรจาในระดับทวิภาคี

» ผลกระทบจากข้อตกลงระดับภูมิภาค และ ทวิภาคี

นักเศรษฐศาสตร์ส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยนักกับการเจรจา ระดับภูมิภาคและระดับทวิภาคี เป็นต้นว่า ดร. Jagdish Bhagwati ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ทางด้านเศรษฐศาสตร์สาขาการค้าระหว่างประเทศของมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย ดร. Ross Garnaut แห่งมหาวิทยาลัยแห่งชาติของออสเตรเลีย รวมถึงอาจารย์รังสรรค์ ธนะพรพันธุ์ แห่งคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้ให้ทัศนะว่าประเทศต่างๆ ควรมุ่งเน้นการเจรจาในระดับพหุภาคีเป็นหลัก เนื่องจากเหตุผลสำคัญ 3 ประการ

ประการแรก การค้าเสรีทั่วโลกนับเป็นสิ่งที่ดีที่สุดในทางทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ กล่าวคือ เป็น First -Best Solution ที่ก่อประโยชน์สุทธิแก่สังคมเศรษฐกิจโลกโดยส่วนรวม เนื่องจากจะมีผลดีในแง่ช่วยส่งเสริมการขยายตัวของการค้า (Trade Creation) เป็นอย่างมาก โดยไม่มีผลเสียก่อให้เกิดจากการเบี่ยงเบนด้านการค้า (Trade Diversion) แต่อย่างใด

ส่วนแนวทางภายใต้กรอบการเจรจาระดับภูมิภาคและระดับทวิภาคีนั้น แม้จะมีผลดีในแง่การส่งเสริมการขยายตัวของการค้าระหว่างประเทศที่เป็นภาคีสมาชิกภายในเขตการค้าเสรีก็ตาม แต่จะเกิดผลกระทบในทางลบเช่นเดียวกันในรูปของการเบี่ยงเบนด้านการค้า กล่าวคือ ข้อตกลงการค้าทวิภาคีจะให้สิทธิประโยชน์พิเศษเฉพาะแก่ประเทศคู่สัญญา อันก่อให้เกิดการปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมต่อประเทศที่สาม ดังนั้น มีแนวโน้มจะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางการค้า โดยจากเดิมที่

เมื่อนำผลดีผลเสียมาหักลบกันแล้ว ผลกระทบสุทธิอาจติดลบ กล่าวคือ ผลเสียจาก Trade Diversion มากกว่าผลดีจาก Trade Creation

เคยสั่งซื้อสินค้าจากประเทศที่สาม ซึ่งมีประสิทธิภาพการผลิตสูงกว่า ปรับเปลี่ยนมาสั่งซื้อจากประเทศที่เป็นสมาชิกเขตการค้าเสรี ซึ่งมีประสิทธิภาพการผลิตต่ำกว่า ทั้งนี้ เมื่อนำผลดีผลเสียมาหักกลบกันแล้ว ผลกระทบสุทธิอาจติดลบ กล่าวคือผลเสียจากการเบี่ยงเบนทางการค้ามากกว่าผลดีจากการขยายตัวของการค้า

ประการที่สอง การเจรจาภายใต้กรอบทวิภาคีต้องใช้บุคลากรจำนวนมาก แต่ผลที่ได้รับนับว่าไม่ค่อยคุ้มค่าเท่าใดนัก เนื่องจากทำความตกลงกับประเทศใดประเทศหนึ่งเท่านั้น แตกต่างจากการเจรจาในระดับพหุภาคีภายใต้กรอบ WTO ที่ครอบคลุมถึง 150 ประเทศ

ประการที่สาม จากการศึกษาเรื่อง “อนาคตขององค์การการค้าโลก” โดยคณะผู้เชี่ยวชาญ 7 คน ซึ่งมีหัวหน้าคณะผู้ทำการศึกษา คือ นายปีเตอร์ ชูเทอร์แลนด์ อดีตผู้อำนวยการองค์การการค้าโลก (ต่อมาดำรงตำแหน่งประธานกรรมการบริษัทน้ำมันในเครือบีพีในอังกฤษ และบริษัทโกลด์แมน แซคส์ อินเตอร์เนชันแนล) ซึ่งตีพิมพ์เผยแพร่เมื่อต้นปี 2548 ให้ทัศนะว่าการเจรจาการค้าทวิภาคีระหว่างประเทศต่างๆ ที่เกิดขึ้นอย่างยุ่งเหยิงและไร้ระบบ อาจส่งผลกระทบทางลบ โดยกลายเป็นตัวการที่บ่อนทำลายระบบการค้าแบบพหุภาคี

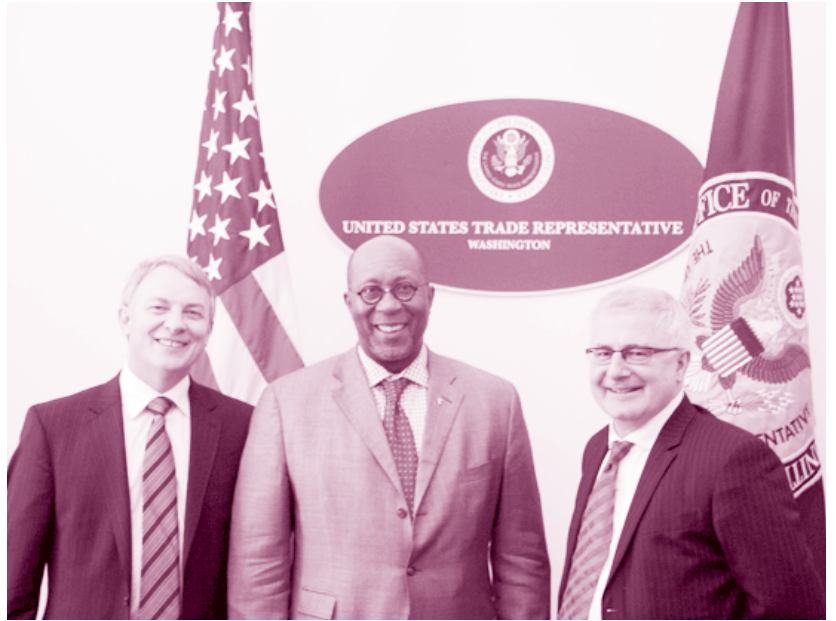
ขณะที่นางอภริตี ตันตราภรณ์ ได้เคยให้สัมภาษณ์เมื่อเดือนสิงหาคม 2547 ขณะดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศว่า การเจรจาระดับพหุภาคีและ FTA ควรดำเนินการควบคู่กันไป แม้ในกรอบการเจรจาพหุภาคีของ WTO การลดภาษีไม่สามารถทำได้ลึกและเร็วเช่นที่ทำใน FTA แต่ในกรอบของ WTO จะได้ประโยชน์ในเรื่องของกฎเกณฑ์ทางการค้า เช่น ลดการอุดหนุนภายในและอุดหนุนส่งออกสินค้าเกษตร ซึ่งใน FTA จะไม่มีการเจรจาในหลักเกณฑ์เช่นนี้ ขณะเดียวกันการเจรจา FTA จะช่วยแก้ไขปัญหาซึ่งไม่สามารถเจรจากับสมาชิก WTO ซึ่งมีเป็นจำนวนมากได้

» **WTO สำคัญต่อการค้าระหว่างประเทศ มากน้อยเพียงใด**

แม้บรรดานักเศรษฐศาสตร์และผู้บริหารขององค์การการค้าโลกมักกล่าวอ้างว่าการเจรจาการค้าระดับพหุภาคีใน 6 รอบที่ผ่านมา ช่วยลดมาตรการกีดกันทางการค้าต่างๆ ทำให้ราคาสินค้านำเข้าของประเทศต่างๆ ลดต่ำลงมาก ส่งผลทำให้ในช่วง 50 ปีก่อนหน้านี้ ตัวเลขการค้าระหว่างประเทศจะเติบโตมากกว่า 20 เท่า โดยเป็น 2 เท่าของการเติบโตของขนาดเศรษฐกิจโลกก็ตาม

อย่างไรก็ตาม มีนักเศรษฐศาสตร์บางท่านเห็นตรงกันข้ามเป็นต้นว่า ศ. Andrew Rose แห่งมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย

เบิร์กเลย์ ได้ให้ทัศนะเมื่อปลายปี 2545 ในการประชุมที่จัดขึ้น โดยศูนย์วิจัยนโยบายเศรษฐกิจ (Centre for Economic Policy Research) ที่กรุงลอนดอน ว่าความจริงแล้ว WTO มีบทบาทน้อยมากในการเพิ่มการค้าระหว่างประเทศ โดยได้ศึกษาตัวเลขการค้าของ 175 ประเทศ ในช่วงระหว่างปี 2493 - 2543 พบว่าไม่มีสหสัมพันธ์ (Correlation) ระหว่างประเทศที่เป็นสมาชิก WTO กับการเติบโตของปริมาณการค้าแต่อย่างใด เนื่องจากเหตุผลสำคัญ คือ แม้เข้าเป็นสมาชิก WTO ก็ตาม แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าต้องถูกบังคับให้เปิดตลาดในประเทศเสมอไป

ตัวอย่างสำคัญที่ ศ. Rose หยิบยกมาอธิบาย คือ กรณีของอินเดีย ซึ่งแม้เป็นประเทศสมาชิกผู้ร่วมก่อตั้งหน่วยงานความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าและภาษีศุลกากร (GATT) ซึ่งเป็นหน่วยงานก่อนยกระดับเป็น WTO แต่ภายหลังเป็นสมาชิกกลับเพิ่มอัตราภาษีศุลกากรอย่างต่อเนื่องในช่วงเวลาดังกล่าว ส่วนเงินกลับตรงกันข้าม โดยเข้าเป็นสมาชิก WTO เมื่อปี 2544 แต่กลับเริ่มเปิดประเทศให้ต่างชาติเข้าไปลงทุนนับตั้งแต่ทศวรรษที่ 1980 เป็นต้นมา ทำให้การค้าระหว่างประเทศเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

แม้จะมีการเจรจาการค้าระหว่างประเทศเพื่อลดภาษีศุลกากร แต่ ศ. Rose ให้ทัศนะว่ายังมีมาตรการกีดกัน

แนวทางการกีดกันทางการค้า เพื่อปกป้องสินค้าในประเทศ ด้วยวิธีการที่มีใช้ภาษีอากร ก็นับเป็นอีกยุทธวิธีหนึ่ง ที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย

ทางการค้ามากมายที่ประเทศต่างๆ นำมาใช้ ซึ่งมาตรการเหล่านี้สอดคล้องกับกฎระเบียบของ WTO เป็นต้นว่า มาตรการของสหรัฐฯ ในการกีดกันการนำเข้าเหล็กจากต่างประเทศ เพื่อช่วยเหลือนอุตสาหกรรมเหล็กภายในประเทศ

ในปัจจุบัน แนวทางการกีดกันทางการค้าเพื่อปกป้องสินค้าในประเทศ หรือกีดกันสินค้าจากต่างประเทศด้วยวิธีการที่มีใช้ภาษีอากร (Non Tariff Barrier) ก็นับเป็นอีกยุทธวิธีหนึ่งที่ใช้กันอย่างแพร่หลายโดยเฉพาะในประเทศทวีปยุโรปและสหรัฐฯ เช่น มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด (AD) มาตรการตอบโต้การอุดหนุน (CVD) มาตรฐานสิ่งแวดล้อม มาตรฐานสุขอนามัยพืชและสัตว์ (Sanitary and Phytosanitary Standards - SPS) อุปสรรคเทคนิคทางการค้า (Technical Barriers to Trade - TBT) การต่อต้านการใช้แรงงานเด็ก การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา เป็นต้น

ระดับของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ

ในทางทฤษฎีเศรษฐศาสตร์สามารถจำแนกการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจออกเป็นหลายระดับ คือ ระดับสหภาพศุลกากร (Custom Union - CU) ระดับตลาดร่วม (Common Market - CM) ระดับสหภาพทางเศรษฐกิจ (Economic Union - EU) และระดับสูงสุด คือ ระดับสหภาพทางการเมือง (Political Union - PU)

การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจเหล่านี้จะมีมาตรการต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการร่วมมือทางเศรษฐกิจ เป็นต้นว่า

- ยกเลิกภาษีศุลกากรและโควตานำเข้าสินค้าระหว่างกัน
- กำหนดอัตราภาษีศุลกากรและโควตานำเข้าร่วมกันสำหรับสินค้าจากนอกกลุ่ม
- ยกเลิกข้อจำกัดการเคลื่อนย้ายปัจจัยในการผลิต
- นโยบายและสถาบันทางเศรษฐกิจมีความสอดคล้องกันและรวมเข้าด้วยกัน
- การใช้สกุลเงินเดียวกัน

ระดับของการรวมตัวกัน	ยกเลิกภาษีศุลกากรและโควตานำเข้าสินค้าระหว่างกัน	กำหนดอัตราภาษีศุลกากรและโควตานำเข้าร่วมกันสำหรับสินค้าจากนอกกลุ่ม	ยกเลิกข้อจำกัดการเคลื่อนย้ายปัจจัยในการผลิต	นโยบายและสถาบันทางเศรษฐกิจมีความสอดคล้องกันและรวมเข้าด้วยกัน	การรวมตัวกันทางเศรษฐกิจและการเมืองอย่างสมบูรณ์
เขตการค้าเสรี	✓				
สหภาพศุลกากร	✓	✓			
ตลาดร่วม	✓	✓	✓		
สหภาพทางเศรษฐกิจ	✓	✓	✓	✓	
สหภาพทางการเมือง	✓	✓	✓	✓	✓

สำหรับกรณีประเทศในทวีปยุโรป ได้พัฒนาตามลำดับจากเดิมเป็นตลาดร่วมยุโรป ต่อมาได้พัฒนาไปสู่การเป็นประชาคมยุโรป และปัจจุบันพัฒนาไปสู่การเป็นสหภาพยุโรป ขณะที่กรณีของอาเซียนซึ่งปัจจุบันมีข้อตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) นั้น ในอนาคตจะพัฒนาไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียน (AEC)

จากรายงานความตกลงการค้าเสรีที่มีการรายงานต่อองค์การการค้าโลกเมื่อปี 2551 จำนวนรวม 213 ฉบับ พบว่าเป็นความตกลงในรูปแบบของเขตการค้าเสรีมากที่สุด คือ 118 ฉบับ รองลงมา คือ ความตกลงเสรีการค้าบริการ 56 ฉบับ ความตกลงระหว่างประเทศกำลังพัฒนาด้วยกัน (Enabling Clause) จำนวน 26 ฉบับ และความตกลงในรูปแบบสหภาพศุลกากร 13 ฉบับ

วิเคราะห์ผลกระทบของไทย จากการทำข้อตกลง FTA รายประเทศ

ประเทศไทยได้ทำการเจรจาข้อตกลงการค้าเสรีในระดับทวิภาคีกับประเทศต่างๆ มากมาย ซึ่งแม้จะส่งผลดีต่ออุตสาหกรรมสาขาต่างๆ แต่ก็ได้ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมในหลายสาขาเช่นเดียวกัน

» ส่งออกภายใต้ FTA กระจุกที่ญี่ปุ่นและออสเตรเลีย

จากสถิติของกระทรวงพาณิชย์ การส่งออกรวมและการส่งออกภายใต้ FTA ปี 2551 ระหว่างไทยกับประเทศคู่เจรจา FTA จำนวน 5 ประเทศ ส่งออกมูลค่า 48,408 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และส่งออกภายใต้ FTA มูลค่า 12,652 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ คิดเป็นสัดส่วนต่อการส่งออกรวมร้อยละ 27.8 ทั้งนี้ ญี่ปุ่นนับเป็นประเทศที่ไทยส่งออกภายใต้ FTA มากที่สุดในปี 2551 คือ 5,509 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ รองลงมา คือ ออสเตรเลีย 4,915 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และจีน 1,777 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

ญี่ปุ่นนับเป็นประเทศที่ไทยส่งออกภายใต้ FTA มากที่สุด รองลงมา คือ ออสเตรเลีย และจีน

รายการ	ส่งออกรวม (ล้านเหรียญสหรัฐฯ)		การส่งออกภายใต้ FTA (ล้านเหรียญสหรัฐฯ)	
	ปี 2550	ปี 2551	ปี 2550	ปี 2551
ออสเตรเลีย	5,937.4	7,982.5	4,066.7	4,915.2
นิวซีแลนด์	639.6	742.7	-	-
อินเดีย	2,662.9	3,401.4	398.7	450.3
จีน	14,846.8	16,190.8	1,769.4	1,777.4
ญี่ปุ่น	3,227.9	20,090.3	641.5	5,509.1
รวม 5 ประเทศ	27,314.6	48,407.7	6,876.3	12,652.0

หมายเหตุ : นิวซีแลนด์ ไม่มีสถิติการใช้ประโยชน์ เนื่องจากกระทรวงพาณิชย์ไม่ต้องออกหนังสือรับรอง

อินเดีย เป็นการส่งออกภายใต้ FTA เฉพาะสินค้าเร่งลดภาษี จำนวน 82 รายการ

ญี่ปุ่น ปี 2550 เป็นตัวเลขของเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม

สำหรับในส่วนการนำเข้ารวมและการนำเข้าภายใต้ FTA ในปี 2551 ระหว่างไทยกับประเทศคู่เจรจา FTA จำนวน 5 ประเทศ นำเข้ามูลค่า 61,888 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และนำเข้าภายใต้ FTA มูลค่า 3,930.4 ล้านเหรียญสหรัฐฯ คิดเป็น

สัดส่วนต่อการนำเข้ารวมร้อยละ 6.6 ทั้งนี้ ในปี 2551 นำเข้าภายใต้ FTA กับญี่ปุ่นสูงสุด คือ 2,305 ล้านเหรียญสหรัฐฯ รองลงมา คือ จีน 849 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และออสเตรเลีย 296 ล้านเหรียญสหรัฐฯ

รายการ	นำเข้ารวม (ล้านเหรียญสหรัฐฯ)		การนำเข้าภายใต้ FTA (ล้านเหรียญสหรัฐฯ)	
	ปี 2550	ปี 2551	ปี 2550	ปี 2551
ออสเตรเลีย	3,800.5	5,160.2	433.5	496.4
นิวซีแลนด์	412.4	651.3	155.5	239.4
อินเดีย	2,066.1	2,618.3	33.5	41.0
จีน	16,224.9	20,055.9	154.1	848.7
ญี่ปุ่น	5,027.5	33,401.9	46.8	2,304.9
รวม 5 ประเทศ	27,531.4	61,887.6	823.5	3,930.4

หมายเหตุ : อินเดีย เป็นการนำเข้าภายใต้ FTA เฉพาะสินค้าเร่งลดภาษี จำนวน 82 รายการ

ญี่ปุ่น ปี 2550 เป็นตัวเลขของเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม

» TATFA ช่วยกระตุ้นการค้ากับออสเตรเลีย

เขตการค้าเสรีไทย - ออสเตรเลีย (Thailand Australia Free Trade Area - TAFTA) มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2548 โดยออสเตรเลียลดภาษีแก่สินค้าไทย ดังนี้

- สินค้าเร่งลดภาษี ปรับลดอากรขาเข้าเหลือร้อยละ 0 สำหรับสินค้าสัดส่วนร้อยละ 83 ของรายการสินค้าทั้งหมด (เกือบครึ่งหนึ่งมีภาษีเป็นศูนย์อยู่แล้ว) ส่วนที่เหลือจะทยอยลดภาษีเหลือร้อยละ 0 ภายในปี 2558

- สินค้าทั่วไป เช่น ปลาทูน่า สิ่งทอ เครื่องนุ่งห่มและรองเท้า เครื่องหนัง พลาสติก เหล็ก ชิ้นส่วนยานยนต์ ฯลฯ ทยอยลดภาษีลงเหลือศูนย์ ภายในปี 2553 หรือ 2558

ขณะที่ฝ่ายไทยตกลงลดอากรขาเข้าสำหรับสินค้าจากออสเตรเลีย ดังนี้

- สินค้าเร่งลดภาษี ได้ปรับลดอากรขาเข้าลงเหลือร้อยละ 0 ทันที คิดเป็นร้อยละ 53 ของรายการทั้งหมด และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 78 ของมูลค่านำเข้าสินค้าจากออสเตรเลีย เช่น ธัญพืช ครั่ง โกโก้ สีนแร่ เชื้อเพลิง ฯลฯ

- สินค้าทั่วไป ทยอยลดภาษีลงเหลือร้อยละ 0 ภายในปี 2553 โดยคิดเป็นร้อยละ 51 ของสินค้าทั้งหมด เช่น พลาสติก กระดาษ สิ่งทอ เสื้อผ้า เหล็ก เครื่องจักร อุปกรณ์ไฟฟ้า ฯลฯ

- สินค้าอ่อนไหว เช่น นมข้น เนย เนยแข็ง น้ำตาล ชา กาแฟ ไวน์ สิ่งทอ เสื้อผ้า เหล็ก จะทยอยลดภาษีลงเหลือร้อยละ 0 ภายในปี 2558 หรือ 2563

สำหรับตัวอย่างสินค้าที่ได้รับประโยชน์จาก TAFTA คือ สินค้าปลาทูน่ากระป๋องของไทย เดิมออสเตรเลียกำหนดเป็นสินค้าที่มีมาตรการปกป้องพิเศษ หากนำเข้าเกินปริมาณที่ออสเตรเลียได้ให้โควตาปลอดภาษีกับไทย คือ 24,734.13 ตัน จะเสียภาษีในอัตราร้อยละ 5 นับตั้งแต่ปี 2552 เป็นต้นไป สามารถส่งออกสู่ตลาดออสเตรเลียได้โดยไม่กำหนดปริมาณ และอัตรารักษาเป็นร้อยละ 0 ตลอดไป

» TNZCEP พัฒนาความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับนิวซีแลนด์

ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจที่ใกล้ชิดกันยิ่งขึ้นไทย - นิวซีแลนด์ (Thailand - New Zealand Closer Economic Partnership - TNZCEP) ที่มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2548 โดยนิวซีแลนด์ตกลง ดังนี้

- สินค้าเร่งลดภาษี ลดภาษีลงเหลือร้อยละ 0 ทันที สำหรับสินค้าน้อยกว่า 79 ของรายการสินค้า ซึ่งคิดเป็นมูลค่าสูงถึงร้อยละ 85 ของมูลค่าส่งออกของไทยไปยังนิวซีแลนด์ เช่น ของปรุงแต่งจากธัญพืช กุ้งแช่แข็ง ทุ่นกระป๋อง เม็ดพลาสติก แก้วและเครื่องแก้ว วิทยุมือถือ เครื่องใช้ไฟฟ้า รถยนต์ปิกอัพ

- สินค้าทั่วไป ทยอยลดภาษีลงเหลือศูนย์ ภายในปี 2558 เช่น สิ่งทอ เสื้อผ้า และรองเท้า

ขณะที่ประเทศไทยตกลงลดอากรขาเข้าสินค้าของนิวซีแลนด์ ดังนี้

- สินค้าเร่งลดภาษี ลดภาษีลงเหลือร้อยละ 0 ทันที สำหรับสินค้าน้อยกว่า 54 ของรายการสินค้าทั้งหมด ที่นำเข้าจากนิวซีแลนด์ ซึ่งคิดเป็นมูลค่าร้อยละ 49 ของมูลค่านำเข้าทั้งหมดจากนิวซีแลนด์ เช่น อาหารปรุงแต่งสำหรับเลี้ยงทารก น้ำตาล ไม้และของทำด้วยไม้ ขนแกะ พลาสติก กระดาษ เครื่องจักร

ไทยสามารถส่งออกไปยังนิวซีแลนด์ เพิ่มขึ้นมากภายหลังข้อตกลง เริ่มใช้บังคับ

- **สินค้าทั่วไป** ทอยลดภาษีลงเหลือร้อยละ 0 ภายในปี 2553 เป็นต้นว่า พลาสติก กระดาษ สิ่งทอ เสื้อผ้า เหล็ก เครื่องจักร อุปกรณ์ไฟฟ้า

- **สินค้าอ่อนไหว** ทอยลดภาษีลงเหลือศูนย์ ภายในปี 2558 หรือ 2563 เป็นต้นว่า นมและผลิตภัณฑ์จากนม เนื้อวัว เนื้อหมู หัวหอมและเมล็ด

ความตกลงนี้ได้ส่งผลดีอย่างมากต่อผลิตภัณฑ์หลายประเภท โดยไทยสามารถส่งออกไปยังนิวซีแลนด์เพิ่มขึ้นมากภายหลังข้อตกลงเริ่มใช้บังคับ เป็นต้นว่า

- **รถจักรยานยนต์** และส่วนประกอบ ตัวเลขการส่งออก ในปี 2551 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 43

- **หม้อแปลงไฟฟ้า** และส่วนประกอบ ตัวเลขการส่งออกในปี 2551 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 36

- **เครื่องซักผ้า** ตัวเลขการส่งออกในปี 2551 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนถึงร้อยละ 170

- **ข้าว** ตัวเลขการส่งออกในปี 2551 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 86

- **ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง** ตัวเลขการส่งออกในปี 2551 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 50 แต่เริ่มลดลงในปี 2552 โดยในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2552 ลดลงร้อยละ 22 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

- **น้ำตาลทราย** ไทยเริ่มมีการส่งออกไปยังนิวซีแลนด์ภายหลังความตกลงมีผลใช้บังคับ

ขณะเดียวกันผู้ผลิตไทยต้องได้รับผลกระทบด้านลบอยู่บ้างในส่วนของสินค้าประเภทเนื้อสัตว์ นม ผัก ผลไม้ และอาหารสัตว์เลี้ยง เพราะนิวซีแลนด์มีความสามารถในการแข่งขันในสินค้าประเภทเหล่านี้เป็นอย่างมาก

» JTEPA เพื่อเป็นหุ้นส่วนเศรษฐกิจกับญี่ปุ่น

ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น (Japan-Thailand : JTEPA) เริ่มต้นจาก พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีของไทยในขณะนั้น ได้เข้าพบและหารือกับนายจุนอิจิโร โคอิซูมิ นายกรัฐมนตรีญี่ปุ่น เมื่อเดือนธันวาคม 2546 ซึ่งต่างตระหนักว่าทั้ง 2 ประเทศมีความสัมพันธ์ระหว่างกันเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะในด้านการค้าและการลงทุน ดังนั้น การเปิดเสรีและการอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุนระหว่างกัน ความร่วมมือทวิภาคีในสาขาต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่การไหลเวียนข้ามพรมแดนของทรัพยากรต่างๆ เช่น สินค้า การบริการ ประชาชน และเงินทุน ย่อมจะช่วยเสริมสร้างตลาดที่ใหญ่ขึ้น เป็นการเปิดโอกาสและประโยชน์จากการขยายการผลิตที่มีประสิทธิผลและต่อเนื่อง

ผู้นำของทั้ง 2 ประเทศ จึงตกลงที่จะเริ่มเปิดเจรจาจัดทำความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่นครั้งแรก เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2547 ที่กรุงเทพฯ โดยเดิมคาดว่าจะเจรจาไม่นานนักและจะแล้วเสร็จในช่วงกลางปี 2547 โดยกำหนดแนวทางการเจรจาที่จะเลือกสินค้ากลุ่มที่ไม่มีปัญหาขึ้นมาเจรจาก่อน ส่วนที่มีปัญหานั้นจะเก็บเอาไว้ในช่วงท้ายๆ แต่อย่างไรก็ตาม การเจรจามีความยุ่งยากเกินกว่าที่คาดหมายไว้มาก โดยได้

ลงนามในวันที่ 3 เมษายน 2550 และเริ่มมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2550 เป็นต้นมา

ตามข้อตกลงข้างต้น ฝ่ายญี่ปุ่นกำหนดลดอัตราภาษีศุลกากร ดังนี้

- **สินค้าเร่งลดภาษีศุลกากร** ลดภาษีลงเหลือร้อยละ 0 ทันที เป็นต้นว่า กุ้งต้ม กุ้งแช่เย็น กุ้งแช่แข็ง กุ้งแปรรูป ผักและผลไม้แปรรูป ผลไม้กระป๋อง อัญมณีเครื่องประดับ (ยกเว้นไข่มุกเทียม) และสิ่งทอ

- **สินค้าทั่วไป** ทอยลดภาษีลง เป็นต้นว่า ไข่ปรุงสุก อาหารสุนัขและแมว อาหารทะเลสำเร็จรูป และรองเท้า

สำหรับกรณีของไทย ได้ตกลงลดอัตราภาษีศุลกากรแก่สินค้าญี่ปุ่น ดังนี้

- **สินค้าเร่งลดภาษีศุลกากร** ลดภาษีลงเหลือร้อยละ 0 ทันที เป็นต้นว่า เหล็กรีดร้อนที่ไม่มีการผลิตในประเทศไทย และเหล็กอื่นๆ บางรายการ

- **สินค้าทั่วไป** ทอยลดภาษีลง เป็นต้นว่า ชิ้นส่วนยานยนต์ รถยนต์สำเร็จรูป ขนาดมากกว่า 3,000 ซีซีขึ้นไป

- **สินค้าอ่อนไหว** เจรจากันในภายหลัง เป็นต้นว่า รถยนต์สำเร็จรูปขนาดต่ำกว่า 3,000 ซีซี

ผลของ JTEPA ยังก่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างไทย-ญี่ปุ่นในด้านต่างๆ จำนวนรวม 7 โครงการ ได้แก่ โครงการครัวไทยสู่โลก โครงการอนุรักษ์พลังงาน โครงการเศรษฐกิจสร้างมูลค่า โครงการหุ้นส่วนภาครัฐและเอกชน โครงการ

สินค้าเกษตรที่ไทยส่งออกไปยังญี่ปุ่น จะได้รับผลประโยชน์เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจสูง

อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม โครงการอุตสาหกรรมเหล็ก และโครงการสถาบันพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในอุตสาหกรรมยานยนต์

นอกจากนั้น ยังได้มีความตกลงในการอำนวยความสะดวกในด้านทรัพย์สินทางปัญญา การจัดซื้อจัดจ้างโดยภาครัฐ นโยบายการแข่งขัน พิธีการศุลกากร พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งจัดทำความตกลงว่าด้วยการยอมรับร่วมกัน (Mutual Recognition Agreement - MRA) เพื่อลดอุปสรรคด้าน TBT และ SPS (เดิมครอบคลุมเฉพาะเครื่องใช้ไฟฟ้าเท่านั้น)

» JTEPA ส่งผลดีมากมาย

ความตกลงนี้ได้ส่งผลดีทำให้สินค้าเกษตรที่ไทยส่งออกไปยังญี่ปุ่นจะได้รับผลประโยชน์เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะสินค้าเกษตรที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจสูง เช่น กุ้ง ไข่ สำหรับผลไม้ก็ได้รับผลดีเช่นเดียวกัน เช่น มังคุด มะม่วง กลัวยหอม เนื่องจากญี่ปุ่นได้ลดอัตราอากรขาเข้าจากเดิมร้อยละ 20-25 เหลือภาษีร้อยละ 0

เริ่มแรกลดภาษีร้อยละ 50 ต่อมาในปี 2548 ลดเหลือร้อยละ 25 บออัตราปกติ และท้ายสุดได้ลดเหลือร้อยละ 0 ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2549 เป็นต้นไป

สำหรับกลุ่มสินค้าที่ญี่ปุ่นได้รับประโยชน์ คือ อุตสาหกรรมยานยนต์ โดยไทยตกลงจะลดอากรขาเข้ารถยนต์สำเร็จรูปที่มีเครื่องยนต์ขนาดตั้งแต่ 3,000 ซีซี ขึ้นไปจากญี่ปุ่น โดยภายในปี 2552 ได้ปรับลดเหลือร้อยละ 60 และลดอากรขาเข้าสำหรับชิ้นส่วนยานยนต์เหลือร้อยละ 0 ในปี 2554 อนึ่ง กรณีรถยนต์สำเร็จรูปที่มีขนาดเครื่องยนต์ต่ำกว่า 3,000 ซีซี นั้น ไทยจะยังไม่ลดภาษีศุลกากรให้แต่อย่างใด เนื่องจากเกรงผลกระทบต่ออุตสาหกรรมรถยนต์ในประเทศ

ข้อตกลง JTEPA ได้ส่งผลทำให้มูลค่าการค้าระหว่างไทยและญี่ปุ่นตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2550 ถึงสิ้นตุลาคม 2551 หรือปีแรกภายหลังจากข้อตกลง JTEPA มีผลใช้บังคับ เป็นมูลค่า 53,837 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 19 โดยเป็นมูลค่าการส่งออกจากไทยไปญี่ปุ่น 20,446 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 16.0 และมูลค่าการนำเข้าจากญี่ปุ่นจากประเทศไทย 33,391 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 20.9

ส่วนการลงทุนเมื่อคิดจากมูลค่าการขอรับการส่งเสริมการลงทุนของนักลงทุนญี่ปุ่นที่ยื่นต่อบีโอไอในช่วงเวลา 1 ปี ภายหลังจาก JTEPA ใช้บังคับ มีมูลค่าการลงทุน 133,391 ล้าน

บาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 25.2 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยอุตสาหกรรมที่ขอรับการส่งเสริมมากที่สุดคือ กลุ่มอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนโลหะ เครื่องจักรและยานพาหนะ

อย่างไรก็ตาม ในปีที่ 2 ของการบังคับใช้ JTEPA มูลค่าการค้าและการลงทุนระหว่างไทยและญี่ปุ่นได้ปรับตัวลดลงมากเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน เพราะได้รับผลกระทบจากวิกฤติเศรษฐกิจโลกจากปัญหานี้ด้วยคุณภาพ (Subprime) อย่างไรก็ตาม นักลงทุนจากญี่ปุ่นยังคงเป็นนักลงทุนอันดับหนึ่งของไทย

ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2552 นี้ กรมการค้าต่างประเทศได้ออกหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้าสำหรับสินค้าไทยในการส่งออกไปญี่ปุ่นคิดเป็นมูลค่าการส่งออก 2,478 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยเป็นการขอใช้สิทธิภายใต้ความตกลง JTEPA เป็นเงินมากถึง 1,985 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ คิดเป็นร้อยละ 80 ของมูลค่าสินค้าที่ได้รับสิทธิทั้งหมด ซึ่งเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนประมาณร้อยละ 22.5 โดยสินค้าที่ใช้สิทธิส่วนใหญ่จะเป็นอาหาร ได้แก่ เนื้อไก่และเครื่องในไก่ปรุงสุก กุ้งปรุงสุก

เป็นที่น่าสังเกตว่าภาคเอกชนไทยยังขอใช้สิทธิลดภาษีตาม JTEPA ค่อนข้างน้อย เมื่อเทียบกับตัวเลขมูลค่าส่งออกทั้งหมดของไทยไปยังญี่ปุ่น เนื่องจากเหตุผลหลายประการ

ประการแรก อากรขาเข้าสินค้าปกติของญี่ปุ่น ซึ่งมีสัดส่วนประมาณร้อยละ 75 ของสินค้าทั้งหมด เช่น เครื่องจักรกลไฟฟ้าและอุปกรณ์ ยางพารา มีอัตราภาษีร้อยละ 0 อยู่แล้ว

ประการที่สอง สินค้าบางรายการ เช่น ปลาทูน่ากระป๋อง ไทยไม่สามารถใช้สิทธิลดภาษีได้ เพราะไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์แหล่งกำเนิดสินค้าที่กำหนด กล่าวคือ ญี่ปุ่นได้ทยอยลดภาษีนำเข้าให้กับสินค้าปลาทูน่ากระป๋องของไทย จากเดิมจะถูกเรียกเก็บอากรขาเข้าในอัตราร้อยละ 5.3 ได้ลดลงเหลือร้อยละ 3.2 ในปี 2552 โดยจะลดเหลืออัตราร้อยละ 0 ในปี 2555

อย่างไรก็ตาม ภาคเอกชนของไทยได้ร้องเรียนว่าไม่สามารถลดภาษีสำหรับสินค้าปลาทูน่ากระป๋องตามความตกลง JTEPA ได้มากนัก เพราะญี่ปุ่นกำหนดให้วัตถุดิบที่จะนำมาผลิตทูน่ากระป๋อง (1604.14) จะต้องจับโดยเรือ (Vessel) ที่

ลงทะเบียนหรือมีชื่ออยู่ในบัญชีของ Indian Ocean Tuna Commission (IOTC) จึงจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีในการส่งออกปูญี่ปุ่นได้

ภายหลังจากการลงนามความตกลงการค้าเสรีอาเซียน - ญี่ปุ่น (Agreement on Comprehensive Economic Partnership among Member States of ASEAN and JAPAN - AJCEP) ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่กลางปี 2552 สามารถคลี่คลายปัญหาแหล่งกำเนิดสินค้าทูน่าได้บางส่วน โดยผู้ส่งออกสามารถเลือกใช้ AJCEP แทน JTEPA ซึ่งไม่จำเป็นต้องมีชื่ออยู่ในบัญชี IOTC

▶▶ ITFTA ส่งผลดีต่อการส่งออกไปยังอินเดีย

สำหรับ เขตการค้าเสรี ไทย - อินเดีย (India - Thailand Free Trade Area - ITFTA) ส่งผลดีอย่างมากโดยเฉพาะกลุ่มสินค้าเร่งลดภาษีศุลกากรทันทีจำนวน 82 รายการ เช่น เงาะ ลำไย มังคุด ทุเรียน องุ่น ข้าวสาลี อาหารทะเลกระป๋อง อัญมณีและเครื่องประดับ เม็ดพลาสติก เครื่องปรับอากาศ และส่วนประกอบ พัดลม ตู้เย็น เครื่องรับวิทยุโทรทัศน์และส่วนประกอบ เครื่องสีข้าว หม้อแปลงไฟฟ้า เครื่องประมวลผลข้อมูล วงจรพิมพ์ ส่วนประกอบของเฟอร์นิเจอร์ บอลล์เบริง และส่วนประกอบของเครื่องยนต์ ฯลฯ นับตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2547 เป็นต้นไป โดยเริ่มแรกลดภาษีในอัตราร้อยละ 50 ของอัตราปกติ (MFN applied rate) ต่อมาในปี 2548 ลดลงเหลือร้อยละ 25 ของอัตราปกติ และท้ายสุดได้ลดอากรขาเข้าลงเหลือร้อยละ 0 ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2549 เป็นต้นไป

ข้อตกลง ITFTA ได้ส่งผลดีทำให้ภาคการผลิตของไทย โดยเฉพาะชิ้นส่วนรถยนต์ เหล็ก เครื่องรับวิทยุโทรทัศน์ เคมีภัณฑ์ อัญมณีและเครื่องประดับ และเครื่องปรับอากาศ มีการส่งออก

ไปยังอินเดียเพิ่มมากขึ้น แต่ไทยก็ได้รับผลกระทบด้านลบ เช่นเดียวกันจากการนำเข้าพืชและผลิตภัณฑ์จากพืช น้ำมันสำเร็จรูป ด้าย/เส้นใย และเคมีภัณฑ์ จากประเทศอินเดียเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากสินค้านำเข้ามีมูลค่าต่ำกว่ามูลค่าที่ผลิตได้ภายในประเทศ

สหรัฐฯ มีอำนาจต่อรองในการเจรจาเออีซีได้เสมอ บอเรียครอบงำมาก

▶▶ TIFA หยุดชะงักภายหลังรัฐประหาร

ความตกลงด้านการค้าและการลงทุนไทย - สหรัฐฯ (Trade and Investment Framework Agreement between the United States and the Kingdom of Thailand - TIFA) ในการเจรจาเบื้องต้น สหรัฐฯ กำหนดลดอัตราภาษีศุลกากร ดังนี้

- **สินค้าเร่งลด** ลดภาษีศุลกากรลงเหลือร้อยละ 0 ทันที เป็นต้นว่า เครื่องใช้ไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์เกือบทุกรายการ ผลิตภัณฑ์ทำจากไม้และยาง เครื่องแก้ว/เซรามิกส์ ผลิตภัณฑ์พลาสติก อัญมณี อาหารแปรรูป ผลิตภัณฑ์เหล็ก สิ่งทอ/เครื่องนุ่งห่มบางรายการ
- **สินค้าทั่วไป** ทอยลดภาษีศุลกากรลงเหลือร้อยละ 0 ภายใน 5 ปี เป็นต้นว่า รองเท้า ผลิตภัณฑ์พลาสติกบางรายการ เซรามิกส์ และบอลล์เบริง
- **สินค้าอ่อนไหว** ทอยลดภาษีลงเหลือร้อยละ 0 ภายใน 10 ปี เป็นต้นว่า ปลาทูน่ากระป๋อง ยานยนต์และชิ้นส่วนในพิกัด 84, 85, 87 และรองเท้า

ขณะเดียวกันฝ่ายไทยกำหนดเบื้องต้นต้องลดภาษีศุลกากร ดังนี้

- **สินค้าเร่งลดภาษีศุลกากร** ลดภาษีลงเหลือศูนย์ทันที เป็นต้นว่า สินค้าวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางที่ไทยไม่สามารถผลิตได้เกือบทุกรายการ สิ่งทอ เคมีภัณฑ์หลายชนิด เครื่องจักรเพื่อการผลิต ผลิตภัณฑ์ยาง

การหารือเกี่ยวกับการเจรจา FTA ไทย - สหรัฐฯ ระหว่างฝ่ายไทยกับนาง Barbara Weisel รักษาการหัวหน้าคณะเจรจาของสหรัฐฯ เมื่อวันที่ 3 สิงหาคม 2547 ณ ห้องประชุม 2 กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

- **สินค้าทั่วไป** ทอยอลดภาษีลงเหลือศูนย์ ภายใน 5 ปี เป็นต้นว่า เครื่องสำอาง เครื่องจักรกล เครื่องใช้ไฟฟ้า บางชนิด ผลิตภัณฑ์เหล็กส่วนใหญ่ ไม้ กระดาษ สิ่งพิมพ์ เกษภัณฑ์ เครื่องหนัง ผลิตภัณฑ์พลาสติก เครื่องมือวิทยาศาสตร์ กล้องและเลนส์

- **สินค้าอ่อนไหว** ทอยอลดภาษีลงเหลือศูนย์ ภายใน 10 ปี เป็นต้นว่า เหล็กบางรายการ ทองแดง ผลิตภัณฑ์สี แก้ว และกระจก

- **สินค้าอ่อนไหวสูง** ทอยอลดภาษีลงเหลือศูนย์ นานกว่า 10 ปี และสามารถนำมามาตรการปกป้องเพิ่มเติมได้ เป็นต้นว่า นมและผลิตภัณฑ์นม เนย

ผู้เชี่ยวชาญได้คาดหมายว่าหากข้อตกลง TIFA ได้เจรจาแล้วเสร็จและมีการบังคับใช้แล้ว ไทยจะได้รับประโยชน์อย่างมากจากสินค้าในหมวดสิ่งทอ เครื่องแต่งกาย อัญมณีและเครื่องประดับ ผลิตภัณฑ์จากหนังและไม้ ยานยนต์และชิ้นส่วน เนื่องจากเป็นสินค้าซึ่งมีฝีมือแรงงานที่มีคุณภาพ

สหรัฐฯ มีอำนาจต่อรองในการเจรจาสูงมาก จึงได้เสนอข้อเรียกร้องมากมาย โดยเฉพาะผลประโยชน์ในสาขาที่ภาคเอกชนของสหรัฐฯ มีความสามารถในการแข่งขันสูง โดยเฉพาะเรื่องสิทธิบัตรยา บริการด้านธนาคาร ฯลฯ ทำให้มีผู้

ให้ความเห็นคัดค้านค่อนข้างมาก เป็นต้นว่า กลุ่มต่อต้านสิทธิบัตรได้เรียกร้องไม่ให้รัฐบาลไทยยินยอมที่จะเพิ่มการคุ้มครองสิทธิบัตรยาตามที่ฝ่ายสหรัฐฯ เรียกร้อง เพราะตามข้อตกลงในกรอบพหุภาคีภายใต้กรอบ WTO นั้น มีความยืดหยุ่นให้กับประเทศกำลังพัฒนาค่อยๆ พัฒนาการคุ้มครองสิทธิบัตรและทรัพย์สินทางปัญญาโดยรวมอีกหลายปี

ขณะที่กลุ่มธนาคารพาณิชย์ของไทยก็ไม่ต้องขอให้รัฐบาลไทยเจรจาเปิดเสรีการค้าด้านบริการ โดยเฉพาะด้านการธนาคาร โดยอ้างถึงข้อตกลงในกรอบพหุภาคีภายใต้กรอบ WTO ที่ให้ความยืดหยุ่นกับประเทศกำลังพัฒนาเช่นกัน

ขณะเดียวกัน มาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี เช่น มาตรการด้านสุขอนามัย หรือการอุดหนุนการผลิตของสหรัฐฯ ก็เป็นประเด็นที่ต้องมีการเจรจากันอย่างระมัดระวังที่สุด ดังนั้น การทำความเข้าใจการค้าเสรีกับประเทศที่พัฒนาแล้วอย่างสหรัฐฯ ต้องกระทำอย่างค่อยเป็นค่อยไป เพื่อลดผลกระทบด้านลบต่อประเทศไทย

การเจรจากับสหรัฐฯ ได้หยุดชะงักลง เนื่องจากรัฐสภาสหรัฐฯ ประกาศจะไม่เจรจาค่าความตกลง FTA กับรัฐบาลที่ไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง

อย่างไรก็ตาม การเจรจากับสหรัฐฯ ได้หยุดชะงักลงตั้งแต่เดือนกันยายน 2549 เป็นต้นมา จากเกิดการรัฐประหารโดยคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินโดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข เนื่องจากรัฐสภาสหรัฐฯ ประกาศจะไม่เจรจาค่าความตกลง FTA กับรัฐบาลที่ไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง

นับถึงปัจจุบันก็ยังไม่มี การเจรจา FTA ระหว่างไทยและสหรัฐฯ เพิ่มเติมอีก อย่างไรก็ตาม ได้มีการจัดประชุมหารือในระดับทวิภาคีอย่างไม่เป็นทางการในระดับเจ้าหน้าที่อาวุโสสำหรับประเด็นที่ไม่เกี่ยวข้องกับ FTA เช่น ประเด็นปัญหาการค้าและการลงทุนระหว่างไทย - สหรัฐฯ เป็นต้น

อาเซียน... ตลาดใหญ่ประชากร 570 ล้านคน

เขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) ครอบคลุมประเทศกลุ่มอาเซียนซึ่งเป็นตลาดใหญ่มีประชากร 570 ล้านคน โดยเฉพาะเป็นประเทศเพื่อนบ้านที่มีความใกล้ชิดและมีความสัมพันธ์ทางการค้าการลงทุนกับประเทศไทยมาเป็นเวลาช้านาน ก่อให้เกิดผลดีในการสร้างโอกาสทางธุรกิจเป็นอย่างมาก

เดิมกลุ่มอาเซียนเริ่มจากการรวมกลุ่มแบบหลวมๆ โครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจเกือบทั้งหมดของอาเซียนในช่วงนั้น เช่น การให้สิทธิพิเศษทางการค้าอาเซียน (Preferential Trading Arrangements - ASEAN PTA) โครงการร่วมลงทุนด้านอุตสาหกรรมของอาเซียน (ASEAN Industrial Joint Ventures - AIJV) โครงการแบ่งผลิตภัณฑ์ส่วนยานยนต์ (Brand-to-Brand Complementation - BBC) เป็นต้น ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องมาจากปัจจัยหลายประการ

ประการแรก สมาชิกอาเซียนไม่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดทั้งด้านการเมืองและเศรษฐกิจ แม้จะอยู่ในภูมิภาคเดียวกัน ปัจจัยหลักของการรวมตัวของสมาชิกอาเซียนเกิดจากการคุกคามความมั่นคงจากภายนอก มิใช่จากแนวคิดความเป็นภูมิภาคเดียวกัน

ประการที่สอง ประเทศสมาชิกแต่ละประเทศอยู่ระหว่างการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใน จึงมองประเทศสมาชิกอื่นเป็นคู่แข่งในการส่งออกและเห็นว่าภายนอกภูมิภาค คือ แหล่งเงินทุนและเทคโนโลยีเป็นต้น

อาเซียนได้พยายามศึกษาหาแนวทาง และมาตรการที่จะขยายการค้าระหว่างกันให้มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการเปิดเสรีทางการค้าระหว่างกัน โดยใช้อัตราภาษีพิเศษร่วมสำหรับเขตการค้าเสรีอาเซียน (Common Effective Preferential Tariff -CEPT) สำหรับบางสินค้าของอาเซียน เช่น ซีเมนต์ ปูน เยื่อกระดาษ

การประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 4 เมื่อเดือนมกราคม 2535 ณ ประเทศสิงคโปร์ ฯพณฯ อานันท์ ปันยารชุน นายกรัฐมนตรีของไทย ได้เสนอให้จัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area : AFTA) และที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบตามข้อเสนอของไทย โดยมุ่งหมายสู่การเป็นเขตการค้าเสรีในภูมิภาค ซึ่งทำการกำหนดรูปแบบและวิธีการลดภาษีระหว่างประเทศสมาชิกอย่างชัดเจน เพื่อมุ่งสร้างความสามารถในการแข่งขันของสินค้าอาเซียนในตลาดโลก ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ และสร้างอำนาจต่อรองในเวทีการค้าโลก

กลุ่มอาเซียนได้เริ่มดำเนินการลดภาษีภายใต้กรอบ AFTA เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2536 โดยอิงความตกลง CEPT

**ผู้นำอาเซียนประกาศมาตรการ
เร่งรัดเพื่อฟื้นฟูเสถียรภาพ
ทางเศรษฐกิจ โดยเร่งรัดการลดภาษี
ที่รัดกุมและมากยิ่งขึ้น**

ผู้นำอาเซียนมีความมุ่งมั่น และให้ความสำคัญต่อการดำเนินการ กระชับการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ ของอาเซียนเป็นลำดับ

(Common Effective Preferential Tariff อัตราภาษีพิเศษร่วม สำหรับเขตการค้าเสรีอาเซียน) หลักการเริ่มแรก กำหนดให้ลด ภาษีเหลือร้อยละ 0 - 5 ภายใน 15 ปี คือ ภายในปี 2551

ต่อมาปี 2541 ผู้นำอาเซียนประกาศมาตรการเร่งรัดเพื่อ ฟื้นฟูเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของอาเซียน (Bold Measures) โดยเร่งรัดการลดภาษีที่ชัดเจนและมากยิ่งขึ้นตามกำหนด ทั้งนี้ ได้เลื่อนกำหนดระยะเวลาของ AFTA ให้รวดเร็วขึ้น จากปี 2551 เป็นปี 2546 กล่าวคือ

ประเทศอาเซียนเดิม 6 ประเทศ รวมทั้ง ไทย ได้ลด ภาษีสินค้าทุกรายการลงเหลือร้อยละ 0 - 5 (ยกเว้นสินค้า อ่อนไหวและอ่อนไหวสูง) เป็นจำนวนกว่า 66,000 รายการ ตั้งแต่ 1 มกราคม 2546 โดยสินค้าน้อยกว่า 60 ของทั้งหมด มีอัตราภาษีร้อยละ 0 และลดภาษีให้เหลือร้อยละ 0 เพิ่มเติม ให้ครบจำนวนร้อยละ 80 ของรายการทั้งหมด ภายในวันที่ 1 มกราคม 2550

ประเทศอาเซียนใหม่ 4 ประเทศ คือ เวียดนาม ลาว กัมพูชา และพม่า มีรายการอยู่ในบัญชีลดภาษี (Inclusion List - IL) รวบรวม 39,000 รายการ โดยร้อยละ 77 มีอัตราภาษีนำเข้า อยู่ที่ร้อยละ 0 - 5 และจะทยอยนำรายการที่เหลือมาลดภาษีลง เหลือร้อยละ 0 - 5 ต่อไป

สินค้าที่อยู่ในข่ายได้รับการลดภาษีระหว่างกันตาม AFTA มีกฎเกณฑ์ดังนี้

1. ต้องเป็นสินค้าที่อยู่ในบัญชีลดภาษี (Inclusion List (IL) ของทั้งประเทศผู้ส่งออกและนำเข้า และลดภาษีลงเหลือ ไม่เกินร้อยละ 20
2. เป็นสินค้าที่มีการผลิตในอาเซียนประเทศใดประเทศ

หนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งประเทศ (ASEAN Content) รวมกันแล้ว มีมูลค่า FOB อย่างน้อยร้อยละ 40

สำหรับเป้าหมายของ AFTA คือ การลดภาษีของ ประเทศอาเซียนเดิม 6 ประเทศ ลงเหลือร้อยละ 0 ภายในปี 2553 ในขณะที่ประเทศอาเซียนใหม่ 4 ประเทศ กำหนด เป้าหมายการลดอากรขาเข้าเป็นร้อยละ 0 ภายในปี 2558

ข้อตกลง AFTA ได้ส่งผลให้มีการขยายการค้าภายใน อาเซียนเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก ทั้งในส่วนสินค้าสำเร็จรูป สินค้า ชิ้นกลางและวัตถุดิบ โดยมีสินค้าที่คาดว่าประเทศไทยจะมี ความได้เปรียบและสามารถส่งออกไปยังอาเซียนเพิ่มขึ้น ได้แก่ เครื่องหนัง อัญมณี และเครื่องประดับ เพอร์นิเจอร์ไม้ ปูน ซีเมนต์ สิ่งทอบางชนิด อุปกรณ์ไฟฟ้าบางชนิด

ตามข้อตกลง AFTA นับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2553 เป็นต้นไป ไทยกำหนดจะลดภาษีนำเข้าสินค้าเกษตร 23 ชนิด จากอาเซียนเป็นร้อยละ 0 ซึ่งย่อมส่งผลกระทบต่อสินค้าเกษตรของไทย เช่น ข้าว เป็นต้น ดังนั้น ผู้ประกอบการไทย จึงต้องเร่งปรับตัวเพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตให้สามารถแข่งขันกับคู่แข่งจากต่างชาติได้ ขณะเดียวกันหน่วยงานของรัฐบาล ก็ต้องพิจารณาให้มีการควบคุมมาตรฐานการค้าเกษตรนำเข้าจากต่างประเทศอย่างเคร่งครัด เพื่อป้องกันไม่ให้สินค้าเกษตรที่มีมาตรฐานต่ำจากประเทศในกลุ่มอาเซียนไหลทะลักเข้าสู่ประเทศไทย

สำหรับก้าวต่อไปของกลุ่มอาเซียน คือ การตั้งเป้าหมายที่จะรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน (ASEAN Economic Community - AEC) โดยผู้นำอาเซียนได้มีการแสดงออกถึงความมุ่งมั่นทางการเมืองและการให้ความสำคัญต่อการดำเนินการกระชับการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียนเป็นลำดับแรกออกมาอย่างต่อเนื่อง เริ่มต้นด้วยการออกแถลงการณ์ บาหลีฉบับที่ 2 (Bali Concord II) เมื่อปลายปี 2546 เห็นชอบ

เป้าหมายสุดท้ายของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียนไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ภายในปี 2563 แต่ต่อมาผู้นำอาเซียนได้ประกาศแถลงการณ์ที่เมืองเซบู ประเทศฟิลิปปินส์ เมื่อวันที่ 13 มกราคม 2550 เพื่อเร่งรัดการจัดตั้ง AEC ในปี 2558

การจัดตั้ง AEC มีเป้าหมายให้อาเซียนมีตลาดและฐานการผลิตร่วมกันและมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน เงินทุน และแรงงานมีฝีมืออย่างเสรี ซึ่งจะเป็นตลาดและฐานการผลิตร่วม (Single Market and Production Base) ที่มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานมีฝีมืออย่างเสรี และเงินทุนอย่างเสรีมากขึ้น ทั้งนี้ ได้คัดเลือก 12 สาขาสำคัญ (Priority Sectors) เป็นสาขานำร่องไปสู่ AEC คือ เกษตร ประมง ผลิตภัณฑ์ไม้ ผลิตภัณฑ์ยาง สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ สุขภาพ เทคโนโลยีสารสนเทศ ท่องเที่ยว การบิน และโลจิสติกส์

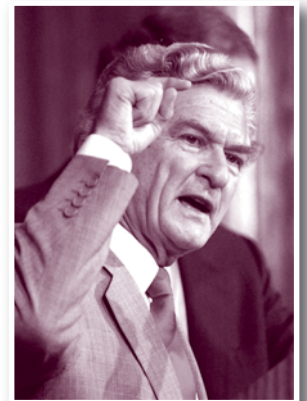

Asia-Pacific
Economic Cooperation

ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ เอเชีย-แปซิฟิก (เอเปก)

(Asia-Pacific Economic Cooperation: APEC)

ความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิก หรือ เอเปก เป็นเวทีความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างเขตเศรษฐกิจ (Economies) และแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นทางเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก โดยการริเริ่มของนาย Bob Hawke นายกรัฐมนตรีออสเตรเลียในปี 2532 เพื่อตอบสนองให้เกิดการพึ่งพาทางเศรษฐกิจที่ขยายตัวมากขึ้นในภูมิภาค และตอบสนองต่อภาวะการพึ่งพาทางเศรษฐกิจ (Interdependence) ที่เพิ่มขึ้น โดยมุ่งเน้นความเจริญเติบโตและการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลกและภูมิภาค

นอกจากนั้น เอเปกยังต้องการผลักดันให้การเจรจาการค้าหลายฝ่ายรอบอุรุกวัยประสบผลสำเร็จเพื่อให้ระบอบการค้าพหุภาคีดำรงอยู่ต่อไป ขณะเดียวกันเอเปกซึ่งสนับสนุนแนวความคิดการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจแบบเปิด (Open Regionalism) ก็ต้องการถ่วงดุลอำนาจทางเศรษฐกิจของกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจต่างๆ โดยเฉพาะสหภาพยุโรปซึ่งมีแนวโน้มเป็นกลุ่มทางเศรษฐกิจที่ปิดกั้นการค้าจากภายนอก

การรวมกลุ่มเริ่มต้นจากการรวมกลุ่มอย่างไม่เป็นทางการบริเวณริมมหาสมุทรแปซิฟิก ในครั้งนั้นมีเขตเศรษฐกิจเข้าร่วมเพียง 12 เขต ได้แก่ สหรัฐฯ แคนาดา ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ อินโดนีเซีย มาเลเซีย บรูไน ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย และได้พัฒนาจนกลายเป็นเวทีหลักในการส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการค้าเสรี

**การรวมกลุ่มเริ่มต้นจากการรวมกลุ่ม
อย่างไร้เป็นทางการ
ได้พัฒนาจนกลายเป็นเวทีหลัก
ในการส่งเสริมความร่วมมือ
ทางเศรษฐกิจและการค้าเสรีอย่างจริงจัง**

อย่างจริงจัง จนต่อมามีสมาชิกเพิ่มขึ้นอีก 9 เขตเศรษฐกิจ ได้แก่ จีน ใต้หวัน ฮองกง ปาปัวนิวกินี เม็กซิโก ชิลี เปรู เวียดนาม และรัสเซีย รวมทั้งสิ้นจำนวน 21 เขตเศรษฐกิจในปัจจุบัน โดยครอบคลุมประชากรประมาณ 2,600 ล้านคน หรือร้อยละ 45 ของประชากรโลก มีผลิตภัณฑ์มวลรวมภายใน

ประเทศ (GDP) มากกว่า 19 ล้านล้านเหรียญสหรัฐฯ (ประมาณร้อยละ 57 ของ GDP โลก)

มีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้ง เป็นดังนี้

- เพื่อพัฒนาและส่งเสริมระบบการค้าในระดับพหุภาคี (Multilateral Trading System)
- เพื่อสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจของภูมิภาคและโลก
- เพื่อลดอุปสรรคและอำนวยความสะดวกทางการค้า (ด้านสินค้าและบริการ) รวมถึงการลงทุนระหว่างสมาชิกให้มีความสอดคล้องกับกฎเกณฑ์ขององค์การการค้าโลก

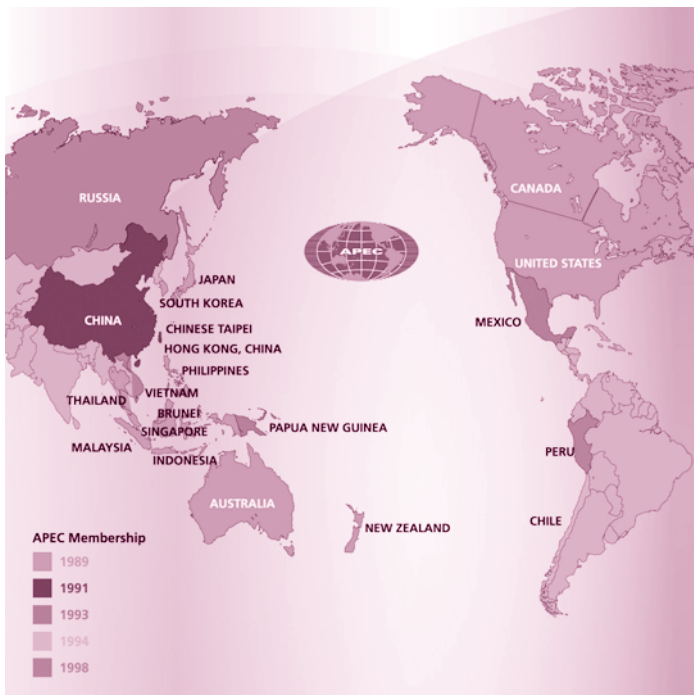

เปิดเสรีและเพื่อกระตุ้นการเปิดเสรีของประเทศนอกกลุ่มด้วย

- การดำเนินการใดๆ ของกลุ่มเอเปกยังยึดหลักฉันทามติ (Consensus) ความสมัครใจ (Voluntary) ความเท่าเทียมกัน (Equality) รวมถึงการมีผลประโยชน์ร่วมกันของประเทศสมาชิก (Mutual Interest)
- เอเปกยังคำนึงถึงความแตกต่างของระบบเศรษฐกิจ สังคม และระดับการพัฒนาของแต่ละเขตเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน ซึ่งส่งผลให้แต่ละเขตเศรษฐกิจมีความยืดหยุ่น (Flexibility) ในการเลือกปฏิบัติในสิ่งที่เหมาะสมกับเขตเศรษฐกิจของตน
- นอกจากนี้ เอเปกยังมีเป้าหมายในการเปิดเสรีด้านการค้าและการลงทุนในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก เพื่อยกระดับความเติบโตทางเศรษฐกิจและการเสริมสร้างความเข้มแข็งของกลุ่ม โดยได้เห็นชอบในการกำหนดเป้าหมายโบกอร์ (Bogor Goals) ขึ้นในการประชุมผู้นำเอเปก ที่อินโดนีเซียในปี 2537 ซึ่งได้กำหนดการเปิดเสรีด้านการค้าและการลงทุนของสมาชิกที่พัฒนาแล้วให้เกิดขึ้นภายในปี 2553 และภายในปี 2563 สำหรับสมาชิกที่กำลังพัฒนา

» หลักการของเอเปก

- เอเปกเป็นเวทีสำหรับปรึกษาหารือและแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นต่างๆ ทางเศรษฐกิจที่ประเทศสมาชิกให้ความสนใจร่วมกัน แต่มิได้เป็นเวทีเจรจาด้านการค้า โดยยึดหลักการไม่มีผลผูกพันทางกฎหมายหรือที่เรียกว่าหลักการ Non-binding
- เอเปกสนับสนุนแนวความคิดภูมิภาคนิยมแบบเปิด (Open Regionalism) ที่ให้สิทธิประโยชน์แก่ประเทศที่ไม่ได้เป็นสมาชิกเอเปกเช่นเดียวกับที่ให้สมาชิก (Non-discrimination) เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีของการ

เอเปกเป็นเวทีสำหรับปรึกษาหารือ และแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นเกี่ยวกับ ประเด็นต่างๆ ทางเศรษฐกิจ ที่ประเทศสมาชิกให้ความสนใจร่วมกัน

» ข้อตกลงด้านการลงทุนในกรอบเอเปก

หัวข้อเรื่องการลงทุน (Investment) ถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการลงทุน (Investment Experts' Group: IEG) ซึ่งเป็นกลไกหนึ่งที่อยู่ภายใต้คณะกรรมการการค้าและการลงทุน (Committee on Trade and Investment: CTI) โดยกลุ่ม IEG จะเป็นเวทีที่สมาชิกจะได้นำประเด็นด้านการลงทุนเข้ามาหารือหรือผลักดันให้เกิดการอำนวยความสะดวกและเปิดเสรีด้านการลงทุนมากขึ้น

**สมาชิกเอเปกได้ตระหนักถึง
ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ
ที่จะได้รับจากการลงทุน
โดยพยายามส่งเสริมให้เกิดการลงทุน
และอำนวยความสะดวกด้านการลงทุน**

ที่ผ่านมา สมาชิกเอเปกได้ตระหนักถึงผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่จะได้รับจากการลงทุน โดยพยายามส่งเสริมให้เกิดการลงทุนและอำนวยความสะดวกด้านการลงทุนระหว่างประเทศให้มากขึ้นผ่านทางความพยายามต่างๆ อาทิ การยกระดับความโปร่งใสของระบบการลงทุนในแต่ละประเทศ การเสริมสร้างสภาพแวดล้อมทางการลงทุน การกระตุ้นการลงทุน เป็นต้น

การอำนวยความสะดวกด้านการลงทุนนั้นได้มุ่งเน้นให้เกิดการไหลเข้า-ออกของเงินทุนอย่างมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยยึดถือหลักความโปร่งใส (Transparency) ความเรียบง่าย (Simplicity) และการคาดการณ์ได้ (Predictability) เป็นหัวใจสำคัญ โดยมีปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญได้แก่ การมีประสิทธิภาพของระบบสาธารณูปโภค การบริการภาครัฐกิจที่มีคุณภาพสูง แรงงานที่มีคุณภาพ รวมถึงการปกป้องทรัพย์สินทางปัญญา

นอกจากนี้ ยังมีการเสริมสร้างศักยภาพและความร่วมมือกันระหว่างสมาชิกด้วยกันเองผ่านการให้ความช่วยเหลือทางด้านเทคนิคเพื่อช่วยเหลือสมาชิก ที่มีระดับการพัฒนาที่ต่ำกว่าโดยการจัดการฝึกอบรม และการประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) หรือการเชิญผู้แทนจากองค์กรระหว่างประเทศ อาทิ OECD UNCTAD หรือ World Bank มาให้ความรู้เพิ่มเติม รวมถึงยังขยายแนวทางการร่วมมือไปยังภาคเอกชนที่เรียกกันว่าสภาที่ปรึกษาทางธุรกิจเอเปก หรือ ABAC (APEC Business Advisory Council) เนื่องจากเอเปกตระหนักถึงความสำคัญของบทบาทของภาคธุรกิจ ซึ่งถือเป็นกลไกขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจที่สำคัญอย่างยิ่งในภูมิภาค และเพื่อนำแนวทางการต้องการ รวมถึงปัญหาของภาคเอกชนมาประกอบรวมเป็นแนวทางในการเสริมสร้างศักยภาพของกลุ่มต่อไป

ปัจจุบัน แผนปฏิบัติการที่มีความเกี่ยวข้องด้านการลงทุน และกำลังอยู่ระหว่างการดำเนินการในรายละเอียดของแผนฯ ได้แก่

แผนปฏิบัติการอำนวยความสะดวกด้านการลงทุน (Investment Facilitation Action Plan: IFAP)

แผนปฏิบัติการอำนวยความสะดวกด้านการลงทุน หรือ IFAP ได้ริเริ่มจากการประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจเอเปกครั้งที่ 19 เมื่อปลายปี 2550 ณ เมืองซิดนีย์ ประเทศออสเตรเลีย เนื่องจากกลุ่มได้มีการทำการศึกษาในเรื่อง “Enhancing Investment Liberalization and Facilitation in the Asia-Pacific Region (Stage 2)” และพบว่าอุปสรรคทางการลงทุนยังมีอยู่สูงมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎระเบียบภายในประเทศ หรือ behind-the-border (BTB) โดยได้กำหนดระยะเวลาของแผนไว้ในช่วงระหว่างปี 2551-2553 เพื่อเป็นกรอบสำหรับสมาชิกเอเปกดำเนินการปรับปรุงบรรยากาศด้านการลงทุนให้เอื้ออำนวยต่อการลงทุนมากยิ่งขึ้น

หลักการที่สำคัญของแผนปฏิบัติการอำนวยความสะดวกด้านการลงทุนคือ การผลักดันให้สมาชิกที่กำลังพัฒนาต้องเร่งปรับปรุงกฎระเบียบด้านการลงทุนเพื่อลดอุปสรรคในการทำธุรกิจของนักลงทุนต่างชาติมากขึ้น โดยยังคงยึดหลักปฏิบัติของเอเปกขึ้นอยู่ด้วยความสามารถและความสมัครใจ (Voluntary)

และไม่มีผลผูกพันทางกฎหมาย (Non-binding) ดังนั้นสมาชิกแต่ละประเทศสามารถที่จะเลือกปฏิบัติได้ตามความพร้อมและความสามารถของตนเอง

» เป้าหมายของการจัดทำแผนปฏิบัติการอำนวยความสะดวกด้านการลงทุน

- เสริมสร้างความเข้มแข็งในการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ
- สร้างความสามารถในการแข่งขันและรักษาความมีเสถียรภาพทางการเติบโตทางเศรษฐกิจของกลุ่มสมาชิกเอเปก
- กระจายความมั่งคั่งและโอกาสในการจ้างงานในกลุ่มสมาชิกเอเปก
- สร้างความก้าวหน้าในการบรรลุซึ่งเป้าหมายโบกอร์

» ก้าวต่อไปของแผนปฏิบัติการอำนวยความสะดวกด้านการลงทุน

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่าแผนฯ ได้ถูกกำหนดขึ้นตั้งแต่ต้นปลายปี 2550 และได้ถูกตีกรอบเวลาและเป้าหมายมาตั้งแต่ต้น โดยผู้แทนกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการลงทุนได้ทำการศึกษาถึงกระบวนการการจัดทำการศึกษาเพื่อประเมินถึงความเป็นไปได้ ทั้งนี้ได้พิจารณาจากขีดความสามารถของแต่ละเขตเศรษฐกิจที่แตกต่างกันออกไปเป็นปัจจัยสำคัญในการหาแนวทางการดำเนินการร่วม อันจะนำไปสู่การอำนวยความสะดวกด้านการลงทุนอย่างแท้จริงต่อไปในอนาคต

- หมายเหตุ:** ที่มาและรายละเอียดเพิ่มเติม สามารถค้นคว้าได้ที่
1. เว็บไซต์เอเปก: www.apec.org
  2. เว็บไซต์กระทรวงการต่างประเทศ: www.mfa.go.th
  3. เว็บไซต์กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์: www.dtn.moe.go.th
  4. วารสารการค้าโลก กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ (Vol. 7: No. 3: July-September 2009)

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ก้าวที่ท้าทายหรือฝันที่ไกลเกินไปถึง

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community - AEC) เป็นหนึ่งในสามเสาหลักของประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ที่ประกอบด้วย ประชาคมความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Security Community - ASC) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community - AEC) และประชาคมสังคม-วัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community - ASCC) แล้วที่ไปที่มาของ AEC เป็นอย่างไร เพื่ออะไร มีหลักเกณฑ์อย่างไร เราจะไปถึงหรือไม่ ด้วยเหตุปัจจัยอะไร

» ที่มาของ AEC

ASEAN มาจาก Association of Southeast Asian Nations หรือสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประกอบด้วยสมาชิก 10 ประเทศ ได้แก่ ไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ บรูไนดารุสซาลาม เวียดนาม ลาว กัมพูชา และพม่า

แนวคิดการจัดตั้ง AEC เริ่มในการประชุมสุดยอดอาเซียน (ASEAN Summit) ครั้งที่ 8 เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2545 ที่กรุงเทพมหานคร โดยนายโก๊ะจ๊กตง นายกรัฐมนตรีของสิงคโปร์ ได้เสนอให้อาเซียนกำหนดทิศทางการดำเนินงานที่แน่ชัด เพื่อ

นำไปสู่เป้าหมายที่ชัดเจน ได้แก่ การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อาจเป็นไปทำนองเดียวกับประชาคมเศรษฐกิจยุโรปในระยะเริ่มต้น และได้มอบหมายให้รัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Ministers - AEM) ศึกษารูปแบบ และแนวทางการพัฒนาไปสู่การเป็น AEC

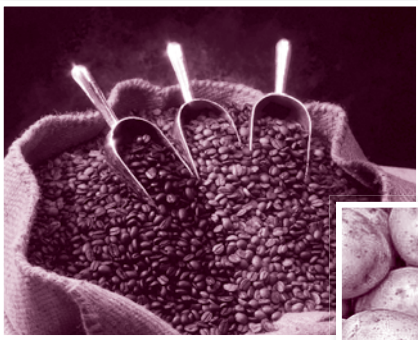
ปี 2546 ผู้นำอาเซียนลงนามในปฏิญญาบาหลี (Bali Concord II) แสดงเจตนารมณ์การนำอาเซียนไปสู่ “ประชาคมอาเซียน” (ASEAN Community - AC) ในปี 2020 (2563) แต่ได้เร่งให้เร็วขึ้นเป็นปี 2015 (2558) ตามปฏิญญาเซบูในปี 2550 อีกทั้งลงนามใน ASEAN Charter กฎบัตรอาเซียน และ “ปฏิญญาว่าด้วยแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน”

นอกจากนั้น รัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียนได้ลงนามรับรองพิมพ์เขียวประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) แผนงานการจัดตั้ง AEC ในปี 2550 ด้วย

» แผนงานสำคัญภายใต้ AEC Blueprint

การจะเป็นตลาดและ ฐานการผลิตร่วมกัน ต้องมุ่งดำเนินการ ให้เกิดการเคลื่อนย้ายเสรี

เป้าหมาย AEC ประกอบด้วย 4 เป้าหมายหลัก คือ การเป็นตลาดและฐานการผลิตร่วม สร้างเสริมขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค และการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก โดยการจะเป็นตลาดและฐานการผลิตร่วมกัน ต้องมุ่งดำเนินการให้เกิดการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีไม่ว่าจะเป็นสินค้าบริการ แรงงานฝีมือ การลงทุน และเคลื่อนย้ายเงินทุนอย่างเสรีมากขึ้น ซึ่งการเคลื่อนย้ายที่เสรีจะเกิดขึ้นได้ก็ด้วยการเปิดเสรีการค้าสินค้า ขจัดมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี (Non - Tariff Barriers - NTBs) เปิดเสรีการค้าบริการ เปิดเสรีลงทุน และเคลื่อนย้ายเงินทุนอย่างเสรีมากขึ้น

การเปิดเสรีการค้าสินค้า ยืนยันการลดอากรขาเข้าตาม Common Effective Preferential Tariff หรือCEPT ภายใต้ ASEAN Free Trade Area หรือ AFTA โดยสินค้าในรายการลดอากรเหลือร้อยละ 0 ในปี 2553 ในอาเซียน 6 ประเทศ (ไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และบรูไนดารุสซาลาม) ขณะที่อาเซียน 4 ประเทศ (เวียดนาม ลาว พม่า และกัมพูชา) อากรเป็นร้อยละ 0 ในปี 2558 ยกเว้นสินค้าในรายการอ่อนไหว (Sensitive List) อากรไม่ต้องเป็นร้อยละ 0 แต่ต้องน้อยกว่าร้อยละ 5 ไทยมี 4 รายการ คือ กาแฟ มันฝรั่ง ไม้ตัดดอก และมะพร้าวแห้ง อย่างไรก็ตาม สินค้าในรายการอ่อนไหวสูง (Highly Sensitive List) ไม่ต้องลดภาษี เช่น สินค้าข้าวของอินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และน้ำตาลของอินโดนีเซีย เป็นต้น

ขจัดมาตรการที่ไม่ใช่ NTBs จะมีการยกเลิกเป็นระยะ โดย NTBs ชุดแรกยกเลิกภายในวันที่ 1 มกราคม 2551 ชุดที่สองภายในวันที่ 1 มกราคม 2552 และชุดที่สามภายในวันที่ 1 มกราคม 2553 สำหรับอาเซียน 5 ประเทศ (ไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และบรูไนดารุสซาลาม) แต่ภายในวันที่ 1 มกราคม 2555 สำหรับฟิลิปปินส์ และภายในวันที่ 1 มกราคม 2558 สำหรับกัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม

การเปิดเสรีการค้าบริการ ด้วยการเพิ่มสัดส่วนการถือหุ้นให้นักลงทุนสัญชาติอาเซียน โดยสาขาเร่งรัดการรวมกลุ่ม (Priority Integration Sectors) เช่น เทคโนโลยีสารสนเทศ สุขภาพ ท่องเที่ยว และการบิน เป็นต้น ปี 2549 ให้นักลงทุนอาเซียนที่เดิมถือหุ้นได้ร้อยละ 49 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 51 และร้อยละ 70 ในปี 2551 และปี 2553 ตามลำดับ และสาขาโลจิสติกส์เป็นร้อยละ 70 ในปี 2556 โดยสำหรับในสาขาอื่นๆ เป็นร้อยละ 30 ร้อยละ 49 ร้อยละ 51 และร้อยละ 70 ในปี 2549 ปี 2551 ปี 2553 และปี 2558 ตามลำดับ

การเปิดเสรีการลงทุน ด้วยการปฏิบัติต่อนักลงทุนอาเซียน เช่นเดียวกับนักลงทุนของตนเอง อีกทั้งทบทวนความตกลงเขตการลงทุนอาเซียน หรือความตกลง AIA (ASEAN Investment Area) ให้เป็นข้อตกลงการลงทุนเต็มรูปแบบที่ครอบคลุมการเปิดเสรี คุ้มครอง ส่งเสริม และอำนวยความสะดวกในการลงทุน กลายเป็นความตกลงส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุนของอาเซียน

หรือความตกลง ACIA (ASEAN Comprehensive Investment Agreement) อีกทั้งการเป็นตลาดและฐานการผลิตร่วมกันจะเกิดขึ้นได้ก็ยังคงต้องมีการเคลื่อนย้ายเงินทุนเสรีมากขึ้น ซึ่งจะดำเนินการตามแผนงานที่เห็นชอบโดยรัฐมนตรีคลังอาเซียน

แผนงานสำคัญที่เป็นเป้าหมายที่สอง เป็นการส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยมีความร่วมมือในด้านต่างๆ เช่น e-ASEAN นโยบายภาษี นโยบายการแข่งขัน สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการคุ้มครองผู้บริโภค

สำหรับเป้าหมายที่สาม เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค ด้วยการลดช่องว่างการพัฒนาระหว่างสมาชิกเก่าและใหม่ รวมทั้งสนับสนุนในการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises - SMEs)

ขณะที่เป้าหมายที่สี่ เป็นการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก ด้วยการปรับประสานนโยบายเศรษฐกิจ สร้างเครือข่ายการผลิตและจำหน่าย อีกทั้งจัดทำความตกลงการค้าเสรี (Free Trade Area - FTA) กับประเทศนอกภูมิภาค เช่น ASEAN + 3 (ASEAN - China, ASEAN - Korea and ASEAN - Japan) ASEAN + 6 (ASEAN - China, ASEAN - Korea, ASEAN - Japan, ASEAN - India, ASEAN - Australia and ASEAN - New Zealand) ASEAN - EU และ ASEAN - USA เป็นต้น

ทุกสิ่งทุกอย่างที่ดำเนินการก็เพื่อเป้าหมายสุดท้ายที่จะต้องเดินทางไปให้ถึงในการรวมกลุ่มเศรษฐกิจของอาเซียน คือการรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจภายในปี 2558 (2015) โดย

จะเป็นตลาดที่มีฐานการผลิตร่วมกัน (Single Market and Single Production Base) ที่มีการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีด้านสินค้า (Goods) บริการ (Services) การลงทุน (Investment) เงินทุน (Capital) และแรงงานมีฝีมือ (Skilled labours)

» ภาคเอกชนจะใช้ประโยชน์จาก AEC อย่างไร

ประโยชน์ของ AEC ที่ภาคเอกชนจะได้ใช้ประโยชน์ เช่น ใช้ประโยชน์จากการลดภาษีศุลกากรเหลือร้อยละ 0 จากกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าที่เปิดกว้างมากขึ้น ยกเลิกมาตรการทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษีระหว่างกัน ลดอุปสรรคจากกฎระเบียบทางเทคนิค หรือมาตรฐานบังคับของประเทศสมาชิกอื่นในอาเซียน มีการปรับปรุงประสานมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ส่งเสริมแหล่งวัตถุดิบ ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในภูมิภาคอาเซียน วัตถุดิบถูกลง ต้นทุนต่ำลง เพิ่มขีดความสามารถแข่งขันสูงขึ้น การเลือกหาวัตถุดิบ แรงงาน เทคโนโลยี และสถานที่ผลิตที่ได้เปรียบที่สุด ขยายการส่งออกสินค้า บริการ และแรงงานฝีมือไปยังประเทศอาเซียน การอำนวยความสะดวกด้านพิธีการศุลกากรภายใต้ ASEAN Single Window และ ASEAN Single Inspection Service หากเป็นไปได้ และการเป็นพันธมิตรร่วมด้านเศรษฐกิจทั้งระดับภูมิภาคและอนุภูมิภาค

**ประโยชน์จากทรัพยากร
ในภูมิภาคอาเซียน
วัตถุดิบถูกลง ต้นทุนต่ำลง
ขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น**

การเสาะหาช่องทางและโอกาสมีบทบาทสำคัญ เช่น การเลือกหาวัตถุดิบ และชิ้นส่วนจากที่ใดในอาเซียน จากการผลิตเบ็ดเสร็จในประเทศไปสู่การเลือกฐานการผลิตที่เหมาะสมที่สุดในอาเซียน ธุรกิจบริการใหม่ๆ ที่ไทยมีศักยภาพ และมีความได้เปรียบ อีกทั้งหากมีทุน เทคโนโลยี ความเชี่ยวชาญด้านการตลาด จุดแข็งในการบริการ ไม่ว่าจะตั้งอยู่ที่ใดในอาเซียน ก็ไม่มีปัญหา ตลาดไม่ใช่เพียง ASEAN 10 แต่เป็น ASEAN 10 + 3, + 6, + ...

» อุปสรรคที่ท้าทายต่อการรวมตัวของอาเซียน

แม้มีการรวมกลุ่มเป็นอาเซียน แต่ก็ยังมีอุปสรรคที่ท้าทายความเป็นไปได้ของ AEC ว่าจะสามารถเกิดขึ้นได้จริงหรือไม่ เช่น การที่อาเซียนแต่ละประเทศแยกไปเจรจา FTA กับประเทศต่างๆ ทำให้เอกภาพของอาเซียนน้อยลงไปทุกที และยังทำให้เกิดการแข่งขันกันเองในตลาดที่สาม อีกทั้งข้อเสนอกฎการจัดทำกฎแหล่งกำเนิดสินค้ามีความแตกต่างกัน นอกจากนี้ภาษีที่ประเทศสมาชิกเรียกเก็บจากประเทศภายนอกกลุ่มก็ยังมี ความแตกต่าง

อีกไม่ถึง 6 ปีข้างหน้า อาเซียน หรือสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ก็จะก้าวสู่มิติใหม่ของการร่วมมือระหว่างกันที่มีอายุยาวนานถึง 42 ปี กลายเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ AEC ในปี 2558 (2015) ที่มีตลาดและฐานการผลิตร่วมกันด้วยขนาดของประชากรกว่า 570 ล้านคน ซึ่งมีการนำเข้า-ส่งออกสินค้าที่ไม่ต้องเสียภาษี ไม่เพียงการค้าสินค้า ยังรวมถึงธุรกิจบริการ เช่น โรงแรม สปา ร้านอาหาร ฯลฯ และการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมืออีกด้วย

จากการผลิตเบ็ดเสร็จในประเทศ ไปสู่การเลือกฐานการผลิต ที่เหมาะสมที่สุดในอาเซียน

อย่างไรก็ตาม แม้จะมีความร่วมมือกันยาวนาน แต่ก็มีอุปสรรคทำให้แผนงานสะดุด ไม่คืบหน้าตามคาด ทำให้ต้องหาทางแก้ไข อุปสรรคสำคัญที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องของความมุ่งมั่นที่แท้จริงต่อการดำเนินงานตามแผนงานที่ตกลงกันไว้ ซึ่งต้องแยกแยะระหว่างประโยชน์ส่วนตน และประโยชน์ส่วนรวม แน่แน่นอนว่าประโยชน์ของประเทศต้องมาก่อนเสมอ

ขณะเดียวกันก็ประสานประโยชน์ของกลุ่มให้เกิดประโยชน์สูงสุด การเปิดเสรีด้านการลงทุนภายใต้ความตกลง ACIA ใน 3 สาขาที่ประกอบด้วยการทำประมงเฉพาะการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การทำป่าไม้จากป่าปลูก และการทำกิจการเพาะขยายหรือปรับปรุงพันธุ์พืช ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2553 จะเป็นก้าวแรกๆ ที่สะท้อนก้าวที่ท้าทาย หรือฝันที่ไกลเกินไปถึงของ AEC ได้ ซึ่งเราต้องติดตามกันต่อไป

ความตกลงเขตการค้าเสรี BIMSTEC

ในช่วง 3 - 4 ปีที่ผ่านมา ประเทศไทยได้จัดทำ ความตกลงเขตการค้าเสรีทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีกับหลายประเทศ หนึ่งในจำนวนนี้ได้แก่ ความตกลงเขตการค้าเสรี BIMSTEC ความตกลงดังกล่าวอาจยังไม่เป็นที่คุ้นหูนักสำหรับคนทั่วไป เขตการค้าเสรี BIMSTEC คืออะไร และประเทศไทย จะได้ประโยชน์อะไรจากเขตการค้าเสรีนี้ เราจะมาทำความรู้จักกัน...

ประเทศสมาชิก BIMSTEC ประกอบด้วยสมาชิก 7 ประเทศ ได้แก่ บังกลาเทศ ศรีลังกา อินเดีย ไทย พม่า เนปาล และ ภูฏาน การจัดตั้งเขตการค้าเสรีในกรอบ BIMSTEC มีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมการค้าและการลงทุนภายในประเทศสมาชิก และเพื่อดึงดูดนักลงทุนจากภายนอกให้เข้ามาทำการค้าและการลงทุนกับประเทศสมาชิก BIMSTEC ให้มากขึ้น โดยมีการจัดตั้ง คณะกรรมการเจรจาการค้า (Trade Negotiating Committee : TNC) ขึ้น เพื่อเจรจาจัดทำความตกลงฯ ให้แล้วเสร็จตามกรอบเวลาที่กำหนด โดยขอบเขตของกรอบความตกลงครอบคลุมความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจในทุกด้าน

ประเทศสมาชิกได้กำหนด

กรอบและระยะเวลา

สำหรับการลดหรือยกเลิกภาษี

โดยแบ่งสินค้าออกเป็น 2 กลุ่ม คือ
กลุ่มสินค้าเร่งลดภาษี (Fast Track)

และกลุ่มสินค้าลดภาษีปกติ

(Normal Track)

» การเปิดเสรีการค้าสินค้า

กรอบการเจรจา

ประเทศสมาชิกได้กำหนดกรอบและระยะเวลาสำหรับการลดหรือยกเลิกภาษี โดยแบ่งสินค้าออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มสินค้าเร่งลดภาษี (Fast Track) และกลุ่มสินค้าลดภาษีปกติ (Normal Track) นอกจากนี้ ได้มีการยกเว้นสินค้าบางรายการที่จะไม่นำมาลดภาษีระหว่างกัน

1) กลุ่มสินค้าที่เร่งลดภาษี (Fast Track)

ประเทศ	กรอบเวลาการลดภาษี	
	ระยะเวลาการลดภาษีระหว่างกัน (ลดให้อินเดีย ศรีลังกา ไทย)	ระยะเวลาการลดภาษีให้ประเทศที่เหลือ (ลดให้บังกลาเทศ ภูฏาน พม่า เนปาล)
อินเดีย ศรีลังกา ไทย	1 ก.ค. 2549 ถึง 30 มิ.ย. 2552	1 ก.ค. 2549 ถึง 30 มิ.ย. 2550
บังกลาเทศ ภูฏาน พม่า เนปาล	1 ก.ค. 2549 ถึง 30 มิ.ย. 2554	1 ก.ค. 2549 ถึง 30 มิ.ย. 2552

- การลดหรือยกเลิกภาษีของประเทศกำลังพัฒนา (อินเดีย ศรีลังกา และไทย) จะเริ่มลดหรือยกเลิกภาษีระหว่างกันตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2549 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2552 (3 ปี) โดยภาษีจะลดเป็นศูนย์ในวันที่ 1 กรกฎาคม 2552 และจะลดหรือยกเลิกภาษีศุลกากรให้ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด (บังกลาเทศ ภูฏาน พม่า และเนปาล) ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2549 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2550 (1 ปี) และภาษีจะลดเป็นศูนย์ในวันที่ 1 กรกฎาคม 2550
- การลดหรือยกเลิกภาษีของประเทศพัฒนาน้อยที่สุด (บังกลาเทศ ภูฏาน พม่า และเนปาล) จะลดหรือยกเลิกภาษีให้ประเทศกำลังพัฒนา (อินเดีย ศรีลังกา และไทย) ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2549 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2554 (5 ปี) โดยภาษีจะลดเป็นร้อยละ 0 ในวันที่ 1 กรกฎาคม 2554 และจะลดหรือยกเลิกภาษีศุลกากรให้ประเทศพัฒนาน้อยที่สุดด้วยกันตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2549 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2552 (3 ปี) โดยภาษีจะลดเป็นศูนย์ในวันที่ 1 กรกฎาคม 2552

2) กลุ่มสินค้าลดภาษีปกติ (Normal Track)

ประเทศ	กรอบเวลาการลดภาษี	
	ระยะเวลาการลดภาษีระหว่างกัน (ลดให้อินเดีย ศรีลังกา ไทย)	ระยะเวลาการลดภาษีให้ประเทศที่เหลือ (ลดให้บังกลาเทศ ภูฏาน พม่า เนปาล)
อินเดีย ศรีลังกา ไทย	1 ก.ค. 2550 ถึง 30 มิ.ย. 2555	1 ก.ค. 2550 ถึง 30 มิ.ย. 2553
บังกลาเทศ ภูฏาน พม่า เนปาล	1 ก.ค. 2550 ถึง 30 มิ.ย. 2560	1 ก.ค. 2550 ถึง 30 มิ.ย. 2558

- การลดหรือยกเลิกภาษีของประเทศกำลังพัฒนา (อินเดีย ศรีลังกา และไทย) จะเริ่มลดหรือยกเลิกภาษีระหว่างกันตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2550 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2555 (5 ปี) และจะลดหรือยกเลิกภาษีศุลกากรให้ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด (บังกลาเทศ ภูฏาน พม่า และเนปาล) ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2550 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2553 (3 ปี)
- การลดหรือยกเลิกภาษีของประเทศพัฒนาน้อยที่สุด จะลดภาษีให้ประเทศกำลังพัฒนาตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2550 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2560 (10 ปี) และจะลดหรือยกเว้นภาษีศุลกากรให้ประเทศพัฒนาน้อยที่สุดด้วยกันตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2550 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2558 (8 ปี)

3) สินค้ากลุ่มไม่ลดภาษี (Negative List) ครอบคลุมกำหนดให้สมาชิกมีรายการสินค้าที่จะไม่นำมาลดภาษีได้ แต่จะต้องกำหนดเพดานจำนวนรายการสินค้าที่จะไม่นำมาลดภาษี และต้องคำนึงถึงรายการที่เป็นสินค้าส่งออกสำคัญของประเทศพัฒนาน้อยที่สุดด้วย โดยประเทศพัฒนาน้อยที่สุดมีสิทธิที่จะขอเจรจารายการสินค้าในส่วนนี้ได้

ผลการเจรจา

ปัจจุบันได้เลยกำหนดเวลาที่จะเริ่มมีการลดภาษีตามที่ได้ระบุไว้ในกรอบความตกลงฯ แล้ว อย่างไรก็ดี ในการประชุมคณะกรรมการเจรจาการค้า BIMSTEC ครั้งล่าสุด ระหว่างวันที่ 2 - 4 มิถุนายน 2552 ที่จังหวัดภูเก็ต คณะเจรจาฯ สามารถสรุปผลการจัดทำความตกลงการค้าสินค้าได้แล้ว โดยกำหนดให้ความตกลงฯ มีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 มกราคม 2553 คงเหลือเพียงการยื่นตารางรายการสินค้าที่จะมีการลดหรือยกเลิกภาษีเพื่อแนบท้ายความตกลง ทั้งนี้ คาดว่าจะมีการ

คณะเจรจาฯ สามารถสรุปผลการจัดทำความตกลงการค้าสินค้าได้แล้ว โดยกำหนดให้ความตกลงฯ มีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 มกราคม 2553

ลงนามความตกลงการค้าสินค้าในการประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจการค้า BIMSTEC ที่บังกลาเทศ ในเดือนตุลาคม 2552 สาระสำคัญของความตกลงการค้าสินค้าพอสรุปได้ดังนี้

การเปิดตลาดการค้าสินค้าจะแบ่งการลดหรือยกเลิกภาษีเป็นกลุ่มต่างๆ โดยใช้อัตราภาษี MFN applied rate ณ วันที่ 1 สิงหาคม 2550 เป็นอัตราฐานในการลดหรือยกเลิกภาษี

1) กลุ่มสินค้าที่เร่งลดภาษี (Fast Track) ลดภาษีเหลือร้อยละ 0 ครอบคลุมสินค้าน้อยกว่า 10 ของพิกัดศุลกากร 6 หลักในระบบ HS 2007 เริ่มลดภาษีวันที่ 1 กรกฎาคม 2553

2) กลุ่มสินค้าลดภาษีปกติ (Normal Track) แบ่งเป็น Normal Track Elimination (NTE) ลดภาษีเหลือร้อยละ 0 ครอบคลุมสินค้าน้อยกว่า 50 ของพิกัดฯ และ Normal Track Reduction (NTR) ลดภาษีเหลือร้อยละ 1 - 5 ครอบคลุมสินค้าน้อยกว่า 21 ของพิกัดฯ เริ่มลดภาษีวันที่ 1 กรกฎาคม 2554

3) สินค้ากลุ่มไม่ลดภาษี (Negative List) จะไม่มีการลดภาษีสินค้าในกลุ่มนี้ ครอบคลุมร้อยละ 19 ของพิกัดฯ

» การค้าบริการ

การเจรจาเปิดเสรีการค้าบริการมีกรอบเวลาการเจรจาเริ่มตั้งแต่ปี 2548 และให้แล้วเสร็จในปี 2550 สำหรับสถานะล่าสุดของการเจรจา ประเทศสมาชิกกำลังอยู่ระหว่างการจัดทำร่างความตกลงฯ ซึ่งจะครอบคลุมสาขาสำคัญๆ โดยใช้แนวทางเจรจาแบบระบุสาขาที่สามารถเปิดเสรีได้ก่อน

โดยแต่ละประเทศจะเลือกเปิดเสรีในสาขาที่ตนมีความพร้อมก่อน (Positive list approach: PL) และให้การปฏิบัติเป็นพิเศษและยืดหยุ่นแก่ประเทศที่ยังมีการพัฒนาน้อยที่สุด

» การลงทุน

การเจรจาเปิดเสรีการลงทุนมีกรอบเวลาการเจรจาเริ่มตั้งแต่ปี 2548 และให้แล้วเสร็จในปี 2550 อย่างไรก็ดี ปัจจุบันประเทศสมาชิกยังคงอยู่ในระหว่างการจัดทำร่างความตกลงฯ โดยประเทศสมาชิกตกลงที่จะให้การเจรจาเปิดตลาดการลงทุนเป็นแบบ positive list approach สำหรับการคุ้มครองการลงทุนจะครอบคลุมทั้งภาคการผลิตและภาคบริการของประเทศสมาชิก

» กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า

ประเทศสมาชิกตกลงใช้เกณฑ์การเปลี่ยนแปลงพิกัดศุลกากรในระดับ 6 หลัก (CTSH) ควบคู่กับสัดส่วนมูลค่าเพิ่มภายในประเทศ (Local Content) ร้อยละ 35 เป็นเกณฑ์ทั่วไปในการพิจารณาแหล่งกำเนิดสินค้า สำหรับประเทศกำลังพัฒนา (อินเดีย ศรีลังกา ไทย) และใช้เกณฑ์การเปลี่ยนแปลงพิกัดศุลกากรในระดับ 6 หลัก (CTSH) ควบคู่กับสัดส่วนมูลค่าเพิ่มภายในประเทศ (Local Content) ร้อยละ 30 เป็นเกณฑ์ทั่วไปในการพิจารณาแหล่งกำเนิดสินค้า สำหรับประเทศที่มีการพัฒนาน้อยที่สุด (บังกลาเทศ ภูฏาน พม่า เนปาล) และให้มีการจัดทำกฎเฉพาะรายสินค้า (Product Specific Rules: PSR) อีกจำนวน 142 รายการ

จำเป็นต่อพัฒนาสินค้าให้สอดคล้องกับ
ความต้องการของตลาด
และปรับมาตรฐานสินค้าให้สูงขึ้น
เพื่อสร้างความเชื่อถือในสินค้าไทย
ให้เป็นที่รู้จักในกลุ่มประเทศ BIMSTEC

» การเสริมสร้างความร่วมมือทางเศรษฐกิจอื่นๆ

ประเทศสมาชิกเห็นชอบให้มีการเสริมสร้างความร่วมมือในสาขาต่างๆ ภายใต้กรอบ BIMSTEC ให้ก้าวหน้ามากขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้าระหว่างกัน อาทิ การจัดทำความตกลงการยอมรับร่วม (Mutual Recognition Arrangements: MRAs) และความร่วมมือด้านพิธีการศุลกากร เป็นต้น

» ประโยชน์ที่ไทยจะได้รับจากการจัดตั้งเขตการค้าเสรี BIMSTEC

1) BIMSTEC เป็นตลาดขนาดใหญ่ มีประชากรรวมกันประมาณกว่า 1,400 ล้านคน ปัจจุบันประชากรของประเทศเหล่านี้สนใจเลือกบริโภคสินค้าที่มีความหลากหลายมากขึ้น โดยเฉพาะสินค้าอุปโภคบริโภค เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องจักร รถยนต์และอุปกรณ์ การจัดตั้งเขตการค้าเสรี BIMSTEC จึงจะส่งผลดีต่อไทยในการขยายการค้าและการลงทุนไปยังตลาดนี้

2) BIMSTEC จะเป็นแหล่งวัตถุดิบแหล่งใหม่ของไทยที่จะนำเข้ามาผลิตเพื่อลดต้นทุนการผลิต

3) BIMSTEC จะเป็นตลาดใหม่ซึ่งช่วยไทยลดการพึ่งพาตลาดเก่าและบรรเทาปัญหาภาวะการแข่งขันของไทยในตลาดหลัก อาทิ สหรัฐฯ และสหภาพยุโรปที่กำลังประสบอยู่ได้

4) ช่วยลดหรือยกเลิกอุปสรรคทางการค้าทั้งด้านภาษีและที่ไม่ใช่ภาษีระหว่างประเทศสมาชิก อันจะส่งผลให้การค้าระหว่างกันมีความคล่องตัวมากขึ้น นอกจากนี้ ยังทำให้ประเทศสมาชิกมีการปรับมาตรฐานกฎเกณฑ์ของประเทศสมาชิกให้

สอดคล้องและเป็นมาตรฐานเดียวกัน เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกทางการค้า อาทิ การปรับมาตรฐานด้านสุขอนามัยและพิธีการศุลกากร เป็นต้น

5) อนุภูมิกาสนี้มีพื้นที่เชื่อมโยงติดต่อกัน ไทยสามารถจะเป็นประเทศที่เชื่อมโยงระหว่างภูมิภาคเอเชียและเอเชียใต้ โดยการเสริมสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือทางเศรษฐกิจความร่วมมือทางด้านคมนาคม อาทิ การเชื่อมถนนจากไทยไปพม่าเพื่อเข้าสู่บังกลาเทศ และอินเดีย หรือการพัฒนาท่าเรือระนองของไทยสู่ทะเลอันดามัน และอ่าวเบงกอล จะเป็นกลไกซึ่งจะช่วยลดต้นทุนการขนส่งเพื่อส่งเสริมการค้าในอนุภูมิภาคนี้และสามารถเชื่อมโยงไปภูมิภาคอื่นๆ ได้

อย่างไรก็ดี ในกรณีที่ผู้ประกอบการไทยจะใช้ประโยชน์จากความตกลงดังกล่าวนี้ ผู้ประกอบการจำเป็นต้องพัฒนาสินค้าให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด และปรับมาตรฐานสินค้าให้สูงขึ้น เพื่อสร้างความเชื่อถือในสินค้าไทยให้เป็นที่รู้จักในกลุ่มประเทศ BIMSTEC

ข้อมูลจาก

- Fact Book ความตกลงเขตการค้าเสรี BIMSTEC โดยกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์
- www.thaifita.com

เขตการค้าเสรี (Free Trade Area – FTA) หรือความตกลงการค้าเสรี (Free Trade Agreement) ไม่ใช่สิ่งใหม่อีกแล้ว แม้หลายคนอาจไม่รู้จักก็ตาม เนื่องจาก FTA ฉบับแรกมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ปี 2535 เป็นเขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area - AFTA) ซึ่งในปัจจุบันมี FTA อีกหลายฉบับตามมา ซึ่งเราจะมาติดตามกันว่า แต่ละฉบับมีความเป็นไปอย่างไร รวมถึงจะได้มาทำความเข้าใจถึงเป้าหมาย และสาระสำคัญในการจัดทำ FTA และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นด้วย

» เป้าหมายการจัดทำ FTA

FTA เป็นความตกลงระหว่าง 2 ประเทศขึ้นไป เพื่อลดอุปสรรคทางการค้าระหว่างกันให้เหลือน้อยที่สุด สร้างการค้าเสรีมากยิ่งขึ้น ลด/เลิกอากรขาเข้า และมาตรการกีดกันทางการค้าต่างๆ ส่งผลให้เกิดการสร้าง และขยายโอกาสทางการค้า อีกทั้งเพิ่มพันธมิตรทางเศรษฐกิจ และยังเพิ่มความสามารถในการแข่งขันทางการค้า เนื่องจากการลด/เลิกอากรขาเข้าทำให้ราคาสินค้าต่ำกว่าประเทศอื่นที่อยู่นอกกลุ่ม FTA

รูปแบบ FTA จะมีหลักเกณฑ์อย่างไร ขึ้นอยู่กับเนื้อหาที่ประเทศคู่สัญญาตกลงกัน โดยที่ไทยมีหลักเกณฑ์ในการจัดทำ FTA ที่ครอบคลุมการเปิดเสรีทั้งด้านการค้าสินค้า บริการ และการลงทุน อีกทั้งมาตรการทางการค้าอื่นที่ไม่มีภาษี (Non-Tariff Measure - NTM) เช่น มาตรฐานสินค้านำเข้า มาตรการ

โควตา เป็นต้น ภายใต้เป้าหมายหลัก เพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้า ไม่สร้างอุปสรรคทางการค้าเพิ่ม ครอบคลุมการค้าระหว่างประเทศมากพอ และมีตารางการลดภาษี หรือเปิดเสรีพร้อมรายละเอียดสินค้าที่จะลดภาษี ลดอย่างไร และใช้เวลานานเท่าไรในการลดภาษี

หลักเกณฑ์สำคัญในการ

จัดทำ FTA ของไทย

นอกจากกรอบที่กว้างและครอบคลุม

การค้าระหว่างประเทศมากพอแล้ว

ยังต้องมีความโปร่งใส

หลักเกณฑ์สำคัญในการจัดทำ FTA ของไทย นอกจากกรอบที่กว้าง และครอบคลุมการค้าระหว่างประเทศมากพอแล้ว ยังต้องมีความโปร่งใส เปิดให้สมาชิกองค์การการค้าโลก (World Trade Organization - WTO) อื่นตรวจสอบความตกลงฯ ได้ มีความยืดหยุ่นสอดคล้องกับระดับการพัฒนาของประเทศ คู่เจรจาเพื่อผลประโยชน์ของทั้งสองฝ่าย รวมทั้งมีมาตรการป้องกันผลกระทบต่ออุตสาหกรรมภายในจากการเปิดเสรี เช่น มาตรการต่อต้านการทุ่มตลาด (Anti-dumping Measures - AD) มาตรการต่อต้านการอุดหนุน (Counter-vailing Duties - CVD) มาตรการปกป้อง (Safeguards) และกลไกการยุติข้อพิพาททางการค้าอย่างเป็นธรรม เป็นต้น

» ผลกระทบจากการจัดทำ FTA

การลด/เลิกอากรขาเข้าทำให้ราคาสินค้านำเข้าถูกลง ช่วยเพิ่มกำลังซื้อของผู้บริโภค ขณะเดียวกันก็เพิ่มโอกาสให้แก่ผู้ส่งออก ด้วยราคาวัตถุดิบนำเข้าที่ลดลง เพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านราคาทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศที่มีอุปสรรคทางการค้าระหว่างประเทศน้อยลงทั้งด้านภาษีอากร และมาตรการกีดกันทางการค้าอื่นๆ ทำนองเดียวกับประเทศคู่สัญญาในเรื่องของโอกาสที่มาพร้อมกับการแข่งขัน ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจะเป็นทั้งเชิงบวก และเชิงลบ ทั้งนี้ ผู้ใดที่สามารถปรับตัวให้เข้ากับความเปลี่ยนแปลงที่เร็วกว่า และไขว่คว้าโอกาสที่เปิดขึ้นนี้ได้มากกว่า ย่อมเป็นผู้ที่จะได้รับประโยชน์สูงสุด

» ความเป็นไปของ FTA แต่ละฉบับ

เหตุผลสำคัญในการเลือกประเทศเพื่อจัดทำ FTA ของไทย เช่น การรักษาศักยภาพในการส่งออก และเพิ่มโอกาสในการแข่งขันในตลาดสำคัญ ได้แก่ สหรัฐฯ ญี่ปุ่น กลุ่มอาเซียน (10 ประเทศประกอบด้วย ไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย

ฟิลิปปินส์ เวียดนาม บรูไน ลาว พม่าและกัมพูชา) อีกทั้งตลาดใหม่ที่มีศักยภาพ ได้แก่ จีน อินเดีย ออสเตรเลีย กลุ่ม BIMSTEC (Bay of Bengal Initiative for Multi-Sectoral Technical and Economic Cooperation มีสมาชิก 7 ประเทศ ประกอบด้วย บังกลาเทศ ภูฏาน อินเดีย พม่า เนปาล ศรีลังกา และไทย) ประตูกการค้าสู่ภูมิภาค ได้แก่ บาหลีเรน เปรู และมีการศึกษาเพิ่มเติม ได้แก่ สมาคมการค้าเสรีแห่งยุโรป (Europe Free Trade Association - EFTA) เม็กซิโก เกาหลี และกลุ่ม Mercosur (Mercado Comun del Sur ในภาษาสเปน หรือ Southern Common Market ในภาษาอังกฤษ หรือตลาดร่วมอเมริกาใต้ตอนล่าง มีสมาชิก 10 ประเทศ ประกอบด้วย อาร์เจนตินา บราซิล ปารากวัย อุรุกวัย ชิลี โบลิเวีย เปรู โคลอมเบีย เอกวาดอร์ และเวเนซุเอลา)

» อาเซียน + 3 (จีน เกาหลี และญี่ปุ่น)

เขตการค้าเสรีเอเชียตะวันออก (East Asia Free Trade Area - EAFTA)

เริ่มจากปี 2542 (1999) เพื่อความร่วมมือด้านการเมือง เศรษฐกิจ การเงิน สังคม วิทยาศาสตร์ วัฒนธรรม และการพัฒนา พัฒนาสู่การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการจัดตั้งเขตการค้าเสรีเอเชียตะวันออก (East Asia Free Trade Area - EAFTA) ในปี 2547 (2004) มีการศึกษา และนำเสนอผลการศึกษ EAFTA Phase II ต่อที่ประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Ministers - AEM) + 3 เมื่อเดือนสิงหาคม 2552 (2009) ซึ่งที่ประชุมได้ให้ศึกษาต่อไป โดยใน Phase II ได้ศึกษาเชิงลึกสาขาการผลิตที่สำคัญ ผลกระทบภาคการค้า บริการ และการลงทุน ลำดับความสำคัญของภาคสาขาการผลิตหลัก สาขาอ่อนไหว ถิ่นกำเนิดสินค้า ความร่วมมือด้านการพัฒนา การอำนวยความสะดวกด้านการค้าและบริการ เป็นต้น

เหตุผลสำคัญในการเลือกประเทศ เพื่อจัดทำ FTA ของไทย เช่น การรักษาศักยภาพในการส่งออก และเพิ่มโอกาสในการแข่งขันในตลาดสำคัญ

» เอเชีย + 6 (จีน ญี่ปุ่น เกาหลี ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และอินเดีย)

หุ้นส่วนเศรษฐกิจ เอเชีย + 6 (Comprehensive Economic Partnership in East Asia - CEPEA)

เริ่มจากปี 2549 (2006) ญี่ปุ่นได้เสนอต่อ AEM + 3 ให้กลุ่ม EAS (East Asia Summit ประกอบด้วย เอเชีย จีน ญี่ปุ่น เกาหลี ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และอินเดีย) ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้ง CEPEA (Comprehensive Economic Partnership in East Asia) ซึ่งเป็น FTA ของเอเชีย + 6 ศึกษาและนำเสนอผลการศึกษา CEPTA Phase II ต่อ AEM ครั้งที่ 41 ณ กรุงเทพฯ เมื่อเดือนสิงหาคม 2552 (2009) โดยผลการศึกษาให้ความสำคัญด้านความร่วมมือ ลดช่องว่างระดับการพัฒนาด้วยการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การถ่ายทอดเทคโนโลยี และสร้างความเข้มแข็งให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises - SMEs) การจัดตั้งกองทุนเอเชียตะวันออก (East Asia Fund) เพื่อรองรับโครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่จะเกิดขึ้น และสร้างพื้นฐานสำหรับการพัฒนาต่อไป

» เอเชีย - ออสเตรเลีย - นิวซีแลนด์

ความตกลงการค้าเสรีอาเซียน - ออสเตรเลีย - นิวซีแลนด์ (ASEAN - Australia - New Zealand Free Trade Agreement - AANZFTA)

ปี 2547 (2004) เริ่มการจัดทำความตกลงการค้าเสรีระหว่างอาเซียน ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ โดยเจรจาจัดทำ

ล่าสุดในปี 2551 (2008) ด้วยผลการเจรจาที่ได้ข้อสรุปในภาพรวมระหว่างกันแล้ว ครอบคลุมทั้งด้านการค้าสินค้า บริการ และการลงทุน เช่น การค้าสินค้าที่มีอัตราภาษีเป็นศูนย์ในปี 2556 (2013) แต่ในปี 2558 (2015) สำหรับสินค้าบางรายการ กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าที่ส่วนใหญ่ได้ข้อสรุปแล้ว คงมีบางรายการที่ยังไม่ได้ข้อสรุป การค้าบริการที่สรุปได้แล้ว ทำนองเดียวกับการลงทุน โดยรัฐสภาไทยให้ความเห็นชอบก่อนลงนามเมื่อเดือนมกราคม 2552 (2009) รัฐมนตรีเศรษฐกิจของอาเซียน ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ลงนามเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2552 คาดว่าจะมีผลใช้บังคับได้ปลายปี 2552 หรือต้นปี 2553 (2010) ซึ่งหลายหน่วยงานอยู่ระหว่างดำเนินการรองรับการปฏิบัติ ตามความตกลงฯ ก่อนให้สัตยาบันต่อไป ได้แก่ กรมศุลกากร ปรับปรุงตารางภาษีและกฎถิ่นกำเนิดสินค้า กระทรวงการคลัง ประกาศลดภาษี กรมการค้าต่างประเทศออกประกาศลดภาษี สินค้าที่มีโควตานำเข้าและออกใบรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ซึ่งสุดท้ายกระทรวงการต่างประเทศให้สัตยาบัน

» เอเชีย - จีน

ความตกลงการค้าเสรีอาเซียน - จีน (ASEAN - China Free Trade Agreement)

เริ่มจากปี 2544 (2001) พัฒนาสู่ผลการเจรจา และจัดทำกรอบความตกลงฯ ซึ่งผู้นำอาเซียน และจีนเห็นชอบในปี 2545 (2002) โดยครอบคลุมการเปิดเสรีด้านการค้าสินค้า บริการ การลงทุน และความร่วมมือด้านเศรษฐกิจต่างๆ ถึง

เดือนมิถุนายน 2552 (2009) มีการหารือ เช่น เพิ่มมาตรการด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (Sanitary and Phytosanitary Measures - SPS) ปัญหาอุปสรรคทางเทคนิคด้านการค้า (Technical Barriers to Trade - TBT) ความตกลงด้านการลงทุนที่รัฐสภาให้ความเห็นชอบแล้ว เมื่อเดือนมกราคม 2552 ลงนามเมื่อเดือนสิงหาคม 2552 และอยู่ระหว่างดำเนินการจัดทำข้อผูกพันการเปิดตลาดด้านการค้าบริการ

» เอเชีย - สหภาพยุโรป

ความตกลงการค้าเสรีอาเซียน - สหภาพยุโรป (ASEAN - European Union Free Trade Agreement)

เริ่มเมื่อปี 2550 (2007) เป็นการเจรจาระหว่างภูมิภาคต่อภูมิภาค ครอบคลุมการเปิดตลาดสินค้า บริการ การลงทุน และความร่วมมือทางเศรษฐกิจด้านต่างๆ ด้วยปัญหาที่สหภาพยุโรปประสบในการเจรจาการค้ากับพม่า ทำให้สหภาพยุโรปเสนอการปรับรูปแบบการเจรจาเป็นการเจรจาทวิภาคีกับประเทศที่มีความมุ่งหวังสูงภายใต้กรอบภูมิภาค ขณะที่อาเซียนยืนยันการเจรจาระดับภูมิภาคต่อภูมิภาคในเดือนมีนาคม 2552 (2009) ถึงเดือนพฤษภาคม 2552 ทั้งสองฝ่ายเห็นพ้องให้พักการเจรจาชั่วคราว อย่างไรก็ตาม สหภาพยุโรปได้เริ่มหารือ 2 ฝ่ายระดับเจ้าหน้าที่กับสิงคโปร์ และเวียดนามแล้ว

» เอเชีย - อินเดีย

ความตกลงการค้าเสรีอาเซียน - อินเดีย (Comprehensive Economic Cooperation between ASEAN and India)

เริ่มเมื่อปี 2546 (2003) ที่ผู้นำอาเซียน และอินเดียร่วมลงนามกรอบความตกลงว่าด้วยการจัดทำ FTA อาเซียน - อินเดีย (Framework Agreement on Comprehensive Economic Cooperation between ASEAN and India) ครอบคลุม

การค้าสินค้า บริการ การลงทุน ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ กลไกการระงับข้อพิพาท และยึดหยุ่นแก่ CLMV (Cambodia Laos Myanmar Vietnam) โดยการเปิดเสรีการค้าสินค้ามีเป้าหมายลดภาษีสินค้าส่วนใหญ่เป็นอัตราศูนย์ภายในปี 2554 (2011) ข้ำสุดภายในปี 2558 (2015) ถึงเดือนพฤษภาคม 2552 (2009) ได้ร่างความตกลงว่าด้วยการค้าสินค้า ปรับปรุงตารางข้อผูกพันภาษี กำหนดเริ่มลดภาษีในวันที่ 1 มกราคม 2553 (2010) เลื่อนวันสิ้นสุดการลดภาษีสินค้าทุกกลุ่มออกไปอีก 1 ปี และได้ลงนามความตกลงว่าด้วยการค้าสินค้าเมื่อเดือนสิงหาคม 2552 สำหรับการเปิดตลาดการค้าบริการ และการลงทุนยังคืบหน้าไม่มาก โดยอยู่ในขั้นตอนขอความเห็นชอบกรอบเจรจาการค้าบริการและการลงทุนต่อรัฐสภา

» เอเชีย - ญี่ปุ่น

ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจ อาเซียน - ญี่ปุ่น (ASEAN - Japan Comprehensive Economic Partnership Agreement - AJCEP)

เริ่มเมื่อปี 2546 (2003) ที่ผู้นำอาเซียน และญี่ปุ่นร่วมลงนามกรอบความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่น (Framework for Comprehensive Economic Partnership between ASEAN and Japan) ครอบคลุมการเปิดเสรีการค้า สินค้า บริการ และการลงทุน กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า การอำนวยความสะดวกทางการค้า และความร่วมมือทางเศรษฐกิจด้านต่างๆ โดยลงนามความตกลงฯ แล้วเมื่อเดือนเมษายน 2551 (2008) รัฐสภาเห็นชอบแล้วเมื่อเดือนตุลาคม 2551 มีผลบังคับใช้แล้วกับญี่ปุ่น สิงคโปร์ เวียดนาม ลาว และพม่าเมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2551 บรูไนเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2552 และมาเลเซียเมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2552 และไทยเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2552 เป็นต้นไป ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบกรอบเจรจาการค้าบริการและการลงทุนแล้วเมื่อเดือนมิถุนายน 2552 อยู่ในขั้นตอนขอความเห็นชอบจากรัฐสภา และตั้งคณะอนุกรรมการว่าด้วยการค้าบริการและการลงทุนเพื่อเจรจาต่อไปภายใน 1 ปีหลังจากความตกลงฯ มีผลบังคับใช้

» เอเชีย - เกาหลี

ความตกลงการค้าเสรีอาเซียน - เกาหลี (ASEAN - Korea Free Trade Agreement - AKFTA)

เริ่มเมื่อปี 2547 (2004) มีการลงนามกรอบความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างอาเซียนและเกาหลีของผู้นำอาเซียน และเกาหลีในเดือนธันวาคม 2548 (2005) ครอบคลุมการเปิดเสรีการค้าสินค้า บริการ และการลงทุน กลไกระงับข้อพิพาททางการค้า และความร่วมมือทางเศรษฐกิจต่างๆ โดยสินค้าของเกาหลีกว่าร้อยละ 90 อัตราภาษีเป็นศูนย์ไม่ช้ากว่าวันที่ 1 มกราคม 2553 (2010) ขณะที่ไทยเปิดตลาดและระยะเวลายืดหยุ่นมากกว่าอาเซียนอื่น ด้วยสินค้ามากกว่าร้อยละ 80 เป็นอัตราศูนย์ไม่ช้ากว่าวันที่ 1 มกราคม 2553 รายการอื่นๆ ค่อยๆ ลดลง ช้าสุดไม่ช้ากว่าวันที่ 1 มกราคม 2560 (2017) พัฒนาสู่การลงนามพิธีสารว่าด้วยการเข้าเป็นภาคีของไทยในความตกลงว่าด้วยการค้าสินค้า และในความตกลงว่าด้วยการค้าบริการ เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2552 โดยไทยใช้บังคับพิธีสารว่าด้วยการเข้าเป็นภาคีของไทยในความตกลงว่าด้วยการค้าบริการ และมีการลงนามความตกลงว่าด้วยการลงทุนเมื่อเดือนมิถุนายน 2552 ไทยอยู่ขั้นตอนดำเนินการรองรับการปฏิบัติตามพันธกรณีพิธีสารว่าด้วยการเข้าเป็นภาคีของไทยในความตกลงว่าด้วยการค้าสินค้า และการลงทุน

» ไทย - ออสเตรเลีย

ความตกลงการค้าเสรี ไทย - ออสเตรเลีย (Thailand - Australia Free Trade Agreement - TAFTA)

เมื่อปี 2545 (2002) เริ่มการเจรจาจัดทำ FTA ครอบคลุมการเปิดเสรีด้านการค้าสินค้า บริการ และการลงทุน รวมถึงความร่วมมือทางเศรษฐกิจสาขาต่างๆ ลงนาม FTA เมื่อเดือนกรกฎาคม 2547 (2004) มีผลบังคับเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2548 (2005) ออสเตรเลียลดภาษีสินค้าร้อยละ 83 เป็นอัตราศูนย์ในวันที่ FTA มีผลบังคับใช้ แล้วทยอยลดภายในปี 2553 (2010) 2558 (2015) ไทยลดภาษีเหลืออัตราศูนย์สำหรับสินค้าร้อยละ 49 ในวันที่ FTA มีผลบังคับใช้ แล้วทยอยลดภาษีเป็นอัตราศูนย์ในปี 2553 (2010) และภายใน 10 ปี 15 ปี และ 20 ปีหลังบังคับ

ใช้ความตกลงฯ สำหรับสินค้าอ่อนไหว พร้อมมาตรการปกป้องพิเศษ (Special Safeguards) ในบางรายการสินค้า

การค้าบริการ และการลงทุน ไทยลงทุนธุรกิจทุกประเภทในออสเตรเลียได้ร้อยละ 100 ยกเว้นหนังสือพิมพ์ การกระจายเสียง การขนส่งทางอากาศ และท่าอากาศยาน แต่หากลงทุนเกิน 10 ล้านดอลลาร์ออสเตรเลียต้องขออนุญาตก่อน อีกทั้งผ่อนคลายนโยบายการให้บุคลากรไทยเข้าไปให้บริการไทยเปิดให้ออสเตรเลียถือหุ้นข้างมากได้ถึงร้อยละ 60 ในปี 2548 (2005) สำหรับกิจการบางประเภท เช่น ศูนย์แสดงสินค้านานาชาติ หอประชุม มารีน่า และเหมืองแร่ เป็นต้น

ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการเสนอคณะรัฐมนตรี และรัฐสภาให้ความเห็นชอบกรอบการเจรจาต่อเนื่องตาม FTA

» ไทย - บาห์เรน

ความตกลงว่าด้วยการเป็นหุ้นส่วนเศรษฐกิจที่ใกล้ชิด ไทย - บาห์เรน (Bahrain - Thailand Closer Economic Partnership Agreement)

เริ่มเมื่อปี 2545 (2002) ผู้นำทั้งสองฝ่ายลงนามแถลงการณ์ร่วมเพื่อจัดตั้ง FTA ครอบคลุมการลดภาษีสินค้าบางส่วนทันที (Early Harvest) การเปิดเสรีด้านการค้าสินค้า บริการ และการลงทุน รวมถึงความร่วมมือด้านเศรษฐกิจต่างๆ ขณะนี้ได้หยุดการเจรจาความตกลงการเป็นพันธมิตรทางเศรษฐกิจไทย - บาห์เรน โดยขั้นตอนต่อไปจะมีการตั้งคณะกรรมการความร่วมมือ เพื่อเป็นกลไกติดตามความสัมพันธ์ทวิภาคีระหว่างกัน รวมทั้งไทยจะสนับสนุนบาห์เรนในการผลักดันการเจรจาความตกลงการค้าเสรีอาเซียน กับ GCC (Gulf Cooperation Council) มีสมาชิก 6 ประเทศ ประกอบด้วย บาห์เรน สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ซาอุดีอาระเบีย โอมาน กาตาร์ และคูเวต) ที่บาห์เรนเป็นสมาชิกอยู่แล้ว

» ไทย - BIMSTEC

เขตการค้าเสรี BIMSTEC (BIMSTEC Free Trade Area)

เริ่มเมื่อปี 2546 (2003) และ 2547 (2004) ที่ร่วมลงนาม กรอบ FTA ครอบคลุมการเปิดเสรีด้านการค้าสินค้า บริการ และการลงทุน รวมถึงความร่วมมือด้านเศรษฐกิจอื่นๆ โดยด้านการค้าสินค้านั้น ประเทศที่พัฒนาน้อยก็จะได้รับการยืดหยุ่น และปฏิบัติเป็นพิเศษ การลดภาษีเริ่มวันที่ 1 กรกฎาคม 2549 (2006) ล่าสุดถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2558 (2015) สำหรับด้านการค้าบริการ และการลงทุน เริ่มเจรจาในปี 2548 (2005) เสร็จสิ้นภายในปี 2550 (2007) ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการกำหนดให้ FTA มีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 มกราคม 2553 (2010) คงเหลือการยื่นตารางรายการสินค้าที่จะมีการลด/เลิกภาษี เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรี และรัฐสภาให้ความเห็นชอบในการลงนาม ความตกลงด้านการค้า โดยที่การค้าบริการ และการลงทุนอยู่ระหว่างการเจรจาจัดทำความตกลงฯ

» ไทย - สมาคมการค้าเสรีแห่งยุโรป

ความตกลงการค้าเสรีไทย - สมาคมการค้าเสรีแห่งยุโรป (Thailand - Europe Free Trade Association Free Trade Agreement - TEFTA)

เริ่มเมื่อปี 2547 (2004) แล้วเจรจาอย่างเป็นทางการในปี ต่อมา ครอบคลุมการค้าสินค้า บริการ และการลงทุน รวมถึงความร่วมมือต่างๆ ด้วยหลักความยืดหยุ่น เพื่อให้ได้ประโยชน์ เท่าเทียมกัน (Mutual Benefit) และสอดคล้องหลักการของ องค์การการค้าโลก ถึงเดือนมกราคม 2549 (2006) ได้เจรจา ครอบคลุมทุกหัวข้อ โดยมีการเจรจา

เปิดตลาดสินค้าเกษตรแปรรูป สินค้าเกษตรพื้นฐาน สินค้า อุตสาหกรรม และสินค้าประมง สำหรับการค้าบริการ EFTA สนใจสาขาวิชาชีพต่างๆ ไทยขอให้เปิดตลาดเพิ่มในกิจกรรม Insurance Reinsurance และ Banking ขณะที่การลงทุนยังมี ทำที่แตกต่างหลายประเด็น เช่น นิยาม “การลงทุน” “ผู้ลงทุน” ขอบเขตการคุ้มครองการลงทุน และการระงับข้อพิพาท เป็นต้น ไทยอยู่ในขั้นตอนการเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาทบทวน ทำที่ และกรอบการเจรจา

» ไทย - อินเดีย

ความตกลงการค้าเสรี ไทย - อินเดีย (India - Thailand Free Trade Agreement - ITFTA)

เริ่มเมื่อปี 2544 (2001) สรุปรอบ FTA ได้ในปี 2546 (2003) ครอบคลุมการเปิดเสรีด้านการค้าสินค้า บริการ และการลงทุน รวมถึงความร่วมมือด้านเศรษฐกิจอื่นๆ โดยมีการ ลด/เลิกภาษีตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2547 (2004) ถึงภายใน ปี 2553 (2010) อีกทั้งมีการเจรจาเปิดเสรีการค้าบริการระหว่าง ปี 2547 (2004) ถึงปี 2549 (2006) ก่อนเจรจาสาขาที่พร้อม ต่อไป ซึ่งเมื่อเดือนธันวาคม 2551 (2008) ได้ทำข้อสรุปการเจรจาเปิดเสรีการค้าสินค้า เบื้องต้นได้แล้ว อยู่ระหว่างรอการยืนยัน จากอินเดีย ตรวจสอบร่างความตกลงด้านการค้าสินค้า และเอกสารแนบ สำหรับการค้า บริการ และการลงทุนนั้น อยู่ระหว่างการเจรจาจัดทำความตกลงในเรื่องนั้นๆ

» ไทย - ญี่ปุ่น

**ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจ ไทย - ญี่ปุ่น
(Japan - Thailand Economic Partnership
Agreement - JTEPA)**

เมื่อปี 2545 (2002) เริ่มการเจรจาหุ้นส่วนเศรษฐกิจ ไทย - ญี่ปุ่น (Japan - Thailand Closer Economic Partnership - JTEPA) อย่างเป็นทางการในปีต่อมา ครอบคลุมความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจทุกด้าน โดยเปิดเสรีด้านการค้า บริการ และการลงทุน รวมถึงความร่วมมือในสาขาต่างๆ ลงนามความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย - ญี่ปุ่น เมื่อวันที่ 3 เมษายน 2550 (2007) และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2550 (2007) โดยการเปิดเสรีการค้าสินค้านั้น มีการลด/เลิกภาษีมากกว่าร้อยละ 90 ของรายการสินค้า อีกทั้งมีมาตรการปกป้องสองฝ่ายในกรณีการลด/เลิกภาษีก่อให้เกิดความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศ สำหรับด้านการค้าบริการ ไทยสามารถไปลงทุนเปิดกิจการ และทำงานในญี่ปุ่นมากขึ้น และง่ายขึ้นในหลายสาขา เช่น บริการดูแลผู้สูงอายุ/ผู้ป่วย บริการสปา บริการโรงแรม บริการร้านอาหาร และบริการผู้ซ่อมรถ เป็นต้น โดยมีมาตรการปกป้องฉุกเฉินที่จะเริ่มเจรจาใน 6 เดือนหลัง JTEPA มีผลบังคับใช้

สำหรับด้านการลงทุน ไทยสามารถเข้าไปลงทุนทุกสาขา ยกเว้น อุตสาหกรรมผลิตยา อุตสาหกรรมอวกาศ และยานอวกาศ อุตสาหกรรมผลิตน้ำมัน อุตสาหกรรมกระจายเสียง การทำเหมืองแร่ การประมง การเกษตร ป่าไม้ และอุตสาหกรรมพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง โดยสามารถแก้ไขข้อผูกพันแบบถอยหลัง (Backtrack) ได้ แต่อาจต้องมีการชดเชยหรือปรับข้อผูกพันอื่น เพื่อให้ประโยชน์โดยรวมไม่ลดลง

ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนกำหนดกลไกในการติดตามผล และกำหนดให้มีการทบทวนทั่วไป (10 ปี) ทบทวนเฉพาะบท (การค้าสินค้า 10 ปี หรือก่อนหน้านั้นตามที่ตกลง การค้าและบริการ 3 หรือ 5 ปี การลงทุน 5 ปี)

» ไทย - นิวซีแลนด์

**ความตกลงว่าด้วยการเป็นหุ้นส่วนเศรษฐกิจ
ที่ใกล้ชิด ไทย - นิวซีแลนด์ (Thailand -
New Zealand Closer Economic Partnership
Agreement - TNZCEP)**

เริ่มเมื่อปี 2546 (2003) พัฒนาลูกการเจรจาในปีต่อมา ครอบคลุมความร่วมมือทางเศรษฐกิจทุกด้าน ทั้งการเปิดเสรีด้านการค้าสินค้า บริการ การลงทุน รวมทั้งความร่วมมือที่เกี่ยวข้องกับการค้า โดยใช้ FTA ไทย - ออสเตรเลียเป็นพื้นฐานการเจรจา ซึ่งได้ลงนามความตกลงว่าด้วยการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจที่ใกล้ชิด ไทย - นิวซีแลนด์ เมื่อวันที่ 19 เมษายน 2548 (2005) มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2548 (2005) กำหนดให้เปิดเสรีการค้าสินค้า โดยนิวซีแลนด์ลดภาษีสินค้าจำนวนประมาณร้อยละ 79 เป็นอัตราร้อยละ 0 ในวันที่ความตกลงฯ มีผลบังคับใช้ และทยอยลดภาษีเป็นอัตราร้อยละ 0 ภายใน 10 ปี (ปี 2558 หรือ 2015) ไทยลดภาษีสินค้าจำนวนประมาณร้อยละ 54 เป็นอัตราร้อยละ 0 ในวันที่ความตกลงฯ มีผลบังคับใช้ แล้วทยอยลดเป็นศูนย์ภายใน 15 ปี (ปี 2563 หรือ 2020) แต่มีมาตรการปกป้องพิเศษ 23 สินค้า และให้โควตาเฉพาะสำหรับนิวซีแลนด์ 4 สินค้า

ด้านการค้าบริการ และการลงทุน นิวซีแลนด์เปิดให้ไทยเข้าไปลงทุนในธุรกิจทุกประเภทได้ร้อยละ 100 ยกเว้น ประมง และหากลงทุนเกินกว่า 50 ล้านดอลลาร์นิวซีแลนด์ต้องขออนุญาตจากคณะกรรมการการลงทุนต่างชาติก่อน ขณะที่ไทยก็เปิดให้นิวซีแลนด์ลงทุนได้ร้อยละ 100 ในธุรกิจผลิตสินค้าบางประเภทที่รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการลงทุนด้วยเงินลงทุนไม่น้อยกว่า 3 ล้านบาท เช่น ธุรกิจผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า ซอฟต์แวร์ เครื่องจักร ผลิตภัณฑ์กระดาษ และการแปรรูปอาหารที่ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เป็นต้น

เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2552 (2009) เริ่มวางแผนการเจรจาด้านการค้าบริการ และการจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ โดยภายใน 3 ปีนับจากวันที่ความตกลงฯ มีผลบังคับใช้ กำหนดให้มีการเจรจาเปิดตลาดการค้าบริการ ทบทวนสินค้าที่มี

มาตรการปกป้องพิเศษ และการจัดซื้อโดยรัฐ ซึ่งจะเข้าสู่ขั้นตอนการเสนอคณะรัฐมนตรี และรัฐสภาให้ความเห็นชอบกรอบการเจรจาต่อเนื่องต่อไป

» ไทย - เปรู

ความตกลงการค้าเสรี ไทย - เปรู (Thailand - Peru Free Trade Agreement)

เริ่มเมื่อปี 2545 (2002) พัฒนาลู่การลงนามกรอบความตกลงว่าด้วยความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้น ไทย - เปรู (Framework Agreement on Closer Economic Partnership between the Republic of Peru and the Kingdom of Thailand) ในปี 2546 (2003) ครอบคลุมการค้า สินค้า บริการ และการลงทุน รวมทั้งความร่วมมือด้านต่างๆ ด้วยเป้าหมายการเป็นเขตการค้าเสรีที่สมบูรณ์ในปี 2558 (2015) ยกเว้นสินค้าที่มีความอ่อนไหวจะพิจารณาเป็นรายการๆ ไป ซึ่งได้ลงนามพิธีสารเพื่อเร่งเปิดเสรีการค้า และอำนวยความสะดวกทางการค้าเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2548 (2005) อีกทั้งลงนามพิธีสารเพิ่มเติมด้านถิ่นกำเนิดสินค้าในเดือนพฤศจิกายน 2549 (2006) เพื่อลดภาษีสินค้าบางส่วน (Early Harvest) มีผลในทางปฏิบัติ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนเตรียมการเสนอคณะรัฐมนตรี และรัฐสภาให้ความเห็นชอบการลงนามพิธีสารเพิ่มเติม

» ไทย - สหรัฐอเมริกา

ความตกลงการค้าเสรี ไทย - สหรัฐอเมริกา (Thailand - US Free Trade Agreement)

เริ่มเมื่อปี 2545 (2002) มีการลงนามกรอบความตกลงด้านการค้าและการลงทุน (Trade and Investment Framework Agreement between the United States and the Kingdom of Thailand - TIFA) เพื่อแก้ไขปัญหา และอุปสรรคทางการค้า และปูทางสู่การจัดตั้ง FTA ในอนาคต ครอบคลุมการเปิดเสรีด้านการค้าสินค้า การค้าบริการ และการลงทุน รวมทั้งความร่วมมือทางเศรษฐกิจสาขาต่างๆ โดยที่การเจรจาหยุดชะงักเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2549 (2006) จากการยุบสภาของไทย หลังปฏิรูปการปกครองเดือนกันยายน 2549 (2006) สหรัฐอเมริกาประกาศไม่เจรจา FTA กับรัฐบาลที่ไม่ได้มาจาก

การเลือกตั้ง ประกอบกับมีการเลือกตั้งประธานาธิบดีในเดือนพฤศจิกายน 2551 (2008) สหรัฐอเมริกาจึงยังไม่มีท่าที แต่ก็มีกลไกประชุมหารือประเด็นอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวกับ FTA เช่น ประเด็นปัญหาการค้าและการลงทุน และอื่นๆ ที่จะนำไปสู่ความร่วมมือทางการค้าระหว่างกันเป็นระยะๆ ตามความเหมาะสม

FTA ทุกฉบับมีกรอบการเจรจาหลักเป็นการเปิดเสรีด้านการค้า บริการ และการลงทุน อีกทั้งความร่วมมือด้านเศรษฐกิจอื่นๆ โดยการเปิดเสรีด้านการค้าจะเริ่มก่อน ซึ่งเป็นการลด/เลิกภาษีเหลืออัตราศูนย์ตามรายการสินค้าที่ตกลงกัน ด้านการค้าบริการ และการลงทุนจะเจรจาภายหลังกว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าก็มีบทบาทสำคัญ สำหรับความร่วมมือด้านเศรษฐกิจอื่นๆ เช่น พิธีการศุลกากร การทดสอบและรับรองมาตรฐาน พาณิชยอิเล็กทรอนิกส์ และทรัพย์สินทางปัญญา เป็นต้น ขึ้นอยู่กับการเจรจา ความสนใจ ปัญหาและอุปสรรคที่รอการแก้ไข รวมถึงความพร้อมของทั้งสองฝ่าย

**FTA เป็นยุทธศาสตร์
ช่วงชิงความได้เปรียบ
หรือป้องกันความเสี่ยงเปรียบ
ในเชิงการค้า หากไทยไม่ทำ
ผู้ส่งออกไทยก็จะเสียเปรียบ**

FTA เป็นยุทธศาสตร์ช่วงชิงความได้เปรียบ หรือป้องกันความเสี่ยงเปรียบในเชิงการค้า หากไทยไม่ทำ ผู้ส่งออกไทยก็จะเสียเปรียบ และได้สิทธิประโยชน์น้อยกว่าประเทศคู่แข่งของไทย นอกจากนี้ FTA ยังสร้างประโยชน์ให้แก่ผู้บริโภคโดยตรง สำหรับการเปิดตลาดการลงทุนก็จะสร้างความเชื่อมั่นแก่นักลงทุนของต่างประเทศที่จะเข้ามาลงทุนในภูมิภาคอาเซียน และไทย ขณะที่นักลงทุนไทยก็จะมี ความเชื่อมั่นในการไปลงทุนในประเทศอื่น อีกทั้งช่วยดึงดูด และส่งเสริมการลงทุนระหว่างกันของระหว่างภูมิภาคอาเซียนกับคู่พหุภพณัทธิทั้งในภาคการผลิต และภาคบริการ นำไปสู่การไหลเข้าของเงินลงทุนใหม่ และการนำผลกำไรกลับมาลงทุนใหม่แบบยั่งยืนสอดคล้องกับเป้าหมายของประเทศผู้รับการลงทุนทั้งหลาย

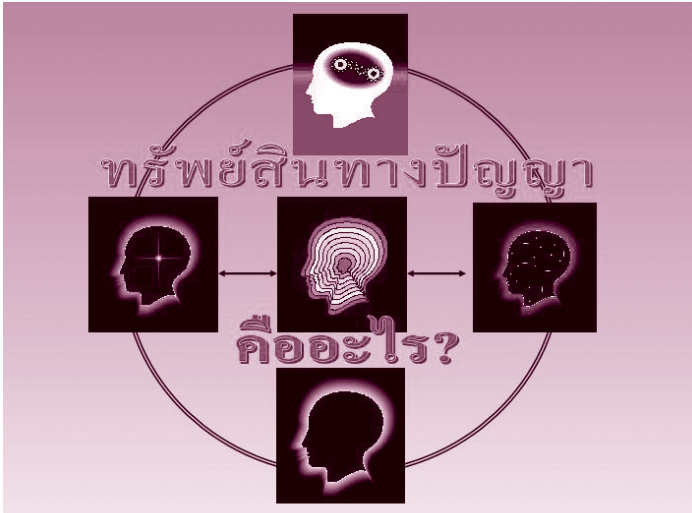

สิทธิของนักแสดง

ลิขสิทธิ์ (Copyright) หมายถึง สิทธิแต่ผู้เดียวที่จะกระทำการใดๆ เกี่ยวกับงานที่ผู้สร้างสรรค์ได้ทำขึ้น โดยการแสดงออกตามประเภทงานลิขสิทธิ์ต่างๆ ซึ่งกฎหมายรับรองให้ผู้สร้างสรรค์กระทำการใดๆ เกี่ยวกับงานที่ตนได้ทำขึ้น อันได้แก่ สิทธิที่จะทำซ้ำ ดัดแปลง หรือนำออกโฆษณา ไม่ว่าในรูปลักษณะอย่างใดหรือวิธีใด รวมทั้งอนุญาตให้ผู้อื่นนำงานนั้นไปทำเช่นนั้นด้วย ลิขสิทธิ์จึงเป็นผลงานที่เกิดจากการใช้สติปัญญา ความรู้ความสามารถและความวิริยอุตสาหะในการสร้างสรรค์งานให้เกิดขึ้น ซึ่งถือว่าเป็น “ทรัพย์สินทางปัญญา” (Intellectual Property) ประเภทหนึ่งที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจ ดังนั้น เจ้าของผลงานอันมีลิขสิทธิ์จึงควรได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย

ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 6 และ มาตรา 15 กำหนดให้เจ้าของลิขสิทธิ์ในงานสร้างสรรค์ประเภทต่างๆ ดังต่อไปนี้ คือ งานวรรณกรรม นาฏกรรม ศิลปกรรม ดนตรีกรรม โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียง งานแพร่เสียงแพร่ภาพ หรืองานอื่นใดในแผนกวรรณคดี วิทยาศาสตร์ หรือศิลปะ มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในการทำซ้ำ ดัดแปลง หรือเผยแพร่ต่อสาธารณชน รวมทั้งการอนุญาตให้บุคคลอื่นใช้งานลิขสิทธิ์โดยกระทำการดังกล่าว และหากเป็นงานประเภทโสตทัศนวัสดุ สิ่งบันทึกเสียง ภาพยนตร์ หรือโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เจ้าของลิขสิทธิ์ก็จะมีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในการให้บุคคลอื่นเช่าต้นฉบับหรือสำเนาเหล่านั้นด้วย ดังนั้น หากบุคคลอื่นต้องการจะใช้สิทธิดังกล่าวจะต้องขออนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ก่อนเสมอ

บางสิ่งที่คุณหมายลิขสิทธิ์ไม่ให้ความคุ้มครอง
สาธารณชนสามารถใช้งานดังกล่าวเหล่านี้
ได้อย่างเสรีโดยไม่ต้องขออนุญาตผู้ใด
แม้สิ่งดังกล่าวเหล่านั้น
จะปรากฏอยู่ในงานลิขสิทธิ์ของผู้อื่น

แม้ว่ากฎหมายลิขสิทธิ์จะให้ความคุ้มครองงานสร้างสรรค์ประเภทต่างๆ ตามมาตรา 6 แต่ก็มีบางสิ่งที่กฎหมายลิขสิทธิ์ไม่ให้ความคุ้มครอง ได้แก่ ขั้นตอน ความคิด วิธีการ กรรมวิธี แนวความคิด หลักการ การค้นพบ หรือทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์ หรือคณิตศาสตร์ นอกจากนี้ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 7 ยังกำหนดให้งานดังต่อไปนี้ไม่ถือเป็นงานลิขสิทธิ์ คือ

- 1) ข่าวประจำวัน และข้อเท็จจริงต่างๆ ที่มีลักษณะเป็นเพียงข่าวสาร อันมิใช่ในงานในแผนกวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์ หรือแผนกศิลปะ
- 2) รัฐธรรมนูญและกฎหมาย
- 3) ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง คำชี้แจง และหนังสือโต้ตอบของหน่วยงาน
- 4) คำพิพากษา คำสั่ง คำวินิจฉัย และรายงานของทางราชการ
- 5) คำแปลและการรวบรวมสิ่งต่างๆ ตาม (1) ถึง (4) ที่กระทรวง ทบวง กรม หรืองานอื่นใดของรัฐหรือของท้องถิ่นจัดทำขึ้น

ดังนั้น สาธารณชนสามารถใช้งานดังกล่าวเหล่านี้ได้อย่างเสรีโดยไม่ต้องขออนุญาตผู้ใด แม้สิ่งดังกล่าวเหล่านั้นจะปรากฏอยู่ในงานลิขสิทธิ์ของผู้อื่น หากผู้ใช้งานไม่ได้คัดลอก ถ้อยคำใดในการนำเสนอผลงานของบุคคลอื่น เช่น หนังสือพิมพ์ ไม่มีลิขสิทธิ์ในข้อเท็จจริงที่อยู่ในรายงานข่าว เป็นต้น เนื่องจาก

ไม่อยู่ภายใต้การคุ้มครองลิขสิทธิ์ตามกฎหมายนอกจากนั้น ชื่อผลงาน ชื่อต่างๆ (เช่น ชื่อคน ชื่อหนังสือ ชื่อเรื่อง เป็นต้น) ถ้อยคำสั้นๆ คำขวัญ รายชื่อส่วนประกอบหรือส่วนผสมต่างๆ เช่น อาหาร เครื่องดื่ม ไม่ได้ได้รับความคุ้มครองภายใต้กฎหมายลิขสิทธิ์ เนื่องจากไม่มีการสร้างสรรค์ที่เพียงพอ แต่เพียงหวังว่าสิ่งเหล่านี้ อาจได้รับความคุ้มครองภายใต้กฎหมายอื่น เช่น กฎหมายเครื่องหมายการค้า กฎหมายว่าด้วยการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรม เป็นต้น

» สิทธิของนักแสดง

ปัจจุบันพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 กล่าวถึง ลิขสิทธิ์ และสิทธิของนักแสดง ด้วยเหตุผลประการหนึ่งของการให้ความคุ้มครองแก่นักแสดง คือ โดยทั่วไปแล้ว นักแสดงจะเป็นผู้ถ่ายทอดงานวรรณกรรมหรือศิลปกรรม เช่น นักร้องจะเป็นผู้นำงานดนตรีกรรม (คำ/เนื้อร้อง ทำนอง) มาขับร้อง ให้ผู้ชมฟัง ซึ่งถือเป็นการนำงานของผู้สร้างสรรค์ (ผู้แต่งคำ/เนื้อร้อง และทำนอง) มาขับร้องเพื่อให้เผยแพร่กว้างขวางออกไปสู่สาธารณชน ดังนั้น นักแสดงจึงควรได้รับการคุ้มครองเช่นเดียวกัน

ตามมาตรา 4 แห่ง พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ฯ คำว่า “นักแสดง” หมายถึง “ผู้แสดง นักดนตรี นักร้อง นักเต้น นักรำ และผู้ซึ่งแสดงท่าทาง ร้อง กล่าว พากย์ แสดงตามบทหรือในลักษณะอื่นใด”

นักแสดงอาจเป็นผู้แสดงภาพยนตร์ ละครโทรทัศน์ ละครร้อง นักเล่นดนตรี นักร้อง นักเต้น นักรำ ไม่ว่าจะ เป็นนักเต้น โขนรามเกียรติ์ นักรำนาฏศิลป์ นักเต้นบัลเลต์ ผู้แสดงท่าทางตามบท ผู้แสดงละครใบ้ ผู้ร้องผู้แสดงกล่าวตามบท เช่น ละครโทรทัศน์ สมัยก่อนผู้แสดงไม่ต้องท่องบท แต่พูดตามที่มีผู้บอกบทซึ่งเป็นการแสดงสด ผู้พากษ์ภาพยนตร์หรือภาพยนตร์โทรทัศน์ ก็ถือเป็นนักแสดง หรือผู้พากษ์ในลักษณะอื่น ก็ถือว่าเป็นนักแสดง เช่น ผู้พากษ์การแข่งขันกีฬาที่มีการถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์ซึ่งไม่มีบทมาก่อน*

* ปริญญา ดิณดุจ “คู่มือการศึกษาวิชากฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา” สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา 2543.

นักแสดงเป็นเพียงผู้แสดงตามบทหรือ เป็นผู้ถ่ายทอดวรรณกรรมหรือดนตรีกรรม ไปสู่สาธารณชน มิใช่ผู้สร้างงานวรรณกรรม หรือดนตรีกรรม กฎหมายจึงให้ความคุ้มครอง อย่างสิทธิข้างเคียง

นักแสดงเป็นเพียงผู้แสดงตามบทหรือเป็นผู้ถ่ายทอดวรรณกรรมหรือดนตรีกรรมไปสู่สาธารณชน มิใช่ผู้สร้างงานวรรณกรรมหรือดนตรีกรรม กฎหมายจึงให้ความคุ้มครองอย่างสิทธิข้างเคียง

สิทธินักแสดง* ถือเป็นสิทธิข้างเคียง (Neighbouring Rights) อย่างหนึ่งใน 3 ประเภท อีก 2 ประเภท คือ สิทธิของผู้ผลิตสิ่งบันทึกเสียง (rights of phonogram producers) และสิทธิขององค์การแพร่เสียงแพร่ภาพ (rights of broadcasting organizations) แต่สิทธิข้างเคียง 2 ประเภทดังกล่าว พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ถือเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ สำหรับสิทธิของนักแสดงนั้นก่อนหน้านี้ไม่ถือเป็นสิทธิในลิขสิทธิ์และเพิ่งได้รับความคุ้มครองเป็นครั้งแรกตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 44 ถึงมาตรา 53

» นักแสดงมีสิทธิอะไรบ้าง

สิทธิตามมาตรา 44 นักแสดงย่อมมีสิทธิแต่ผู้เดียวในการกระทำอันเกี่ยวกับการแสดงของตนดังต่อไปนี้

- (1) แพร่เสียงแพร่ภาพ หรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนซึ่งการแสดง เว้นแต่จะเป็นการแพร่เสียงแพร่ภาพหรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนจากสิ่งบันทึกการแสดงที่มีการบันทึกไว้แล้ว
- (2) บันทึกการแสดงที่ยังไม่มีการบันทึกไว้แล้ว
- (3) ทำซ้ำซึ่งสิ่งบันทึกการแสดงที่มีผู้บันทึกไว้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากนักแสดงหรือสิ่งบันทึกการแสดงที่ได้รับอนุญาตเพื่อวัตถุประสงค์อื่น หรือสิ่งบันทึกการแสดงที่เข้าข่ายยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ของนักแสดงตามมาตรา 53

สิทธิในการแสดงของตนที่ยังไม่ได้ถูกบันทึกไว้ (การแสดงสด) นักแสดงจะมีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในการแสดงของตนดังต่อไปนี้

- (1) แพร่เสียงแพร่ภาพ นักแสดงจะมีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในการนำการแสดงที่ยังไม่ได้บันทึกไว้ออกเผยแพร่ต่อสาธารณชน โดยทางวิทยุกระจายเสียงทางโทรทัศน์ หรือทางสื่ออื่นๆ ที่มีลักษณะคล้ายกัน ดังนั้น หากมีผู้ประสงค์จะเผยแพร่การแสดงดังกล่าวไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนทางโทรทัศน์ เช่น ถ่ายทอดการแสดงละครเวที หรือถ่ายทอดการแสดงคอนเสิร์ต เป็นต้น ต้องได้รับอนุญาตจากนักแสดงก่อน มิฉะนั้นถือเป็นการละเมิดสิทธิของนักแสดง
- (2) เผยแพร่ต่อสาธารณชน หากมีผู้ใดประสงค์จะนำการแสดงให้ปรากฏต่อสาธารณชนโดยการแสดงหรือโดยวิธีอื่นใด เช่น การจัดให้คนเข้าชมการแสดงคอนเสิร์ต เป็นต้น ต้องได้รับอนุญาตจากนักแสดงก่อน

* สำนักลิขสิทธิ์ (คณะอนุกรรมการส่งเสริมและพัฒนา การคุ้มครอง) กรมทรัพย์สินทางปัญญา www.ipthailand.org

**สืบค้นหลักการแสดงที่ได้บันทึกไว้
โดยไม่ได้รับอนุญาตจากนักแสดง
หากผู้ใดประสงค์จะทำซ้ำสืบ
บันทึกการแสดงดังกล่าว
ต้องได้รับอนุญาตจากนักแสดงก่อน**

(3) บันทึกการแสดง นักแสดงมีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในการบันทึกการแสดงของตน หากมีผู้ประสงค์จะบันทึกการแสดงดังกล่าวไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนในรูปแบบใดๆ ก็ตาม เช่น เทป ซีดี วีซีดี และดีวีดี เป็นต้น ต้องได้รับอนุญาตจากนักแสดงก่อน

กรณีบุคคลอื่นได้บันทึกการแสดงของนักแสดง นักแสดงจะมีสิทธิในการทำซ้ำ สิ่งบันทึกการแสดงที่มีผู้อื่นบันทึกไว้ในเฉพาะกรณี ดังต่อไปนี้

(1) ทำซ้ำสิ่งบันทึกการแสดงที่ได้บันทึกไว้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากนักแสดง

นักแสดงมีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในการทำสำเนาไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนจากต้นฉบับหรือสำเนาสิ่งบันทึกการแสดงที่ได้บันทึกไว้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากนักแสดง (สิ่งบันทึกการแสดงที่สร้างขึ้นโดยละเมิดสิทธิของนักแสดง) หากมีผู้ใดประสงค์จะทำซ้ำสิ่งบันทึกการแสดงดังกล่าวต้องได้รับอนุญาตจากนักแสดงก่อน

ตัวอย่าง นายบี ได้แอบถ่ายวิดีโอการแสดงคอนเสิร์ตของต่าย อรทัย แล้วนำออกจำหน่ายเช่นนี้ถือว่านายบี ละเมิดสิทธินักแสดงของต่าย อรทัย ต่าย อรทัยจึงมีสิทธิฟ้องเรียกค่าเสียหายจากการกระทำดังกล่าว และหากมีผู้ใดประสงค์จะทำซ้ำสิ่งบันทึกการแสดงดังกล่าวต้องได้รับอนุญาตจากนักแสดงก่อน

ข้อสังเกต หาก นายบี ได้บันทึกการแสดงโดยได้รับอนุญาตจากนักแสดง ถือว่านายบีเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในสิ่งบันทึกการแสดงดังกล่าว ดังนั้น หากนักแสดงหรือบุคคลใดประสงค์จะทำซ้ำสิ่งบันทึกการแสดงที่ นายบี ได้บันทึกไว้ ต้อง

ได้รับอนุญาตจากนายบีก่อน มิฉะนั้น จะถือเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ของนายบี

(2) ทำซ้ำสิ่งบันทึกการแสดงที่ได้รับอนุญาตเพื่อวัตถุประสงค์อื่น

กรณีนี้ นักแสดงอนุญาตให้ผู้อื่นบันทึกการแสดงของตนเพื่อวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งแล้ว ผู้ได้รับอนุญาตหรือบุคคลอื่นจะทำซ้ำสิ่งบันทึกการแสดงเพื่อวัตถุประสงค์อื่นนอกจากวัตถุประสงค์ที่ได้รับอนุญาตไม่ได้

ตัวอย่าง นายบีได้รับอนุญาตจากนักแสดงให้บันทึกการแสดงเพื่อการศึกษา เช่นนี้หากนายบี หรือผู้หนึ่งผู้ใดประสงค์จะทำซ้ำสิ่งบันทึกการแสดงดังกล่าวเพื่อออกจำหน่ายต้องได้รับอนุญาตจากนักแสดงก่อน

(3) ทำซ้ำสิ่งบันทึกการแสดงที่เข้าข่ายกเว้นการละเมิดสิทธิของนักแสดง

กรณีมีผู้บันทึกการแสดง (การแสดงสด) ของนักแสดงไว้โดยไม่ได้รับอนุญาต แต่การบันทึกดังกล่าวเข้าข่ายกเว้นตามกฎหมายลิขสิทธิ์ เช่น บันทึกการแสดงเพื่อใช้ดูเป็นการส่วนตัวหรือเพื่อประโยชน์ในการศึกษาโดยไม่แสวงหากำไร เป็นต้น เช่นนี้ผู้บันทึกการแสดงดังกล่าว สามารถกระทำได้โดยไม่ต้องได้รับอนุญาตจากนักแสดง แต่การทำซ้ำสิ่งบันทึกการแสดงดังกล่าวเป็นสิทธิของนักแสดง ผู้ทำซ้ำสิ่งบันทึกการแสดงจึงต้องได้รับอนุญาตจากนักแสดงก่อน มิฉะนั้นถือว่าละเมิดสิทธิของนักแสดง

ตัวอย่าง นายบีได้บันทึกการแสดงคอนเสิร์ตของรูก The Star 4 เพื่อการศึกษาหรือเพื่อชมเป็นการส่วนตัวโดยไม่หากำไร เช่นนี้ไม่ถือว่านายบีละเมิดสิทธินักแสดงของรูก The Star 4

เนื่องจากเข้าข้อยกเว้นการละเมิดสิทธิของนักแสดง แต่หาก นายบี หรือบุคคลอื่นประสงค์จะทำซ้ำสิ่งบันทึกการแสดง ดังกล่าวต้องได้รับอนุญาตจากรุจ The Star 4 ก่อน

» ค่าตอบแทนของนักแสดง

สิทธิตามมาตรา 45 ผู้ใดนำสิ่งบันทึกเสียงการแสดงซึ่งได้นำออกเผยแพร่เพื่อวัตถุประสงค์ทางการค้าแล้ว หรือนำสำเนาของงานนั้นไปแพร่เสียงหรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนโดยตรงให้ผู้นั้นจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรมแก่นักแสดง ในกรณีที่ตกลงค่าตอบแทนไม่ได้ ให้อธิบดีเป็นผู้มีคำสั่งกำหนดค่าตอบแทน ทั้งนี้ โดยให้คำนึงถึงอัตราค่าตอบแทนปกติในธุรกิจประเภทนั้น

คำสั่งของอธิบดีตามวรรคหนึ่ง คู่กรณีอาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของอธิบดี คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

นักแสดงจะมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนจากผู้ที่น่าต้นฉบับหรือสำเนาสิ่งบันทึกเสียงการแสดง (เทป หรือซีดีที่บันทึกเสียงการแสดง) ไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ทางการค้า ใน 2 กรณี ดังนี้

- (1) ใช้แพร่เสียงต่อสาธารณชนโดยตรง เพื่อวัตถุประสงค์ทางการค้า ได้แก่ การแพร่เสียงจากสิ่งบันทึกเสียงการแสดงทางวิทยุกระจายเสียง
- (2) ใช้เผยแพร่ต่อสาธารณชนโดยตรง เพื่อวัตถุประสงค์ทางการค้า ได้แก่ การเปิดสิ่งบันทึกเสียงการแสดงในสถานประกอบกิจการธุรกิจการค้า เช่น ร้านอาหาร โรงแรม หรือสถานบันเทิง เป็นต้น

ทั้งนี้ หากไม่สามารถตกลงค่าตอบแทนกันได้ พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ ได้ให้อำนาจอธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา กำหนดค่าตอบแทนดังกล่าว โดยคำนึงถึงอัตราค่าตอบแทนปกติในทางธุรกิจ ซึ่งคู่กรณีสามารถอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีต่อคณะกรรมการลิขสิทธิ์ได้ภายใน 90 วัน โดยคำสั่งของคณะกรรมการลิขสิทธิ์ถือเป็นที่สุด

ข้อสังเกต นักแสดงมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนเฉพาะการนำสิ่งบันทึกเสียงการแสดง (เช่น เทป ซีดี) ออกเผยแพร่ต่อสาธารณชนโดยตรงเท่านั้น ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการนำสิ่งบันทึกการแสดงที่มีภาพการแสดงปรากฏอยู่ด้วย คือ งานโสตทัศนวัสดุ (VCD/DVD) ออกเผยแพร่ต่อสาธารณชนโดยตรงด้วย

ตัวอย่าง นายบีเป็นผู้ประกอบกิจการร้านอาหาร ได้นำเทปของบริษัท RS มาเปิดให้บริการลูกค้าในร้านอาหารของตน เช่นนั้นนอกจากนายบีต้องจ่ายค่าตอบแทนให้กับบริษัท RS เจ้าของลิขสิทธิ์งานสิ่งบันทึกเสียงและนักแต่งเพลงเจ้าของลิขสิทธิ์งานดนตรีกรรม (เนื้อร้อง ทำนอง) แล้ว นายบีต้องจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรมให้กับนักร้องในอัลบั้มเพลงดังกล่าวด้วย

หมายเหตุ สิทธิของนักแสดงตามข้อ 2.1 และสิทธิได้รับค่าตอบแทนตามข้อ 2.2 ดังกล่าวข้างต้นเป็นสิทธิที่นักแสดงจะพึงได้รับตามกฎหมาย แต่นักแสดงสามารถได้รับค่าตอบแทนอื่นๆ นอกจากที่กฎหมายกำหนดได้ โดยการทำสัญญาตกลงกับคู่สัญญา เช่น ทำสัญญากับเจ้าของลิขสิทธิ์งานภาพยนตร์หรือละครโทรทัศน์ ให้จ่ายค่าตอบแทนให้แก่นักแสดงจากการนำงานภาพยนตร์ หรืองานละครโทรทัศน์ ไปออกอากาศซ้ำ เป็นต้น

» สิทธิในการอนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิ์

นักแสดงสามารถอนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิตามมาตรา 44 ได้ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน เช่น อนุญาตให้แพร่เสียงแพร่ภาพการแสดง บันทึกการแสดง หรือทำซ้ำสิ่งบันทึกการแสดง รวมทั้งอนุญาตให้ผู้อื่นจัดเก็บค่าตอบแทนจากผู้ที่น่าต้นฉบับเสียงการแสดงไปแพร่เสียง หรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนโดยตรง

เมื่ออนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิ์แล้ว นักแสดงสามารถใช้สิทธิ์ดังกล่าวเองได้ หรืออนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิ์ดังกล่าวอีกก็ได้ เว้นแต่สัญญาอนุญาตได้กำหนดเป็นอย่างอื่น

ตัวอย่าง นักแสดงอนุญาตให้ นายบีบันทึกการแสดงคอนเสิร์ตของตน เช่นนี้ นักแสดงสามารถบันทึกการแสดงของตนได้ หรืออนุญาตให้ผู้อื่นบันทึกการแสดงดังกล่าวอีกก็ได้ เว้นแต่สัญญาที่ตกลงไว้กับนายบีห้ามไว้หรือมีเงื่อนไขอื่น

นักแสดงสามารถโอนสิทธิที่เกิดจากการแสดงของตนให้แก่บุคคลอื่นได้ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน การโอนสิทธิของนักแสดงสามารถแบ่งได้ 2 กรณี ดังนี้

การโอนโดยนิติกรรม นักแสดงสามารถทำสัญญาโอนสิทธิทั้งหมดหรือบางส่วนของตนให้แก่บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลก็ได้

แบบการโอน ต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อทั้ง 2 ฝ่าย คือ ผู้โอนและผู้รับโอน

ระยะเวลาการโอน การโอนจะกำหนดระยะเวลา หรือกำหนดตลอดอายุการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงก็ได้ ทั้งนี้ หากโอนสิทธิของนักแสดงไปโดยไม่ได้กำหนดระยะเวลาไว้จะถือว่าโอน 3 ปี

ผลของการโอน เมื่อโอนสิทธิของนักแสดงไปแล้ว นักแสดงจะไม่มีสิทธิใช้ หรืออนุญาต หรือโอนสิทธิดังกล่าวให้แก่ผู้อื่นได้อีก เว้นแต่ระยะเวลาการโอนที่ตกลงไว้ได้สิ้นสุดลงหรือครบกำหนด 3 ปี ในกรณีโอนโดยไม่ได้กำหนดระยะเวลา

ตัวอย่าง นักแสดงทำสัญญาโอนสิทธิการบันทึกการแสดงคอนเสิร์ตของตนทั้งหมด ให้แก่นายบีที่มีกำหนดระยะเวลา 5 ปี เช่นนี้ภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวนักแสดงไม่มีสิทธิในการบันทึกการแสดงดังกล่าว และไม่สามารถโอนสิทธิในการบันทึกการแสดง หรืออนุญาตให้ผู้อื่นบันทึก การแสดงดังกล่าว ทั้งนี้ หากนักแสดงหรือผู้ใดประสงค์จะบันทึกการแสดงของตน

ต้องได้รับอนุญาตจากนายบีก่อน เว้นแต่กำหนดเวลาโอนได้สิ้นสุดลงแล้ว

การโอนทางมรดก เมื่อนักแสดงถึงแก่ความตาย สิทธิของนักแสดงอันได้แก่ สิทธิทำซ้ำสิ่งบันทึกการแสดงที่ได้บันทึกไว้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากนักแสดง หรือได้รับอนุญาตเพื่อวัตถุประสงค์อื่น หรือทำซ้ำสิ่งบันทึกการแสดงที่เข้าข่ายยกเว้นการละเมิดสิทธิของนักแสดง และสิทธิได้รับค่าตอบแทนจากผู้ที่ทำซ้ำสิ่งบันทึกการแสดงไปแพร่เสียงหรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนโดยตรง จะตกทอดแก่ทายาทตามลำดับชั้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยทายาทจะมีสิทธิอันเกิดจากการแสดงดังกล่าวเช่นเดียวกับนักแสดง ภายในกำหนดอายุการคุ้มครองสิทธิของนักแสดง

» สิทธิของนักแสดงเกิดขึ้นเมื่อใด

สิทธิของนักแสดงได้รับความคุ้มครองเช่นเดียวกับงานลิขสิทธิ์อื่นๆ คือ คุ้มครองทันทีนับแต่มีการแสดงเกิดขึ้นโดยไม่ต้องจดทะเบียนเพื่อขอรับความคุ้มครองตามกฎหมาย ซึ่งสิทธิดังกล่าวได้ให้ความคุ้มครองทั้งในประเทศ และต่างประเทศที่เป็นภาคีความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า

สิทธิของนักแสดงได้รับความคุ้มครองเช่นเดียวกับ
งานลิขสิทธิ์อื่นๆ คือ คุ้มครองทันที
นับแต่มีการแสดงเกิดขึ้นโดยไม่ต้องจดทะเบียน
เพื่อขอรับความคุ้มครองตามกฎหมาย

ตัวอย่าง อีฟ ปองส์กั๊ต นักแสดงสัญชาติไทยไปแสดงคอนเสิร์ตในประเทศญี่ปุ่นซึ่งเป็นประเทศภาคีความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า เช่นนี้สิทธินักแสดงของอีฟ ปองส์กั๊ต ย่อมได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย ดังนั้น หากมีผู้ประสงค์จะบันทึกการแสดงดังกล่าว ต้องได้รับอนุญาตจากอีฟ ปองส์กั๊ต ก่อน

» กรณีที่การแสดงมีนักแสดงหลายคนนักแสดงจะบริหารจัดการสิทธิของตนอย่างไร

กรณีมีนักแสดงหลายคนในการแสดงชุดเดียวกัน เช่น วงดนตรี 1 วง มีนักร้องและนักดนตรีมากกว่า 1 คน เป็นต้น เช่นนี้นักแสดงดังกล่าวสามารถแต่งตั้งตัวแทนเพื่อมาบริหารจัดการสิทธินักแสดงแทนตนก็ได้ โดยตัวแทนดังกล่าวจะเป็นบุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคลก็ได้ และอาจเป็นนักแสดงด้วยกันหรือไม่ก็ได้ ทั้งนี้ การแต่งตั้งตัวแทนควรทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อนักแสดงและตัวแทน

ตัวอย่าง วง Paradox ประกอบด้วยนักร้องและนักดนตรีมากกว่า 1 คน เช่นนี้บุคคลในวงดนตรีดังกล่าวอาจแต่งตั้งคนใดคนหนึ่งในวง หรือบุคคลอื่นในการบริหารจัดการสิทธิของตน เช่น เป็นตัวแทนอนุญาตให้ผู้อื่นบันทึกการแสดง หรือตัวแทนในการเจรจาตกลงค่าตอบแทนจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับการแสดงไปเผยแพร่ต่อสาธารณชนโดยตรงแทนคนอื่นในวงดนตรี เป็นต้น

» ระยะเวลาในการแสวงหาประโยชน์จากการแสดงของตน

นักแสดงจะมีสิทธิในการแสวงหาประโยชน์จากการแสดงของตนภายในกำหนดอายุการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กรณี ดังนี้

กรณีที่ 1 อายุการคุ้มครองสิทธิแต่ผู้เดียวในงานแสดง

- (1) ในกรณีที่ไม่มีการบันทึกการแสดง จะมีอายุ 50 ปี นับแต่วันสิ้นปีปฏิทินของปีที่มีการแสดง

ตัวอย่าง นายบีแสดงคอนเสิร์ตเมื่อวันที่ 12 มกราคม 2551 สิทธิของนักแสดง จะได้รับความคุ้มครองตั้งแต่วันที่ 12 มกราคม 2551 แต่การนับอายุการคุ้มครองจะเริ่มนับตั้งแต่วันที่ 31 ธันวาคม 2551 จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2601

- (2) ในกรณีที่มีการบันทึกการแสดง จะมีอายุ 50 ปี นับแต่วันสิ้นปีปฏิทินของปีที่มีการบันทึกการแสดง

กรณีที่ 2 อายุการคุ้มครองสิทธิได้รับค่าตอบแทนจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับการแสดงต่อสาธารณชน จะมีอายุ 50 ปี นับแต่วันสิ้นปีปฏิทินของปีที่มีการบันทึกการแสดง

หมายเหตุ ในกรณีอายุการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงได้สิ้นสุดลงแล้ว ผู้หนึ่งผู้ใดประสงค์จะทำซ้ำสิ่งบันทึกการแสดง แพร่เสียงแพร่ภาพการแสดง หรือแพร่เสียงจากสิ่งบันทึกการแสดงต่อสาธารณชนโดยตรงสามารถกระทำได้โดยไม่ต้องขออนุญาต และจ่ายค่าตอบแทนให้แก่นักแสดง

» การกระทำอย่างไรถือเป็นการละเมิดสิทธิของนักแสดง

การกระทำที่ถือเป็นการละเมิดสิทธิของนักแสดง ได้แก่ การกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดที่เป็นสิทธิของนักแสดงโดยมิได้รับอนุญาตจากนักแสดง เช่น การแพร่เสียงแพร่ภาพการแสดง การบันทึกแสดง และการทำซ้ำสิ่งบันทึกการแสดง รวมทั้งการแพร่เสียงจากสิ่งบันทึกเสียงการแสดงต่อสาธารณชนโดยตรง โดยไม่ได้เสียค่าตอบแทนให้แก่นักแสดง เป็นต้น

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ ได้กำหนดโทษสำหรับผู้ละเมิดสิทธิของนักแสดงไว้ คือ ปรับตั้งแต่ 20,000 บาท - 200,000 บาท แต่ถ้าได้กระทำเพื่อการค้า จะมีโทษจำคุกตั้งแต่ 6 เดือน ถึง 4 ปี หรือปรับตั้งแต่ 100,000 บาท - 800,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ทุน ขนขึ้นต่ำ และเงินลงทุน ความเหมือนที่แตกต่าง (ตอนที่ 2)

ในตอนที่ผ่านมา ได้กล่าวถึงทุน และทุนขึ้นต่ำแล้ว ตอนที่ 2 นี้ จะได้กล่าวถึงเงินลงทุน และความสัมพันธ์ระหว่างทุน ทุนขึ้นต่ำ และเงินลงทุน โดยจำแนกเป็นขอบข่ายของเงินลงทุน นิยามของเงินลงทุน ที่มาของเงินลงทุน รูปแบบธุรกิจของผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุน คนต่างด้าวที่ขอรับการส่งเสริมการลงทุนได้ และทุนจดทะเบียนของคนต่างด้าวที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

» เงินลงทุนของโครงการขอรับการส่งเสริมฯ

เงื่อนไขพื้นฐานหนึ่งของการยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนต่อบีโอไอ คือ จะต้องมียุทธศาสตร์การลงทุนไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียนไม่น้อยกว่า 1 ล้านบาท ยกเว้นวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมที่จะกำหนดเงินลงทุนขึ้นต่ำไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียนไม่น้อยกว่า 5 แสนบาท ตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่ 6/2546 เรื่อง นโยบายส่งเสริม SMEs (Small and Medium Enterprises) ของประเทศไทย

เงินลงทุน โดยทั่วไปประกอบด้วย ค่าก่อสร้างหรือค่าเช่าระยะเวลามากกว่า 3 ปี ค่าเครื่องจักรหรือค่าเช่าระยะยาวมากกว่า 1 ปี ค่าติดตั้ง ค่าทดลองเครื่อง ค่าใช้จ่ายก่อนเปิด

ดำเนินการ มูลค่าสินทรัพย์อื่น ค่าที่ดิน ค่าวิชาการ และเงินลงทุนหมุนเวียน

เงินลงทุน ตามเงื่อนไขการขอรับการส่งเสริมฯ ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน

**ยกเว้นวิสาหกิจขนาดกลางและ
ขนาดย่อมที่จะกำหนดเงินลงทุนขึ้นต่ำ
ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน
ไม่น้อยกว่า 5 แสนบาท**

ความหมายของรายการเงินลงทุนไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน มีความสำคัญในการคำนวณจำนวนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ได้รับการยกเว้นตามสัดส่วนของเงินลงทุน โดยเงื่อนไขกิจการบางประเภทได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลรวมกันไม่เกินร้อยละ 100 ของเงินลงทุนไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน ตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่ ป. 12/2544 เรื่อง การกำหนดสัดส่วน หลักเกณฑ์

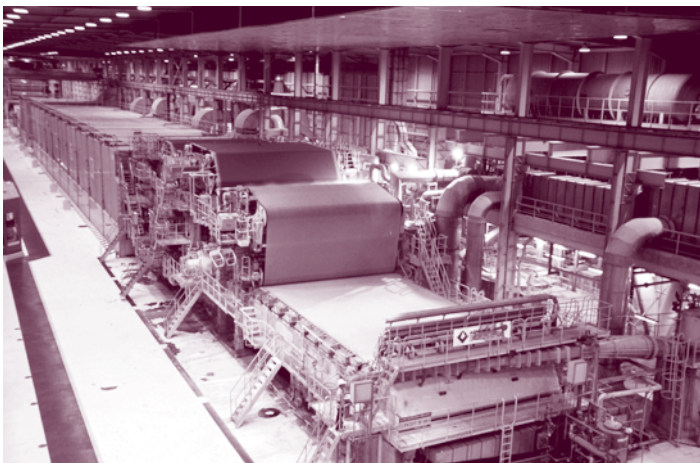
และวิธีการคำนวณการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ซึ่งจะระบุไว้ในเงื่อนไขประเภทกิจการ

ยอดเงินลงทุนไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียนจึงส่งผลต่อผลประกอบการของธุรกิจอย่างยิ่ง

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ ป. 1/2545 เรื่อง การกำหนดความหมายรายการเงินลงทุนจึงได้กำหนดนิยามไว้ กล่าวคือ

ค่าก่อสร้าง หมายถึง ค่าก่อสร้างอาคารสำนักงาน โรงงาน สาธารณูปโภค และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ รวมถึงการต่อเติม หรือปรับปรุงด้วยในกรณีก่อสร้างเอง หากเป็นกรณีซื้ออาคาร หรือใช้อาคารที่มีอยู่แล้ว ให้ใช้มูลค่าตามสัญญาซื้อขายหรือราคาสุทธิตามบัญชีของงวดบัญชีก่อนยื่นคำขอรับการส่งเสริมฯ แล้วแต่กรณี แต่ถ้าเป็นกรณีการเช่าอาคารหรือโรงงานจะหมายถึง ค่าเช่าตามสัญญาเช่าโดยที่ระยะเวลาเช่าต้องมากกว่า 3 ปี

ค่าเครื่องจักร หมายถึง ค่าเครื่องจักร รวมค่าติดตั้ง ค่าทดลองเครื่อง ค่าวิชาการที่รวมอยู่ในต้นทุนเครื่องจักร เช่น ค่าวิศวกร ค่าออกแบบ แต่รวมถึงค่าเครื่องคอมพิวเตอร์ และโปรแกรมในกิจการซอฟต์แวร์ และกิจการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ขณะที่ใช้มูลค่าตามสัญญาเช่าซื้อ หรือเช่าแบบลิสซิ่ง ในกรณีการเช่าซื้อ หรือเช่าแบบลิสซิ่ง สำหรับการเช่าเครื่องจักร ให้ใช้มูลค่าตามสัญญาเช่า ทั้งนี้ สัญญาเช่าต้องมากกว่า 1 ปี แต่ให้ใช้ราคาทุนตามบัญชี กรณีจำนองเครื่องจักร อย่างไรก็ตาม การขอรับการส่งเสริมฯ เพื่อโยกย้ายสถานประกอบการ ไม่อนุญาตให้นำค่าเครื่องจักรมารวมคำนวณด้วย

ค่าใช้จ่ายก่อนเปิดดำเนินการ หมายถึง ค่าใช้จ่ายในการจัดตั้งบริษัทใหม่ ได้แก่ ค่าเดินทาง ค่าทนายความ ค่าธรรมเนียม และค่าหนังสือบริคณห์สนธิ

มูลค่าสินทรัพย์อื่น หมายถึง ค่าอุปกรณ์สำนักงาน และยานพาหนะ เฉพาะกรณีขอรับการส่งเสริมฯ ในนามบริษัทที่จัดตั้งใหม่ และขอรับการส่งเสริมฯ เพื่อโยกย้ายสถานประกอบการเท่านั้น อีกทั้งสินทรัพย์อื่นยังครอบคลุมถึงค่าสัมปทาน ค่าประทานบัตร ค่าอาชญาบัตร และสินทรัพย์ที่เกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติที่จ่ายให้รัฐ

» ที่มาของเงินลงทุน

ที่มาของเงินลงทุนในโครงการที่ขอรับการส่งเสริมฯ อาจมาจากเงินค่าหุ้นที่เรียกชำระ เงินจากกำไรสะสม เงินกู้ภายในประเทศ เงินกู้ต่างประเทศ สินเชื่อผู้จำหน่ายสินค้าในประเทศ และสินเชื่อผู้จำหน่ายสินค้าต่างประเทศ เป็นต้น

ทุนจดทะเบียนของบริษัทจึงเป็นแหล่งเงินทุนแหล่งหนึ่งของกิจการที่ขอรับการส่งเสริมฯ

» รูปแบบธุรกิจของผู้ได้รับการส่งเสริมฯ

ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ ตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 ต้องเป็นบริษัท มูลนิธิ หรือ สหกรณ์ ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ฉะนั้น กิจการที่จะได้รับบัตรส่งเสริมฯ จึงไม่เป็นกิจการในรูปบุคคลธรรมดาหรือห้างหุ้นส่วน แต่ต้องเป็นบริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด มูลนิธิ หรือสหกรณ์ ที่จดทะเบียนจัดตั้งตามที่ระบุไว้ภายใต้กฎหมายนั้นๆ (แต่ในขั้นตอนการขอรับการส่งเสริมฯ สามารถขอในนามบุคคลธรรมดาได้)

» คนต่างด้าวที่ขอรับการส่งเสริมฯ ได้

คนต่างด้าวในที่นี้หมายความว่าคนต่างด้าวตามนิยาม “คนต่างด้าว” มาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ครอบคลุมทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย นิติบุคคลซึ่งไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย นิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทยมีหุ้นอันเป็นทุนหรือลงทุนมีมูลค่าตั้งแต่กึ่งหนึ่งของนิติบุคคลนั้นถือโดยบุคคลหรือนิติบุคคลข้างต้น ห้างหุ้นส่วน

ความหมายของรายการเงินลงทุน ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน มีความสำคัญในการคำนวณจำนวน ภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ได้รับการยกเว้น ตามสัดส่วนของเงินลงทุน

จำกัดหรือห้างหุ้นส่วนสามัญที่จดทะเบียนซึ่งหุ้นส่วนผู้จัดการหรือผู้จัดการเป็นบุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย หรือนิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทยมีหุ้นอันเป็นทุนหรือลงทุนมีมูลค่าตั้งแต่กึ่งหนึ่งของนิติบุคคลนั้นถือโดยบุคคลหรือนิติบุคคลที่กล่าวข้างต้นที่สามารถขอรับการส่งเสริมฯ ได้

นิติบุคคลต่างชาตินี้สามารถได้รับบัตรส่งเสริมฯ ได้ จึงเป็นนิติบุคคลที่จดทะเบียนจัดตั้งในประเทศไทย ประเภทบริษัท จำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัดเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ขณะที่ยื่นขอรับการส่งเสริมฯ ผู้ขอรับการส่งเสริมฯ สามารถเป็นนิติบุคคลหรือบุคคลไทย หรือต่างชาตินี้ก็ได้ แต่เมื่อได้รับอนุมัติให้การส่งเสริมฯ แล้ว ต้องไปจดทะเบียนจัดตั้งบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัดที่กระทรวงพาณิชย์ภายหลัง

» ทุนจดทะเบียนของคนต่างด้าวที่ได้รับการส่งเสริมฯ

คนต่างด้าวเป็นนิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทย ทุนหมายถึง ทุนจดทะเบียนของบริษัทจำกัด หรือทุนชำระแล้ว

ของบริษัทมหาชนจำกัด สำหรับทุนขันต่ำเป็นทุนจดทะเบียนกรณีเป็นบริษัทจำกัดหมายถึงทุนจดทะเบียน กรณีเป็นบริษัทมหาชนจำกัดหมายถึงทุนที่ชำระแล้ว ทุนและทุนขันต่ำในความหมายนี้จึงเหมือนกัน ขณะที่เงินลงทุนในกิจการที่ได้รับการส่งเสริมฯ อาจมาจาก 3 แหล่งหลัก คือ เงินค่าหุ้นที่จะเรียกชำระ กำไรสะสม และเงินกู้หรือสินเชื่อผู้จำหน่ายสินค้า ทุนจดทะเบียนจะมีจำนวนเท่าไรก็ได้ (ถ้ากิจการประเภทที่ให้การส่งเสริมฯ นั้นไม่มีข้อบังคับในเรื่องของทุนจดทะเบียนเป็นการเฉพาะ) ตราบเท่าที่เงินลงทุนไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียนไม่น้อยกว่า 1 ล้านบาทในกิจการทั่วไป และไม่น้อยกว่า 5 แสนบาทสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

คนต่างด้าวที่ได้รับการส่งเสริมฯ ก็ให้ปฏิบัติตามระเบียบหลักเกณฑ์ของบีโอไอที่กิจการระบุไว้ในคำขอรับการส่งเสริมฯ ซึ่งได้รับอนุมัติให้การส่งเสริมฯ นั้น เมื่อได้รับบัตรส่งเสริมฯ แล้ว หากประเภทกิจการที่จะประกอบกิจการนั้นเข้าข่ายเป็นกิจการตามบัญชีสอง หรือบัญชีสาม ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ก็ให้ไปยื่นขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวที่กระทรวงพาณิชย์ต่อไป

ทุน ทุนขันต่ำ และเงินลงทุน จึงเป็นเครื่องมือเบื้องต้นที่สำคัญในการประกอบธุรกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ธุรกิจที่เข้าข่ายคนต่างด้าวยิ่งต้องรับทราบ และถือปฏิบัติให้สอดคล้องตามกฎหมาย กรณีเป็นกิจการที่ได้รับการส่งเสริมฯ ก็ให้ปฏิบัติตามระเบียบ หลักเกณฑ์ และนโยบายส่งเสริมฯ ของบีโอไอ แต่หากเป็นคนต่างด้าวที่ไม่ได้รับการส่งเสริมฯ ก็ให้ถือปฏิบัติตามกฎหมายการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวเป็นสำคัญ

นานาชาติกับ บีโอไอ

การปรับปรุงประเภทกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน (2)

» 1. ประเภทกิจการในหมวด 5 อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า มีการปรับปรุงเงื่อนไขอย่างไรบ้าง

ตอบ : ประเภทกิจการในหมวด 5 มีการปรับปรุงดังนี้

- ปรับปรุงชื่อประเภทกิจการผลิตแบตเตอรี่ หรือถ่านไฟฉาย เป็น กิจการผลิตแบตเตอรี่ ไม่รวมแบตเตอรี่สำหรับยานพาหนะ (5.3.2) เนื่องจากแบตเตอรี่สำหรับยานพาหนะจะจัดอยู่ในหมวด 4
- ปรับปรุงชื่อประเภทกิจการผลิตลวดหรือสายเคเบิลชนิดหุ้มฉนวน เป็น กิจการผลิตสายไฟฟ้าหรือลวดอานน้ำยา (5.3.3) เนื่องจากสายไฟฟ้าครอบคลุมทั้งลวดและเคเบิลทั้งชนิดหุ้มฉนวนและไม่หุ้มฉนวน
- ปรับปรุงชื่อประเภทกิจการผลิตชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์ที่ใช้กับเครื่องใช้ไฟฟ้าอื่นๆ เป็น กิจการผลิตชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์สำหรับเครื่องใช้ไฟฟ้าอื่นๆ (5.3.4) เพื่อให้ชัดเจนว่าเป็นการผลิตชิ้นส่วนของเครื่องใช้ไฟฟ้า
- ปรับปรุงประเภทย่อยของกิจการ 5.4 กิจการผลิตผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ เป็น ดังนี้

5.4.1 กิจการผลิตผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อการอุปโภค (เช่น เครื่องรับโทรทัศน์ กล้องดิจิทัล นาฬิกา เป็นต้น)

5.4.2 กิจการผลิตผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์สำหรับสำนักงาน (เช่น เครื่องถ่ายเอกสาร เป็นต้น)

5.4.3 กิจการผลิตผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์สำหรับงานอุตสาหกรรม (เช่น หุ่นยนต์ เครื่องมือวัด อุปกรณ์ควบคุม เป็นต้น)

5.4.4 กิจการผลิตอุปกรณ์โทรคมนาคม (เช่น อุปกรณ์โครงข่าย อุปกรณ์ชุมสาย วิทยุสื่อสาร โทรศัพท์เคลื่อนที่ RFID Tag RFID Reader เป็นต้น)

5.4.5 กิจการผลิตผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อการเกษตร (เช่น อุปกรณ์วัดความชื้น อุปกรณ์วัดสภาพอากาศ อุปกรณ์วัดสภาพดิน เป็นต้น)

5.4.6 กิจการผลิตผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ

โดยให้ได้รับสิทธิและประโยชน์สำหรับอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า ยกเว้นการผลิตผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์สำหรับงานอุตสาหกรรม การผลิตอุปกรณ์โทรคมนาคม และการผลิตผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อการเกษตร จะได้รับสิทธิและประโยชน์ตามกิจการที่ให้ความสำคัญเป็นพิเศษ และยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักรตลอดระยะเวลาที่ได้รับการส่งเสริมทุกเขตที่ตั้ง

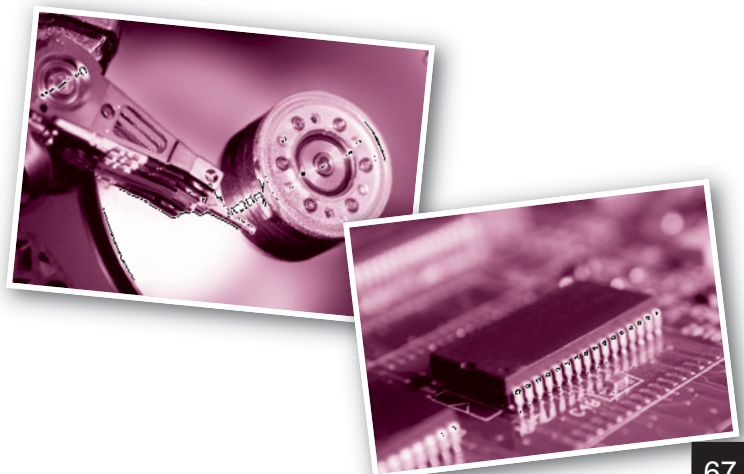
- ปรับปรุงชื่อประเภทกิจการผลิตชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์ที่ใช้กับผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ เป็น กิจการผลิตชิ้นส่วนและ/หรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ หรือชิ้นส่วนและ/หรืออุปกรณ์ที่ใช้กับผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ (5.5) และปรับปรุงประเภทกิจการย่อย เป็นดังนี้

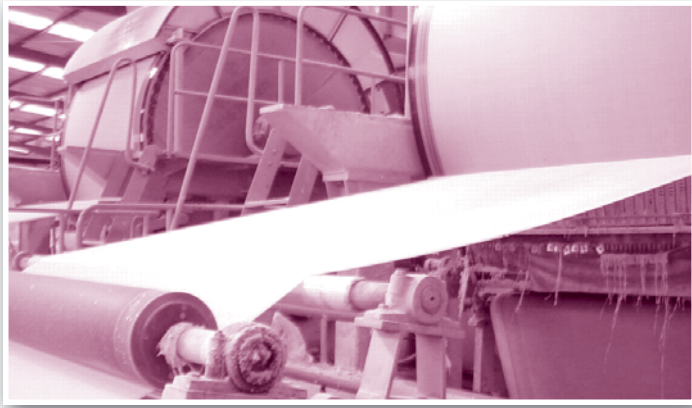
- 5.5.1 กิจการผลิตอุปกรณ์สารกึ่งตัวนำ
- 5.5.2 กิจการผลิตอุปกรณ์หน่วยความจำ ได้แก่
  - (1) กิจการผลิต Hard Disk Drive และชิ้นส่วนสำหรับ Hard Disk Drive
  - (2) กิจการผลิตอุปกรณ์หน่วยความจำอื่นๆ
- 5.5.3 กิจการผลิตสายนำสัญญาณหรือชุดสายนำสัญญาณ
- 5.5.4 กิจการผลิตชิ้นส่วนสำหรับอุปกรณ์โทรคมนาคม
- 5.5.5 กิจการผลิตชิ้นส่วนสำหรับผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ทางการแพทย์
- 5.5.6 กิจการผลิตชิ้นส่วนสำหรับผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อการเกษตร
- 5.5.7 กิจการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์สำหรับยานพาหนะ
- 5.5.8 กิจการผลิต Flexible Printed Circuit หรือ Multi Layer Printed Circuit Board
- 5.5.9 กิจการผลิตชิ้นส่วนและ/หรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ หรือชิ้นส่วนและ/หรืออุปกรณ์ที่ใช้กับผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ
- 5.5.10 กิจการผลิตเซลล์แสงอาทิตย์และวัตถุดิบสำหรับการผลิตเซลล์แสงอาทิตย์ ซึ่งแบ่งออกเป็น
  - (1) กิจการผลิตเซลล์แสงอาทิตย์
  - (2) กิจการผลิตวัตถุดิบสำหรับการผลิตเซลล์แสงอาทิตย์ ได้แก่ ซิลิกอนบริสุทธิ์ (99.9999%) แผ่นเวเฟอร์ และกระจกเคลือบขั้วไปรงแสงนำไฟฟ้า

5.5.11 กิจการผลิต Media/Platter สำหรับ Hard Disk Drives

5.5.12 กิจการผลิต Flat Panel Display

- ปรับปรุงสิทธิและประโยชน์ของกิจการผลิตสารหรือแผ่นไมโครอิเล็กทรอนิกส์ (5.6) โดยให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ตามกิจการที่มีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อประเทศเป็นพิเศษ ทั้งการผลิต Wafer (5.6.1) และ Thin Film Technology (5.6.2)
- ปรับปรุงประเภทกิจการออกแบบทางอิเล็กทรอนิกส์ (5.7) โดยตัดประเภทย่อย 5.7.4 ออกแบบโปรแกรมสำหรับงานเฉพาะ เช่น Artificial Intelligence, Virtual Reality Neuronetwork, Fuzzy Logic, Education ออก เนื่องจากสามารถจัดให้อยู่ในกิจการซอฟต์แวร์ (5.8) ได้
- ปรับปรุงเงื่อนไขของกิจการซอฟต์แวร์ (5.8) โดยโครงการลงทุนตั้งแต่ 10 ล้านบาทขึ้นไป (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน) จะต้องดำเนินการให้ได้รับใบรับรองมาตรฐานจากสำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ หรือให้ได้รับใบรับรองระบบคุณภาพตามมาตรฐาน Capability Maturity Model Integration (CMMI) หรือเทียบเท่าภายใน 2 ปีนับแต่วันเปิดดำเนินการ หากไม่สามารถดำเนินการได้ จะถูกเพิกถอนสิทธิและประโยชน์การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 1 ปี
- กิจการในหมวด 5 จะได้รับสิทธิและประโยชน์สำหรับอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า โดยจะได้รับยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักรตลอดระยะเวลาที่ได้รับ การส่งเสริมทุกเขต และหากตั้งในเขต 1 จะได้รับยกเว้นภาษี

เงินได้นิตินบุคคล 5 ปี หากตั้งในเขต 2 จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิตินบุคคล 6 ปี ถ้าอยู่นอกนิคมอุตสาหกรรม และยกเว้นภาษีเงินได้นิตินบุคคล 7 ปี ถ้าอยู่ในนิคมอุตสาหกรรม หากตั้งในเขต 3 จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิตินบุคคล 8 ปี ส่วนสิทธิและประโยชน์อื่นๆ ให้ได้รับตามหลักเกณฑ์ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 1/2543 ลงวันที่ 1 สิงหาคม 2543

» 2. ประเภทกิจการในหมวด 6 อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ กระจกและพลาสติก มีการปรับปรุงเงื่อนไขอย่างไรบ้าง

ตอบ : ประเภทกิจการในหมวด 6 มีการปรับปรุงดังนี้

- ปรับปรุงประเภทกิจการผลิตเคมีภัณฑ์พื้นฐาน และกิจการผลิตเคมีภัณฑ์อื่นๆ เป็น กิจการผลิตเคมีภัณฑ์ (6.1) โดยมีเงื่อนไขว่าจะต้องมีกระบวนการทางเคมี และกิจการผลิตผลิตภัณฑ์เคมีเพื่อการอุตสาหกรรม (6.2) โดยยกเลิกเงื่อนไขจะต้องมีกระบวนการทางเคมี

- ปรับปรุงชื่อประเภทกิจการผลิตปุ๋ย เป็น กิจการผลิตปุ๋ยเคมี (6.6) เพื่อให้ชื่อประเภทกิจการมีความชัดเจนยิ่งขึ้น

- ปรับปรุงชื่อประเภทกิจการผลิตสีย้อมและสารให้สี (ยกเว้นสีทา) เป็น กิจการผลิตสี (6.7) โดยมีประเภทย่อยคือ 6.7.1 สีย้อม 6.7.2 สารให้สี และ 6.7.3 สีและหมึกพิมพ์

- ปรับปรุงสิทธิและประโยชน์ของกิจการโรงกลั่นน้ำมัน (6.10) โดยให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ทางภาษีอากรเฉพาะการยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักรทุกเขต

- ปรับปรุงเงื่อนไขของกิจการผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกหรือเคลือบด้วยพลาสติก (6.12) โดยระบุเงื่อนไขว่าจะต้องมีกระบวนการขึ้นรูปหรือเคลือบด้วยพลาสติก เพื่อให้เกิดความชัดเจนในขั้นตอนการผลิต

- ปรับปรุงเงื่อนไขประเภทกิจการผลิตกระดาษ (6.14) โดยมีเงื่อนไขสำหรับการผลิตกระดาษชนิด HYGIENIC จะได้รับสิทธิและประโยชน์ยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักรทุกเขต หากตั้งในเขต 1 จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิตินบุคคล 5 ปี หากตั้งในเขต 2 จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิตินบุคคล 6 ปี ถ้าอยู่นอกนิคมอุตสาหกรรม และยกเว้นภาษีเงินได้นิตินบุคคล 7 ปี ถ้าอยู่ในนิคมอุตสาหกรรม หากตั้งในเขต 3 จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิตินบุคคล 8 ปี ส่วนสิทธิและประโยชน์อื่นๆ ให้ได้รับตามหลักเกณฑ์ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 1/2543 ลงวันที่ 1 สิงหาคม 2543 จะต้องดำเนินการให้ได้รับการรับรองมาตรฐาน GMP ภายใน 2 ปี นับแต่วันเปิดดำเนินการ หากไม่สามารถดำเนินการได้ จะได้รับสิทธิและประโยชน์ตามหลักเกณฑ์ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 1/2543 ลงวันที่ 1 สิงหาคม 2543

- รวมประเภทกิจการผลิตภาชนะ หรือกล่องกระดาษ และกิจการผลิตสิ่งของจากเยื่อ เยื่อกระดาษ กระดาษ หรือกระดาษแข็ง เป็น กิจการผลิตสิ่งของจากเยื่อหรือกระดาษ (6.15) โดยกำหนดเงื่อนไขสำหรับการผลิตสิ่งของจากกระดาษชนิด HYGIENIC เช่นเดียวกับ เงื่อนไขของการผลิตกระดาษชนิด HYGIENIC ในประเภท 6.14

- รวมประเภทกิจการผลิตก๊าซที่มีความบริสุทธิ์สูงหรือก๊าซผสมที่มีความถูกต้องแม่นยำในวิธีการผลิตและตรวจวิเคราะห์สูง รวมเข้ากับกิจการผลิตเคมีภัณฑ์ (6.1) และ/หรือ กิจการผลิตผลิตภัณฑ์เคมีเพื่อการอุตสาหกรรม (6.2) เนื่องจากจัดเป็นกิจการลักษณะเดียวกัน

» 3. ประเภทกิจการในหมวด 7 อุตสาหกรรมบริการและสาธารณูปโภค มีการปรับปรุงเงื่อนไขอย่างไรบ้าง

ตอบ : ประเภทกิจการในหมวด 7 มีการปรับปรุงดังนี้

- ปรับปรุงเงื่อนไขของกิจการผลิตพลังงานไฟฟ้าหรือไอน้ำ (7.1.1) เฉพาะกรณีใช้พลังงานหมุนเวียน ให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ตามกิจการที่มีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อประเทศเป็นพิเศษ

- ปรับปรุงชื่อประเภทกิจการประปาหรือน้ำเพื่ออุตสาหกรรม เป็น กิจการผลิตน้ำประปาหรือน้ำเพื่ออุตสาหกรรม

- ปรับปรุงชื่อประเภทกิจการสถานีบริการก๊าซธรรมชาติสำหรับยานพาหนะ เป็น กิจการสถานีบริการก๊าซธรรมชาติ

- เพิ่มสิทธิและประโยชน์ของกิจการบริการที่จอดเรือท่องเที่ยว (7.3.1) กิจการสวนสนุก (7.3.3) กิจการศูนย์แสดงศิลปวัฒนธรรมหรือศูนย์ศิลปวัฒนธรรม (7.3.4) กิจการอุทยานสัตว์น้ำ (7.3.5) กิจการสนามแข่งขันยานยนต์ (7.3.6) กิจการสวนสัตว์เปิด (7.3.7) กิจการกระเช้าไฟฟ้า (7.3.8) กิจการหอประชุมขนาดใหญ่ (7.4.1) และกิจการศูนย์แสดงสินค้านานาชาติ (7.4.2) โดยให้ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักรทุกเขต ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 5 ปี หากตั้งในเขต 1 ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 7 ปี หากตั้งในเขต 2 และยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 8 ปี หากตั้งในเขต 3 สิทธิและประโยชน์อื่นตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 1/2543

- เพิ่มสิทธิและประโยชน์ของกิจการบริการเดินเรือท่องเที่ยวหรือให้เช่าเรือท่องเที่ยว (7.3.2) โดยให้ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักรทุกเขต ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 5 ปีทุกเขต สิทธิและประโยชน์อื่นตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่ 1/2543

- แก้ไขเงื่อนไขกิจการสวนสนุก (7.3.3) กิจการศูนย์แสดงศิลปวัฒนธรรมหรือศูนย์ศิลปวัฒนธรรม (7.3.4) แก้ไขเงื่อนไขกิจการอุทยานสัตว์น้ำ (7.3.5) แก้ไขเงื่อนไขกิจการศูนย์แสดงสินค้านานาชาติ (7.4.2) โดยตัดเงื่อนไขขนาดของที่ดินออก

- ปรับปรุงเงื่อนไขของกิจการโรงแรม (7.4.3) ว่าจะต้องมีจำนวนห้องพักไม่น้อยกว่า 100 ห้อง หรือจะต้องมีขนาดเงินลงทุนโดยไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียนไม่น้อยกว่า 500 ล้านบาท

- ยกเลิกเงื่อนไขของกิจการบ้านพักและศูนย์สวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุ (7.11.2) ที่ระบุว่า หากเป็นการลงทุนของนักลงทุนต่างชาติ เงินลงทุนต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศ

- ปรับปรุงเงื่อนไขของกิจการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง (7.5) โดยจะต้องจัดที่อยู่อาศัยไม่น้อยกว่า 50 หน่วย สำหรับทุกเขต โครงการที่ตั้งในเขต 1 กรณีการสร้างอาคารชุดจะต้องมีพื้นที่ใช้สอยไม่น้อยกว่า 28 ตารางเมตร และจำหน่ายในราคาหน่วยละไม่เกิน 1 ล้านบาท (รวมค่าที่ดิน) กรณีการก่อสร้างบ้านแถวหรือบ้านเดี่ยวต้องมีพื้นที่ใช้สอยต่อหน่วยไม่น้อยกว่า 70 ตารางเมตร และจำหน่ายในราคาหน่วยละไม่เกิน 1.2 ล้านบาท ส่วนกรณีที่ตั้งในเขต 2 และ 3 เงื่อนไขยังคงเดิม

- ปรับปรุงเงื่อนไขของกิจการสร้างภาพยนตร์ไทยหรือการให้บริการแก่ธุรกิจสร้างภาพยนตร์หรือบริการ Multimedia (7.6) โดยแก้ไขเงื่อนไขข้อ 1.3 การให้บริการแก่ธุรกิจสร้างภาพยนตร์ หรือบริการ Multimedia ให้หมายความรวมถึงภาพยนตร์สารคดี รายการโทรทัศน์ และสปอตโฆษณาต่างๆ

- ปรับปรุงชื่อกิจการสถานพยาบาล เป็น กิจการโรงพยาบาล (7.7)

- รวมและเพิ่มประเภทกิจการที่คล้ายกับกิจการเขตอุตสาหกรรม เข้าเป็นประเภทย่อยของกิจการพัฒนาพื้นที่สำหรับกิจการอุตสาหกรรม (7.8) โดยมีประเภทย่อยที่เพิ่มเข้ามาใหม่ได้แก่ กิจการเขตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (7.8.9) กิจการเขตอุตสาหกรรมโลจิสติกส์ (Logistics Park) (7.8.10) กิจการเขตอุตสาหกรรมบริการ (7.8.11) และกิจการเขตอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป (7.8.12)

- ปรับปรุงชื่อประเภทกิจการรถไฟฟ้ายานขนส่งมวลชนและรถไฟขนส่งสินค้า (เฉพาะระบบราง) เป็นกิจการรถไฟฟ้ายานขนส่งมวลชน และ/หรือรถไฟขนส่ง (เฉพาะระบบราง หรือ ระบบร่วมรางและถนน) (7.9.1)

- เพิ่มเงื่อนไขของกิจการขนส่งทางอากาศ (7.9.3) ให้เครื่องบินจะต้องมีอายุไม่เกิน 14 ปี นับแต่วันที่ผลิตจนถึงวันที่ยื่นขอรับการส่งเสริม

- ปรับปรุงสิทธิและประโยชน์ของกิจการเรือเฟอร์รี่ (7.9.5) โดยให้รับสิทธิและประโยชน์ตามกิจการที่ให้ความสำคัญเป็นพิเศษ

- ปรับปรุงชื่อประเภทกิจการเรือกำลังสูง เป็นกิจการเรือกลด้นลากจูง (Tug Boat) และให้รับสิทธิและประโยชน์ตามกิจการที่ให้ความสำคัญเป็นพิเศษ

- ปรับปรุงสิทธิและประโยชน์ของกิจการศูนย์กระจายสินค้าด้วยระบบที่ทันสมัย (Distribution Center - DC) โดยให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ทางภาษีอากรเฉพาะการยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรทุกเขต และยกเลิกเงื่อนไขต้องมีพื้นที่คลังสินค้าไม่น้อยกว่า 5,000 ตารางเมตร

- ปรับปรุงเงื่อนไขของกิจการศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ (International Procurement Office - IPO) โดยเพิ่มเงื่อนไขจะต้องมีทุนจดทะเบียนไม่น้อยกว่า 10 ล้านบาท

- ปรับปรุงชื่อประเภทกิจการธุรกิจรับจ้างบริหารระบบธุรกิจ (Business Process Outsourcing - BPO) เป็นกิจการธุรกิจรับจ้างบริหารระบบธุรกิจระหว่างประเทศ (International Business Process Outsourcing - IBPO)

- ปรับปรุงเงื่อนไขกิจการสถานศึกษาหรือศูนย์ฝึกฝนวิชาชีพ (7.15.1) โดยแก้ไขขอบข่ายธุรกิจข้อ 1.1 เป็น กิจการสถานฝึกฝนวิชาชีพที่มีการสอนหรือฝึกอบรมทางเทคนิคในสาขาวิชาชีพเฉพาะ รวมถึงการออกแบบ (Design Training Center)

- เพิ่มประเภทย่อยของกิจการเทคโนโลยีชีวภาพ (Biotechnology) ได้แก่ ประเภทย่อย 7.19.5 กิจการผลิตวัตถุดิบและ/หรือวัสดุจำเป็นที่ใช้ในการทดลองหรือทดสอบด้านชีววิทยาระดับโมเลกุล และประเภทย่อย 7.19.6 กิจการบริการด้านการตรวจวิเคราะห์และ/หรือสังเคราะห์สารชีวภาพ

- ยกเลิกเงื่อนไขทั้งหมดของกิจการการออกแบบผลิตภัณฑ์ (7.23)

- ปรับปรุงชื่อประเภทกิจการบริการบำบัดน้ำเสีย กำจัด หรือขนถ่ายขยะกากอุตสาหกรรมหรือสารเคมีที่เป็นพิษ เป็น กิจการบริการบำบัดน้ำเสีย กำจัด หรือขนถ่ายกากอุตสาหกรรมหรือสารเคมีที่เป็นพิษ (7.24)

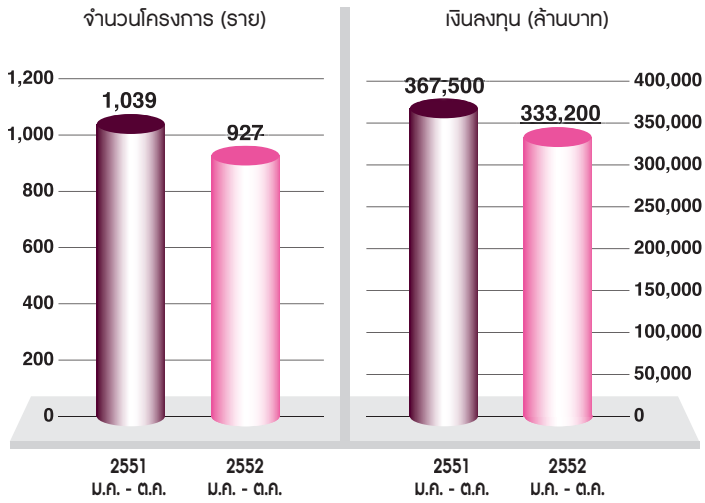
ทั้งนี้หากมีข้อสงสัยต้องการรายละเอียดเพิ่มเติม สามารถสอบถามได้ที่ศูนย์บริการลงทุน โทร. 0 2537 8111 ต่อ 1100 - 1107 โทรสาร 0 2537 8177 หรือเว็บไซต์ : www.boi.go.th อีเมล : head@boi.go.th

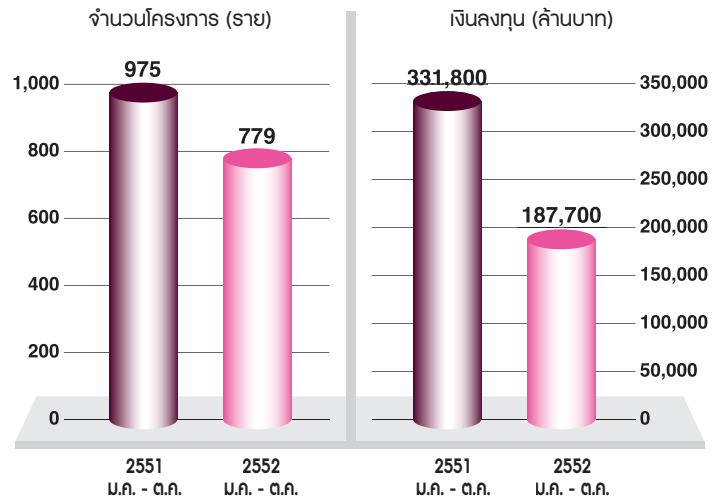

» สรุปสถิติการส่งเสริมการลงทุน

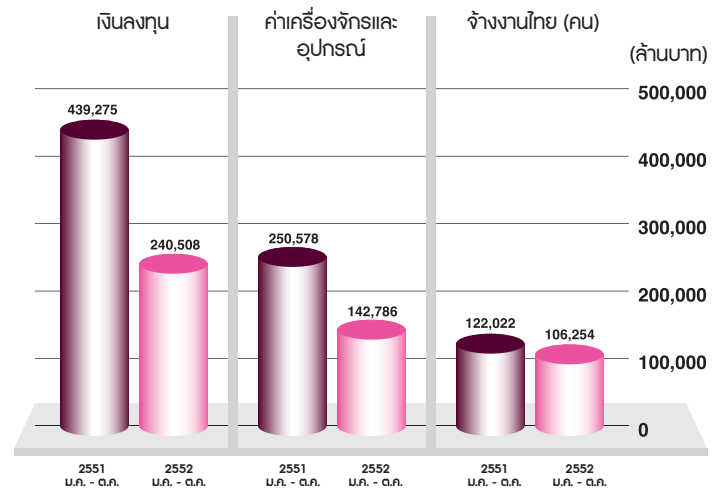
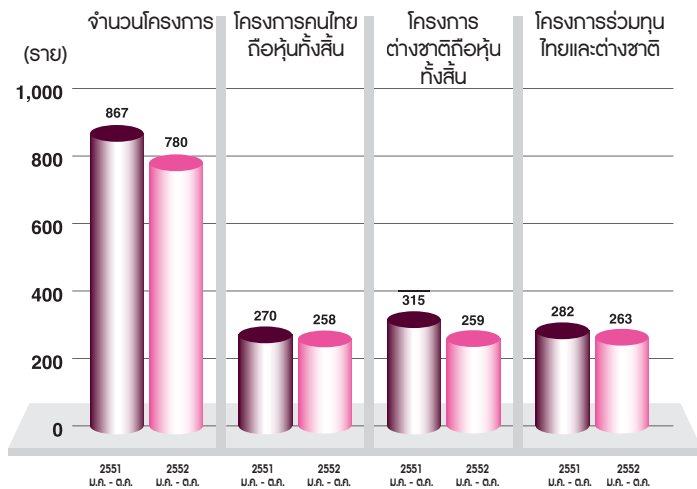
การขอรับการส่งเสริมการลงทุน

การอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน

การออกบัตรส่งเสริมการลงทุน

» จำแนกโดยการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนตามหมวดประเภทกิจการ

หน่วย : ล้านบาท

หมวดกิจการ	จำนวนโครงการ (ราย)			เงินลงทุน			ทุนจดทะเบียนไทย			ทุนจดทะเบียนต่างชาติ			จ้างแรงงาน (คน)		
	2551	2551	2552	2551	2551	2552	2551	2551	2552	2551	2551	2552	2551	2551	2552
	ม.ค.-ต.ค.	ม.ค.-ต.ค.	ม.ค.-ต.ค.	ม.ค.-ต.ค.	ม.ค.-ต.ค.	ม.ค.-ต.ค.	ม.ค.-ต.ค.	ม.ค.-ต.ค.	ม.ค.-ต.ค.	ม.ค.-ต.ค.	ม.ค.-ต.ค.	ม.ค.-ต.ค.	ม.ค.-ต.ค.	ม.ค.-ต.ค.	ม.ค.-ต.ค.
เกษตรกรรมและผลิตผลการเกษตร	137	102	121	39,032	26,580	33,674	7,522	4,473	2,554	3,978	3,949	366	22,067	19,887	14,049
เหมืองแร่ เชรามิคัล และโลหะขั้นมูลฐาน	32	26	25	14,290	9,926	18,673	1,938	1,583	435	695	695	1,951	4,898	4,239	5,648
อุตสาหกรรมเบา	62	54	47	11,613	6,401	7,466	1,465	802	726	1,175	1,130	678	13,065	10,276	16,741
ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง	226	179	152	104,258	86,803	44,740	2,102	1,138	1,487	15,631	9,513	5,417	31,749	26,432	20,126
อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า	180	142	110	61,266	39,311	17,081	445	413	307	4,074	2,624	1,079	46,914	34,949	32,196
ผลิตภัณฑ์เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก	152	128	77	143,235	110,497	16,926	12,989	12,885	1,302	14,354	10,326	1,245	15,664	12,267	5,495
บริการ และสาธารณูปโภค	289	236	248	172,975	159,757	101,948	9,888	9,308	6,973	14,070	13,952	1,936	15,316	13,972	11,999
รวม	1,078	867	780	546,668	439,275	240,508	36,348	30,601	13,785	53,977	42,188	12,673	149,673	122,022	106,254

ภาวะการส่งเสริมการลงทุน มกราคม - ตุลาคม 2552 เปรียบเทียบ ปี 2550 และ 2551

	2550	2551	2551	2552	2550	2551	2551	2552
			ม.ค.-ต.ค.	ม.ค.-ต.ค.			ม.ค.-ต.ค.	ม.ค.-ต.ค.
	จำนวนโครงการ (ราย)				ทุนจดทะเบียน (พันล้านบาท)			
การขอรับการส่งเสริมสุทธิ	1,283	1,233	1,039	927	109.7	74.1	64.9	58.6
การร่วมทุนของโครงการต่างชาติ					76.8	43.9	39.2	20.8
ต่างชาติรายใหญ่								
ญี่ปุ่น	341	325	280	206	19.6	15.3	13.7	3.5
ยุโรป	179	195	150	158	28.3	14.0	13.3	1.7
ไต้หวัน	48	45	41	33	1.5	1.4	1.4	0.6
สหรัฐอเมริกา	49	37	29	62	7.5	1.3	1.2	6.1
ฮ่องกง	31	23	21	16	1.5	1.0	0.7	0.2
สิงคโปร์	94	86	76	65	5.0	5.1	5.1	0.5
การกระจายของแหล่งที่ตั้ง					เงินลงทุน (พันล้านบาท)			
เขต 1	432	375	318	342	59.6	51.9	36.4	50.7
กรุงเทพมหานคร	259	221	178	165	24.7	16.3	7.7	14.6
ปริมณฑล	173	154	140	177	34.9	35.6	28.7	36.2
เขต 2	526	518	437	317	459.3	294.6	246.8	210.6
ระยอง	159	145	128	78	276.1	135.7	123.5	34.6
ภูเก็ต	7	12	9	8	16.3	10.2	9.4	0.3
อื่นๆ	360	361	300	231	166.9	148.7	113.9	175.7
เขต 3	322	336	280	264	108.5	92.1	84.3	71.8
- 36 จังหวัด	272	288	246	229	96.3	86.2	80.4	68.7
- 22 จังหวัด (เขต 3 พิเศษ)	50	48	34	35	12.1	5.9	3.9	3.1
ภาคเหนือ	60	77	65	57	8.3	9.7	8.6	12.3
ภาคกลาง	17	10	9	10	2.8	4.8	4.7	1.5
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	85	85	65	66	49.7	15.8	12.4	21.0
ภาคตะวันออก	50	48	42	35	13.8	15.3	14.4	9.0
ภาคตะวันตก	14	14	12	15	4.4	3.1	3.0	2.4
ภาคใต้	54	65	52	55	16.3	9.6	8.3	12.4
อื่นๆ	42	37	35	26	13.1	33.8	32.9	13.2
ไม่ระบุที่ตั้ง	3	4	4	4	7.4	0.1	0.1	0.1

	2550	2551	2551	2552	2550	2551	2551	2552
			ม.ค.-ต.ค.	ม.ค.-ต.ค.			ม.ค.-ต.ค.	ม.ค.-ต.ค.
การอนุมัติให้การส่งเสริมทั้งสิ้น	จำนวนโครงการ (ราย)				ทุนจดทะเบียน (พันล้านบาท)			
การร่วมทุนของโครงการต่างชาติ	1,342	1,252	975	779	135.5	79.0	57.7	25.2
ต่างชาติดรายใหญ่					58.6	57.2	44.3	13.0
ญี่ปุ่น	352	330	261	191	23.4	22.2	15.6	3.0
ยุโรป	174	184	150	135	5.7	18.1	17.9	2.4
ไต้หวัน	52	48	38	25	1.9	1.2	1.1	0.4
สหรัฐอเมริกา	63	37	26	35	8.0	1.3	1.3	5.7
ฮ่องกง	25	19	16	13	0.9	0.8	0.4	0.1
สิงคโปร์	88	77	62	48	5.5	5.4	2.2	0.3
การกระจายของแหล่งที่ตั้ง					เงินลงทุน (พันล้านบาท)			
เขต 1	440	396	321	257	83.3	48.3	30.5	29.4
กรุงเทพมหานคร	243	232	180	128	17.9	16.1	7.3	10.9
ปริมณฑล	197	164	141	129	65.4	32.1	23.1	18.5
เขต 2	534	538	419	301	503.1	365.9	261.1	115.9
ระยอง	146	166	131	77	317.2	207.5	160.0	35.3
ภูเก็ต	10	11	10	7	16.6	9.5	9.4	0.9
อื่นๆ	378	361	278	217	169.2	148.9	91.7	79.8
เขต 3	368	318	235	221	158.1	83.6	40.2	42.3
- 36 จังหวัด	314	275	198	189	141.2	79.4	36.3	38.3
- 22 จังหวัด (เขต 3 พิเศษ)	54	43	37	32	16.8	4.2	3.9	4.1
ภาคเหนือ	68	75	56	45	9.5	9.1	5.7	5.1
ภาคกลาง	20	11	8	8	5.4	4.7	2.3	1.0
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	98	77	64	58	62.3	12.7	9.5	8.7
ภาคตะวันออก	62	41	31	30	38.3	8.9	6.6	4.8
ภาคตะวันตก	16	16	13	11	5.6	3.3	3.1	1.2
ภาคใต้	66	58	44	54	25.7	11.3	9.0	9.9
อื่นๆ	38	40	19	15	11.4	33.7	4.0	11.5

หมายเหตุ เขต 1 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรสาคร และสมุทรปราการ

เขต 2 ได้แก่ กาญจนบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี นครนายก พระนครศรีอยุธยา ราชบุรี สระบุรี สมุทรสงคราม สุพรรณบุรี อ่างทอง ระยอง และ ภูเก็ต

เขต 3 ได้แก่ 58 จังหวัด โดยแบ่งเป็นเขต 3 พิเศษ จำนวน 22 จังหวัด ได้แก่ ศรีสะเกษหนองบัวลำภู สุรินทร์ ยโสธร มหาสารคาม นครพนม ร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ สกลนคร บุรีรัมย์ อำนาจเจริญ ชัยภูมิ หนองคาย อุบลราชธานี อุตรดิตถ์แพร่ พะเยา น่าน สตูล บัณฑิตานี ยะลา และ นราธิวาส และเขต 3 ใน 36 จังหวัดที่เหลือ สำหรับกิจการที่ไม่ระบุที่ตั้ง ได้แก่ ขนส่งทางเรือ หรืออากาศ ได้รวมไว้ใน เขต 3

ข้อสังเกต 1) ในแต่ละเดือนสถิติการอนุมัติให้การส่งเสริมไม่สามารถนำไปเปรียบเทียบกับสถิติการขอรับการส่งเสริมในเดือนเดียวกัน เนื่องจากปกติ สำนักงานฯ จะใช้เวลาพิจารณาอนุมัติโครงการที่ขอรับการส่งเสริม ภายในกำหนดเวลา 15 - 90 วันทำการ

2) สถิติไม่นับรวมโครงการซึ่งไม่มีการลงทุนเพิ่ม ได้แก่ โยกย้ายสถานประกอบการ รับโอนโครงการ กิจการเดิมขอสิทธิประโยชน์ไม่เกี่ยวกับภาษีอากร

โครงการอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน เดือนตุลาคม 2552

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
หมวด 1					
เกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร					
1. ไอออนิค จำกัด (ร่วมทุนไทย - ฟิลิปปินส์ - มาเลเซีย - ออสเตรเลีย)	ปุ๋ยอินทรีย์	1.3	30.00	33	จ.กาญจนบุรี (เขต 2)
2. กุญบุรีผลไม้กระป๋อง จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	น้ำสับประรดเข้มข้น และส่วนผสมอาหารสัตว์	1.11	51.00*	22	จ.ประจวบคีรีขันธ์ (เขต 3)
3. เกศนรี จงโชติศิริกุล (ร่วมทุนไทย - มาเลเซีย)	น้ำยางข้น และสกีมเครฟ	1.14	78.40*	67	จ.พัทลุง (เขต 3)
4. สงวนวงษ์สตาร์ช จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	แป้งแปรรูปและสิ่งปรุงแต่งอาหาร	1.15	49.50*	21	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
5. อินโด สยาม ฟู้ด โปรดักส์ จำกัด (หุ้นอินเดียทั้งสิ้น)	หมากหอม	1.20	53.27*	50	จ.ชลบุรี (เขต 2)
6. เด็กเส็ง โรซมีลล์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ข้าวัดคุณภาพ	1.13	41.00*	14	จ.สุรินทร์ (เขต 3)
7. โดล (ไทยแลนด์) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ต่างชาติ)	ผลิตภัณฑ์จากพืช ผักผลไม้	1.11	157.10*	69	จ.ประจวบคีรีขันธ์ (เขต 3)
8. ดิลลิงเกอร์ เฟมัส ซอสเซจ จำกัด (ร่วมทุนไทย - สหรัฐอเมริกา)	อาหารสำเร็จรูป	1.11	9.50	7	จ.ชลบุรี (เขต 2)
	รวม		469.77	283	เขต 1 = - เขต 2 = 3 เขต 3 = 5 ไม่ระบุที่ตั้ง = -
หมวด 2					
เหมืองแร่ เซรามิกส์ และโลหะขั้นมูลฐาน					
1. เอ็มอาร์ดี - อีซีซี จำกัด (ร่วมทุนไทย - สิงคโปร์)	แต่งแร่	2.2	21.60	24	จ.ลำปาง (เขต 3)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
	รวม		21.60	24	เขต 1 = - เขต 2 = - เขต 3 = 1 ไม่ระบุที่ตั้ง = -
หมวด 3 อุตสาหกรรมเบา					
1. MR.HUANG JEN JONE (หุ้นได้วันทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์กระดาษ	3.12	10.00	30	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
2. กาเลีย่น่า ครีเอชันส์ จำกัด (ร่วมทุนไทย - สวิตเซอร์แลนด์)	เครื่องประดับ	3.2	47.40*	97	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
3. MR. VIPUL HIRALAL SHAH (หุ้นอินเดียทั้งสิ้น)	เพชรเจียรไน และเพชรตัด	3.2	7.70	101	จ.ลำพูน (เขต 3)
4. MR. KIM SHI KYUNG (หุ้นเกาหลีทั้งสิ้น)	เครื่องประดับ	3.2	20.00	75	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
5. คาวาซุมิ ลอบอราทอรี (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ถุงบรรจุเลือด	3.9	290.20*	138	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
6. ครีเอทีฟ เจมส์ แอนด์ จิวเวลรี่ จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เครื่องประดับและพลอยเจียรไน	3.2	172.00*	679	จ.เชียงราย (เขต 3)
	รวม		547.30	1,120	เขต 1 = 4 เขต 2 = - เขต 3 = 2 ไม่ระบุที่ตั้ง = -
หมวด 4 ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง					
1. บี โอ เอส เอ็นจิเนียริง (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	อุปกรณ์สำหรับรถแทรกเตอร์เพื่อการเกษตร	4.2	36.50	60	จ.สระบุรี (เขต 2)
2. อีดีอะ เซอิมิทลี (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะกลึงแต่งขึ้นรูป	4.3	52.40*	38	จ.ชลบุรี (เขต 2)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
3. หยวณเด็น อินดัสเตรียล จำกัด (หุ้นได้หวันทั้งลั่น)	ชิ้นส่วนโลหะปั้มขึ้นรูปแม่พิมพ์ และการซ่อมแซมแม่พิมพ์ที่ผลิตเอง	4.3	308.00*	530	จ.ชลบุรี (เขต 2)
4. นิเด็ค - ริด (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งลั่น)	อุปกรณ์จับยึด	4.2	55.60*	15	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
5. สยาม ฮิตาชิ ออโตโมทีฟ โปรดักส์ จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนยานพาหนะ	4.8	286.20*	74	จ.ชลบุรี (เขต 2)
6. เค.ดี.อีท เทคโนโลยี (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งลั่น)	การชุบแข็ง	4.12	207.60*	56	จ.ชลบุรี (เขต 2)
7. MR. HIROOKI ITAKURA (หุ้นญี่ปุ่นทั้งลั่น)	กระจกสำหรับรถยนต์ ประหยัดพลังงาน มาตรฐานสากล	4.29	60.00*	21	จ.ระยอง (เขต 2)
8. เอเบิล ซาโน่ อินดัสตรีส์ (1996) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ท่อสำหรับรถยนต์ ประหยัดพลังงาน มาตรฐานสากล	4.29	39.80	15	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
9. มูซาซึอโต้พาร์ท จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนยานพาหนะ	4.8	299.60*	38	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)
10. ศรีดูรกา เทคโนโลยี จำกัด (ร่วมทุนไทย - อินเดีย)	เรือไฟเบอร์กลาส	4.5	7.00	62	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
11. เอเบิล ซาโน่ อินดัสตรีส์ (1996) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ท่อสำหรับยานพาหนะ	4.8	4.40	7	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
12. MR. SHUA ENG KOON (หุ้นมาเลเซียทั้งลั่น)	แม่พิมพ์ การซ่อมแซมแม่พิมพ์ที่ผลิตเอง ชิ้นส่วนแม่พิมพ์ และ อุปกรณ์จับยึด	4.2	33.90	16	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
	รวม		1,391.00	932	เขต 1 = 2 เขต 2 = 9 เขต 3 = 1 ไม่ระบุที่ตั้ง = -

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
หมวด 5 อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า					
1. อินโนเวทีฟ แอดวานซ์ รีเสิร์ช จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	การออกแบบวงจรอิเล็กทรอนิกส์ การออกแบบอุปกรณ์ และผลิตภัณฑ์ต่อเนื่องจากการออกแบบ	5.7	1.40	20	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
2. ฮิตาชิ เมทัลส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	AMORPHOUS CORE	5.3	149.00*	237	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
3. เอเชียน สเตนเลส อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	SEMICONDUCTOR	5.5	497.00*	410	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
4. MR. GOH PENG OOI (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	7.18	53	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
5. MS. JUDITH COULSON (หุ้นสวีเดนทั้งสิ้น)	พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์	5.9	2.00	13	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
6. MR. IAN DAVID FENWICK (หุ้นแคนาดาทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	2.00	12	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
7. กลอเวีย อินเตอร์เนชั่นแนล (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นสหรัฐอเมริกาทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	2.00	12	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
8. พาวเวอร์เวฟ เทคโนโลยีส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นสหรัฐอเมริกาทั้งสิ้น)	อุปกรณ์โทรคมนาคม	5.4	40.00*	327	จ.ชลบุรี (เขต 2)
9. นิเด็ค อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	SPINDLE MOTOR	5.5	497.10*	2,363	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
10. นิเด็ค พรีซิชั่น (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนสำหรับ SPINDLE MOTOR	5.5	497.00*	352	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
11. MR. ANDREW JAMES BIRT (หุ้นอังกฤษทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	40.00*	50	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
12. พิภณ ไชลูชั่น ออฟ สยาม จำกัด (หุ้นไอร์แลนด์ทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	1.10	7	จ.เชียงใหม่ (เขต 3)
13. วายพีซี พีริซิชัน (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนญี่ปุ่น - มาเลเซีย)	ชิ้นส่วนสำหรับกล้องถ่ายรูป	5.5	6.00	90	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
	รวม		1,741.78	3,946	เขต 1 = 7 เขต 2 = 5 เขต 3 = 1 ไม่ระบุที่ตั้ง = -
หมวด 6					
เคมีภัณฑ์ กระจกและพลาสติก					
1. กิจเจริญอุตสาหกรรมพลาสติก จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	MASTERBATCH	6.9	5.50	38	จ.จันทบุรี (เขต 3)
2. พีเจ็น อินดัสทรีส์ (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	น้ำยาทำความสะอาด	6.2	79.10*	23	จ.ชลบุรี (เขต 2)
3. นวพลาสติกอุตสาหกรรม (สระบุรี) จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์พลาสติกหรือเคลือบด้วยพลาสติก	6.9	32.60	4	จ.สระบุรี (เขต 2)
4. โดกะ โคเจียว (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	COMPOUNDED PLASTIC	6.9	58.40*	14	จ.ชลบุรี (เขต 2)
5. แสนธารา จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	แผ่นอะลูมิเนียมเคลือบพลาสติก	6.9	24.00	36	จ.เพชรบุรี (เขต 3)
6. เท ยอง โพลี เทค จำกัด (หุ้นเกาหลีทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์พลาสติกหรือเคลือบด้วยพลาสติก	6.9	40.00*	20	จ.ชลบุรี (เขต 2)
7. อัดัมแพค (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์พลาสติกเคลือบด้วยพลาสติกและสิ่งพิมพ์ต่างๆ	6.9	127.00*	31	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
8. ยูนิชัน จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ยาแผนปัจจุบันสำหรับรักษาคน	6.8	725.00**	546	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
9. อาร์พีที เอเชีย จำกัด (หุ้นสหรัฐอเมริกาทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์พลาสติกจากอะคริลิก	6.9	13.90	12	จ.ระยอง (เขต 2)
10. ปริซึชั่น พลาสติก จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขวดพลาสติก	6.9	76.00*	20	จ.นครสวรรค์ (เขต 3)
11. ไทยนครพัฒนา จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	น้ำยาปราศจากเชื้อ	6.8	65.00*	78	จ.นนทบุรี (เขต 1)
	รวม		1,246.50	822	เขต 1 = 1 เขต 2 = 7 เขต 3 = 3 ไม่ระบุที่ตั้ง = -
หมวด 7					
กิจการบริการและสาธารณูปโภค					
1. พกษา เรียลเอสเตท จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง	7.19	24.80	~	จ.นนทบุรี (เขต 1)
2. พนาลี เอสเตท จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง	7.19	101.60*	~	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
3. พนาลี เอสเตท จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง	7.19	41.70*	~	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
4. พกษา เรียลเอสเตท จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง	7.19	114.40*	~	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
5. พกษา เรียลเอสเตท จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง	7.19	51.80*	~	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
6. พุทธชาติ เอสเตท จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง	7.19	73.60*	~	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
7. พุทธชาติ เอสเตท จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง	7.19	21.20*	~	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
8. บีโตรีเลียม (พหุโยธิน กม.31) จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สถานีบริการก๊าซธรรมชาติสำหรับยานพาหนะ	7.29	160.00*	36	จ.ปทุมธานี (เขต 1)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
9. ปริณสิริ จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง	7.19	166.20*	189	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
10. ไชนีค เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด (ร่วมทุนไทย - บริติชเวอร์จิ้น)	โรงแรม	7.4	545.80**	143	จ.สุราษฎร์ธานี (เขต 3)
11. สากล เอนเนอจี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สถานีสบริการ ก๊าซธรรมชาติสำหรับ ยานพาหนะ	7.29	220.00*	24	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
12. เอ็ฟซีซี (ไทยแลนด์) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วน และผลิตภัณฑ์ระหว่าง ประเทศ	7.8	70.50*	16	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
13. MR. JAN ERIK SVENSSON (หุ้นนอร์เวย์ทั้งสิ้น)	สำนักงานปฏิบัติการ ภูมิภาค	7.9	11.26	7	จ.นนทบุรี (เขต 1)
14. เบรต ไอที (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นฝรั่งเศสทั้งสิ้น)	ธุรกิจรับจ้างบริหารระบบ ธุรกิจ	7.22	60.00*	8	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
15. อัลตรา โพลีเมอร์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วน และผลิตภัณฑ์ระหว่าง ประเทศ	7.8	7.40	1	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
16. ศุภาลัย จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง	7.19	14.90	~	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
17. พนาลี เอสเตท จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง	7.19	12.60	~	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
18. MR. TOMOYOSHI MAKINO (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วน และผลิตภัณฑ์ระหว่าง ประเทศ	7.8	5.00	10	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
19. โอเซ่ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นเนเธอร์แลนด์ทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้า และการลงทุน	7.10	28.00	108	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
20. สเปลนคิด เอ็นเนอร์จี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สถานีสบริการ ก๊าซธรรมชาติสำหรับ ยานพาหนะ	7.29	111.00*	31	จ.ชลบุรี (เขต 2)
21. เค.อาร์.คลีน.เอ็นเนอร์ยี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากก๊าซชีวภาพ	7.1	25.00	3	จ.นครราชสีมา (เขต 3)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
22. ปรีญสิริ จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง	7.19	124.70*	~	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
23. แม่สะเรียง โซลา จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์	7.1	250.00*	9	จ.แม่ฮ่องสอน (เขต 3)
24. ยูโร ไทย เพาเวอร์ จำกัด (โรงที่ 1) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวมวล	7.1	484.00*	40	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
25. ไบโอ อิเลคทริค จำกัด (โรงที่ 2) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวมวล	7.1	484.00*	40	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
26. เนเจอร์รอล เพาเวอร์ (โรงที่ 3) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวมวล	7.1	484.00*	40	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
27. อีเนอร์คว จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์	7.1	115.00*	8	จ.ลพบุรี (เขต 3)
28. เสนา ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง	7.19	34.50	7	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
29. MR. JOCHEN REIK, MR. TOH KIM LIN (ร่วมทุนเนเธอร์แลนด์ - เยอรมนี)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.10	10.00	40	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
30. อีไอจี กรุ๊ป จำกัด (หุ้นอินโดนีเซียทั้งสิ้น)	โรงแรม	7.4	1,046.20**	115	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
31. ปิ่นทอง อินดัสเตรียล ปาร์ค จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เขตอุตสาหกรรม	7.5	992.00**	26	จ.ลพบุรี (เขต 2)
32. โคโย พีริซัน (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.8	4.20	4	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
33. ศูนย์ห้องปฏิบัติการและวิจัยทางการแพทย์และการเกษตรแห่งเอเชีย จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	กิจการบริการสอบเทียบมาตรฐาน	7.14	10.80	6	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
34. พี.เอ.รุ่งเรือง จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สถานบริการ ก๊าซธรรมชาติสำหรับ ยานพาหนะ	7.29	32.30	9	จ.ลำปาง (เขต 3)
35. MR. MITSUHIRO HANZAWA (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วน และผลิตภัณฑ์ระหว่าง ประเทศ	7.8	9.70	5	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
	รวม		5,948.16	925	เขต 1 = 23 เขต 2 = 4 เขต 3 = 8 ไม่ระบุที่ตั้ง = -
รวม 7 หมวดอุตสาหกรรม			11,366.11	8,052	เขต 1 = 37 เขต 2 = 28 เขต 3 = 21 ไม่ระบุที่ตั้ง = -

หมายเหตุ เขต 1 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร
เขต 2 ได้แก่ กาญจนบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี นครนายก พระนครศรีอยุธยา ราชบุรี สระบุรี สมุทรสงคราม
สุพรรณบุรี อ่างทอง อยุธยา และภูเก็ต
เขต 3 ได้แก่ 58 จังหวัดที่เหลือ
ประเภทกิจการเป็นกิจการตามประกาศที่ 2/2543 ลงวันที่ 15 สิงหาคม 2543

** หมายถึง โครงการขนาดใหญ่ คือ โครงการที่มีเงินลงทุน ตั้งแต่ 500 ล้านบาทขึ้นไป (ไม่รวมค่าที่ดิน และทุนหมุนเวียน)
รวมทั้งสิ้น 45 ราย เงินลงทุน 3,309.00 ล้านบาท จ้างงานไทย 830 คน
ตั้งในเขต 1 = 1 โครงการ เขต 2 = 2 โครงการ เขต 3 = 1 โครงการ ไม่ระบุที่ตั้ง = - โครงการ

* หมายถึง โครงการขนาดกลาง คือ โครงการที่มีเงินลงทุนระหว่าง 40-500 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดิน และทุนหมุนเวียน)
รวมทั้งสิ้น 45 ราย เงินลงทุน 7,487.37 ล้านบาท จ้างงานไทย 6,295 คน
ตั้งในเขต 1 = 16 โครงการ เขต 2 = 16 โครงการ เขต 3 = 13 โครงการ ไม่ระบุที่ตั้ง = - โครงการ

ที่เหลืออีกนั้น เป็นโครงการขนาดเล็ก คือ โครงการที่มีเงินลงทุนไม่เกิน 40 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดิน และทุนหมุนเวียน)
รวมทั้งสิ้น 37 ราย เงินลงทุน 569.74 ล้านบาท จ้างงานไทย 927 คน
ตั้งในเขต 1 = 20 โครงการ เขต 2 = 10 โครงการ เขต 3 = 7 โครงการ ไม่ระบุที่ตั้ง = - โครงการ

แอดวง สกท.

» รวมพลัง สร้างอนาคตบีไอไอ

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน โดยสำนักยุทธศาสตร์และนโยบายการลงทุน จัดการสัมมนา Work Shop "รวมพลัง สร้างอนาคตบีไอไอ" โดยมี นางอรชกา สีนุญเรือง เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เป็นประธาน ณ โบสถ์ท่าเขาใหญ่ รีสอร์ท จังหวัดนครราชสีมา เมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2552

» Big Cleaning Day

นางทริศญา สุจินัย ที่ปรึกษาด้านการลงทุน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เป็นประธานเปิดงาน "Big Cleaning Day" ซึ่งเป็นกิจกรรม 5 ส ของสำนักงานฯ เมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2552 ณ อาคารสำนักงานฯ

» ประชุมเปิดศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน

นางสาวดวงใจ อัครจินตจิตร ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการเปิด "ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน" โดยมี 20 หน่วยงานเข้าร่วมประชุม ณ ห้องประชุมอาคารสำนักงานฯ เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2552

» ต้อนรับคณะนักธุรกิจจีน

นายวิญญู เล้าพูนพิทยะ นักวิชาการส่งเสริมการลงทุนชำนาญการ พิเศษ ให้การต้อนรับ Mr.Xu Kening, Chairman & CEO บริษัท Beijing Kaitone Information Technology จำกัด พร้อมคณะนักธุรกิจจากประเทศจีน ในโอกาสเยือนสำนักงานฯ เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2552

BUILD

นำผู้ผลิตชิ้นส่วนเข้าเยี่ยมชม โรงงาน ทาทา มอเตอร์ส (ประเทศไทย)

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) โดยหน่วยพัฒนาการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม (BUILD) จัดกิจกรรมผู้ซื้อพบผู้ขาย ณ โรงงานธนบุรีประกอบรถยนต์ 55/1 หมู่ 1 ถนนสุขุมวิท ตำบลบางเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ 10270 เมื่อวันที่ 13 ตุลาคม 2552 โดยมีวัตถุประสงค์การนัดหมายไปในครั้งนี้ เพื่อกระตุ้นให้มีการจัดซื้อชิ้นส่วนภายในประเทศมากขึ้น และเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ผลิตชิ้นส่วนพัฒนาความรู้ในธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีผู้ผลิตชิ้นส่วน เข้าร่วมงานทั้งสิ้น 85 บริษัท

บริษัท ทาทา มอเตอร์ส (ประเทศไทย) จำกัด เป็นผู้ผลิตและจัดจำหน่ายรถยนต์และรถกระบะบรรทุกขนาดเล็กในประเทศไทย

โดยใช้เครื่องหมายการค้า TATA (www.tatamotors.co.th) เป็นบริษัทร่วมทุนระหว่าง บริษัท ทาทา มอเตอร์ส จำกัด และบริษัทในเครืออเมริกันบริกรูป โดยมีสัดส่วน 70 : 30

บริษัทฯ มีความต้องการ Suppliers ที่มีคุณภาพ และมีความแข็งแกร่งในการป้อนชิ้นส่วนยานยนต์ให้กับบริษัทฯ เพื่อทดแทนการนำเข้าจากต่างประเทศ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาชิ้นส่วนและพัฒนาศักยภาพการผลิตของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ก จากการเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้ มีบริษัทที่ได้รับการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมทั้งสิ้น 38 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 45 ของจำนวนผู้ผลิตชิ้นส่วนที่เข้าร่วมกิจกรรม

หากผู้ประกอบการสนใจเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ขอบริษัทพัฒนาการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม (BUILD) ต้องการรายละเอียดเพิ่มเติมติดต่อได้ที่ โทรศัพท์ 0 2537 8111 ต่อ 3004 - 5 โทรสาร 0 2537 8124 E-mail: build@boi.go.th หรือที่เว็บไซต์ <http://build.boi.go.th>

ASID

ASEAN Supporting Industry Database

Enter

www.asidnet.org

Free on-line Sourcing Service

- Link worldwide buyers to ASEAN suppliers
- Save time and expense for sourcing parts
- Help suppliers reach the global marketplace
- Facilitate industrial linkage

Automotive
Electronics and Electrical
Petrochemicals, Paper and Plastic
Mold and Die
Others

Developed by **BOI Unit for Industrial Linkage Development (BUILD)**

Thailand Board of Investment

Tel.+66(0)2537 8111 ext. 3004-5 Fax.+66(0)2537 8124 E-mail: build@boi.go.th

We link

คิดถึงการลงทุน คิดถึง บีโอไอ

หากท่านคิดจะลงทุน ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน เป็นกิจการประเภทใด ขนาดการลงทุนเล็กหรือใหญ่ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน หรือบีโอไอ พร้อมมอบสิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากร และอำนวยความสะดวกต่างๆ แก่ท่าน พร้อมคำปรึกษาแนะนำ และข้อมูลด้านเศรษฐกิจการลงทุน

สนใจติดต่อสำนักงานของบีโอไอทุกแห่งในประเทศและต่างประเทศ

หน่วยงานบริการอื่นๆ

ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน อาคารจัตุรัสจามจุรี ชั้น 18 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 โทร. 0 2209 1100 โทรสาร 0 2209 1199 E-mail : osos@boei.go.th
 Website : http://osos.boei.go.th

สมาคมส่งเสริมการลงทุน อาคารทีพีแอนด์ที ชั้น 16 เลขที่ 1 ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900 โทร. 0 2936 1429-40 ต่อ 201-209 โทรสาร 0 2936 1441-2
 E-mail : is-investor@ic.or.th Website : www.ic.or.th

สำนักงานในส่วนภูมิภาค

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 1
 108-110 อาคารแอร์พอร์ต บิซิเนส ปาร์ค ห้อง 90 ถนนพหลโยธิน ต.ห้วยยา อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50100 โทร. 0 5320 3397-400 โทรสาร 0 5320 3404 E-mail : chmai@boei.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 2
 2112/22 ถนนมิตรภาพ อ.เมือง จ.นครราชสีมา 30000 โทร. 0 4421 3184-6 โทรสาร 0 4421 3182 E-mail : korat@boei.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 3
 177/54 หมู่ 17 ถนนมิตรภาพ อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40000 โทร. 0 4327 1300-2 โทรสาร 0 4327 1303 E-mail : khonkaen@boei.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 4
 46 หมู่ 5 นิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ถนนสุขุมวิท ต.ทุ่งสุขลา อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี 20230 โทร. 0 3849 1820-40 โทรสาร 0 3849 0479 E-mail : chonburi@boei.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 5
 อาคารไชยโยงศ์ 7-15 ถนนจตุจักร 1 อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110 โทร. 0 7434 7161-5 โทรสาร 0 7434 7160 E-mail : songkhla@boei.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 6
 49/21-22 ถนนวิชัย ต.มะขามเตี้ย อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี 84000 โทร. 0 7728 4637, 0 7728 4435 โทรสาร 0 7728 4638 E-mail : surat@boei.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 7
 อาคารไทยดิوارตน์ ชั้น 3 59/15 ถนนบรมไตรโลกนาถ 2 ต.ในเมือง อ.เมือง จ.พิษณุโลก 65000 โทร. 0 5524 8111 โทรสาร 0 5524 8777 E-mail : phitsanulok@boei.go.th

สำนักงานในต่างประเทศ

BEIJING : Thailand Board of Investment, Beijing Office Royal Thai Embassy No.40 Guang Hua Road, Beijing, 100600, P.R.China
 Tel: (86-10) 6532-4510 Fax: (86-10) 6532-1620 E-mail: beijing@boei.go.th

FRANKFURT : Thailand Board of Investment Frankfurt Office Bethmannstr 58, 5.OG 60311 Frankfurt am Main Federal Republic of Germany
 Tel: (49 69) 92 91 230 Fax: (49 69) 92 91 2320 E-mail: fra@boei.go.th

GUANGZHOU : Thailand Board of Investment, Guangzhou Office Investment Promotion Section, Royal Thai Consulate-General Room 1216-1218, Garden Tower 368 Huanshi Dong Road, Guangzhou, 510064 P.R.C. Tel: (86-20) 83338999 Ext: 1216-18 Fax: (86-20) 83872700 E-mail: guangzhou@boei.go.th

LOS ANGELES : Thailand Board of Investment Los Angeles Office Royal Thai Consulate-General 611 North Larchmont Boulevard, 3rd Floor, Los Angeles, CA 90004 U.S.A.
 Tel: (1-323) 960 1199 Fax: (1-323) 960 1190 E-mail: boila@boei.go.th

NEW YORK : Thailand Board of Investment New York Office 61 Broadway, Suite 2810 New York N.Y. 10006 U.S.A.
 Tel: (212) 422 9009 Fax: (212) 422 9119 E-mail: nyc@boei.go.th

OSAKA : Thailand Board of Investment Osaka Office Royal Thai Consulate-General, Osaka Bangkok Bank Bldg. 5th Floor, 1-9-16 Kyutaro-Machi, Chuo-Hu Osaka 541-0056 Japan
 Tel: (81-6) 6269226-7, 62711395 Fax: (81-6) 62711394

PARIS : Thailand Board of Investment Paris Office Ambassade Royale de Thaïlande 8, Rue Greuze 75116 Paris, France
 Tel: (33 1) 56 90 26 00-1 Fax: (33 1) 56 90 26 02 E-mail: par@boei.go.th

SEOUL : Thailand Board of Investment Seoul Office #1804, 18th Floor, Daeyungak Tower 25-5, 1-Ka, Chungmu-Ro, Chung-Ku, Seoul, 100-706, Korea
 Tel: (822) 319-9998 Fax: (822) 319-9997 E-mail: seoul@boei.go.th

SHANGHAI : Thailand Board of Investment Shanghai Office Royal Thai Consulate-General 15th Floor, Crystal Century Tower, 567 Weihai Road, Shanghai, 200041, P.R.China
 Tel: (86-21) 6288-9728-9 Fax: (86-21) 6288-9730 E-mail: shanghai@boei.go.th

SYDNEY : Thailand Board of Investment Sydney Office Level 1, 234 George Street, NSW 2000, Australia
 Tel: +61 29252 4884 Fax: +61 29252 2883 E-mail: sydney@boei.go.th

STOCKHOLM : Thailand Board of Investment, Sweden Office Stureplan 4C 4th Floor, 114 35 Stockholm, Sweden
 Tel: +46 (0) 8 463 11 58, +46 (0) 8 463 11 72, +46 (0) 8 463 11 74-5 Fax: +46 (0) 8 463 11 60 E-mail: stockholm@boei.go.th

TAIPEI : Thailand Board of Investment Taipei Office Taipei World Trade Center 3rd Floor, Room 3E40, No.5, Hsin-Yi Road, Sec.5 Taipei 110, Taiwan, R.O.C.
 Tel: (88-6) 2-23456663 Fax: (88-6) 2-23459223 E-mail: taipei@boei.go.th

TOKYO : Thailand Board of Investment Tokyo Office Royal Thai Embassy 8th Floor, Fukuda Building West, 2-11-3 Akasaka, Minato-ku, Tokyo 107-0052 Japan
 Tel: (81 3) 3582 1806 Fax: (81 3) 3589 5176 E-mail: tyo@boei.go.th

